



advokati

DEJAN P. BOGDANOVIĆ
KATARINA M. RADOVIĆ
DR VLADIMIR M. DJERIĆ
MARA V. JANKOVIĆ
LENA M. PETROVIĆ
NEVENA S. MARINKOVIĆ

Vlajkovićeve 28
11101 Beograd
Srbija

tel. (011) 32 31 970
32 46 185

fax (011) 32 45 065

office@mjb.rs
www.mjb.rs

radno vreme
ponedeljak – petak
od 8 do 15
prijem po dogovoru

KATARINA TRAVICA
dipl. hemičar

MARIJANA KOZAKIJEVIĆ
dipl. ing. geologije

SAVET ZA ŠTAMPU
- Komisija za žalbe -

Podnosilac
žalbe:

Nemanja Aleksić iz Novog Sada,

Medij:

Nova.S, izdavač United Media Digital doo,
Bulevar Mihajla Pupina 115A, Beograd,
čiji je zakonski zastupnik Mihailo Jovićević,
zastupaju ga:



ODGOVOR NA ŽALBU

primeraka: 1
priloga: 18

I Uvod

Podnosilac je 5. februara 2024. godine podneo žalbu (dalje: „žalba“) povodom teksta objavljenog 23.01.2024. godine na portalu nova.rs pod naslovom: „Ko zastupa državni Fond za razvoj u kome sede ministri: Jedan advokat dao pokretnu kancelariju Vesiću, drugi brani Belivuka na sudu“ (dalje: „sporni tekst“).

U žalbi se tvrdi da je određenim tvrdnjama u spornom tekstu povređeno više odredbi Kodeksa novinara Srbije (dalje: „Kodeks“).

Ovaj Odgovor na žalbu će pokazati da je žalba neosnovana, a posebno da se spornim tekstom ne krši Kodeks.

Na samom početku, potrebno je dati i nekoliko opštih napomena koji se tiču ove žalbe.

Prvo, kao što se iz žalbe vidi, ona se ne bavi time da li je suština informacija („događaja“ – Odeljak I, st. 1 Kodeksa) iznetih u spornom tekstu u skladu s Kodeksom, nego uzima isečke iz teksta i pokušava da pokaže da su oni protivni Kodeksu. Pri tom su ti „isečki“ većinom usputni i nebitni za tekst, kao na primer da li je podnosilac Vesiću „donirao“ ili dao na „besplatnu uslugu“ mobilnu kancelariju, odnosno da li je pokrenuo krivični ili parnični postupak protiv nekog lica. Ovaj „metod“ takođe treba posmatrati u kontekstu nesporne činjenice (pominje se i u žalbi) da je podnosilac već podneo više tužbi protiv ovog Medija (a verovatno i protiv drugih medija). Sve ovo ukazuje da je žalba deo njegove kampanje protiv nezavisnih medija, pa Savet za štampu ne sme da dopusti da bude upotrebljen kao sredstvo u jednoj takvoj kampanji.

DOKAZ: 1/ Prve strane tužbi u predmetima Višeg suda u Beogradu br. P3-5/22 (novi broj 659/22), P3-661/21 i P3-617/21

Konačno, treba uzeti u obzir i činjenicu da je podnosilac žalbe politički aktivan, suprotno onome što tvrdi (žalba, str. 1), što takođe ukazuje na moguću motivaciju njegove žalbe. Naime, podnosilac je objavljivao političke komentare i davao političke izjave u kojima je uglavnom napadao opoziciju vladi Aleksandra Vučića. Ovim se upustio u političku aktivnost, za šta nije potrebno članstvo u političkoj stranci, dovoljno je javno izražavanje političkih mišljenja.

DOKAZ: 2/ „Novosadski advokat Nemanja Aleksić o opoziciji: Groteskna izložba zlih duhova!“, Informer.rs, 13.09.2018, <https://informer.rs/vesti/politika/397126/novosadski-advokat-nemanja-aleksic-o-opoziciji-groteskna-izlozba-zlih-duhova>

Konačno, ne stoji tvrdnja podnosioca žalbe da nije javna ličnost, (žalba, str. 1), jer je sam sebe postavio u javni prostor i to na dva načina. Prvo, kao što je već pomenuto, politički je aktivan. Drugo, kao advokat, više puta je komentarisao svoje predmete u medijima, uglavnom tabloidima.

DOKAZ: 3/ „HAOS U SUDU Advokat: Stanija će dobiti batine po guzi!“, Kurir.rs, 22.04.2015, <https://www.kurir.rs/stars/1752977/haos-u-sudu-advokat-stanija-ce-dobiti-batine-po-guzi>

- 4/ "TUŽILAŠTVO MORA DA SPREČI LAZUKICA, POKUŠAVA DA NAMESTI SUDJENJE: Advokat Bekvalceve apeluje na nadležne, LUKA NUDIO MITO DA BI NATASI ODUZEO DETE", Informer.rs 15.05.2018,
<https://informer.rs/dzet-set/estrada/381270/tuzilastvo-mora-da-spreci-lazukica-pokusava-da-namesti-sudenje-advokat-bekvalceve-apluje-na-nadlezne-luka-nudio-mito-da-bi-natasi-oduzeo-dete>

Prema stavu Evropskog suda za ljudska prava, javne ličnosti moraju da trpe interes javnosti za njih, jer su stupili u javnu arenu (*Krone Verlag GmbH & CO. KG protiv Austrije*, predstavka br. 34315/96, st. 37). Dakle, evropski standard predviđa da svako ko je ušao u javnu arenu mora da trpi kritiku i nadzor javnosti, u većoj meri nego obični građani. Kao što je već pokazano, podnosilac se izložio javnosti svojevolejno, svojim političkim komentarima, kao i izjavama tabloidima o postupcima u kojima je bio punomoćnik, te je nesumnjivo javna ličnost.

II Navodne povrede Kodeksa

Sporni tekst informiše javnost o tome da je Fond za razvoj angažovao tri advokatske kancelarije koje će zastupati tu instituciju. Jedna od te tri je kancelarija podnosioca žalbe. Nakon izveštavanja javnosti o tome, kao i o cilju i radu Fonda, tekst sadrži i osvrt na aktivnosti izabranih advokata koje su poznate javnosti, pa prenosi i već ranije objavljene informacije o podnosiocu, posebno o njegovim vezama sa javnim ličnostima. Sporni tekst se nesumnjivo bavi temom od javnog interesa – kako se troše novci jedne državne institucije, odnosno kako se biraju i ko su advokati koje je angažovala.

II.1 Informacija da je podnosilac žalbe donirao mobilnu kancelariju

Prva sporna informacija je da je tužilac „donirao“ „mobilnu kancelariju“ tadašnjem zameniku gradonačelnika Beograda, g. Goranu Vesiću. Ova informacija je opštepoznata, bila je objavljena još 2021, a sada je samo pomenuta, tj. prenetu u spornom tekstu.

- DOKAZ: 5/ "Vesić otvorio pokretnu kancelariju", Politika.rs, 19.09.2021,
<https://www.politika.rs/sr/clanak/488031/Vesic-otvorio-pokretnu-kancelariju>
- 6/ "Ko je SNS advokat koji je poklonio Vesiću "pokretnu kancelariju", Nova.rs, 20.09.2021,
<https://nova.rs/vesti/politika/ko-je-sns-advokat-koji-je-poklonio-vesicu-pokretnu-kancelariju/>
- 7/ "Šarović: Vesićeva "Pokretna kancelarija" do sad koštala više od milion dinara – školski primer korupcije", Danas.rs, 01.12.2021,
<https://www.danas.rs/vesti/politika/sarovic-zbog-kampera-podnosimo-krivicnu-prijavu-a-vesicu-sutra-donosimo-ekolosku-kancelariju/>

Međutim, podnosilac u žalbi ističe da je netačno da je "donirao" "mobilnu kancelariju" tadašnjem zameniku gradonačelnika Goranu Vesiću, uz pojašnjenje da se zapravo radi o ustupanju vozila (davanju u poslugu) bez naknade Sekretarijatu za opšte poslove Gradske uprave Grada Beograda. Nasuprot tome, prema tužiočevom mišljenju, donacija predstavlja "dar u formi novca ili vlasništva koji jedno lice ili organizacija daje drugom licu ili organizaciji bez ikakve naknade" (Žalba, str. 4).

U spornom tekstu se kaže „donirao je, odnosno „dao na korišćenje“, dakle navodi se i ono što podnosilac misli da je pravi izraz. Očigledno je da ovde tužilac pravi razliku gde ona ne postoji. Naime, i davanje na besplatno korišćenje nije ništa drugo nego dar čija se vrednost može iskazati u novcu. Da tužilac nije dao na besplatno korišćenje kamp prikolicu g. Vesiću, odnosno gradu Beogradu, grad bi morao da je iznajmi po određenoj ceni. Dakle, ono što tužilac naziva "besplatnim korišćenjem" ima neku vrednost koja se može iskazati u novcu i može se karakterisati kao dar koji ima novčanu vrednost. Očigledno je da tekst jasno i nedvosmisleno prenosi prirodu odnosa u pitanju - da je mobilna kancelarija data bez naknade na korišćenje gradu Beogradu, odnosno g. Vesiću.

U vezi sa ovom tvrdnjom, podnosilac neosnovano tvrdi da su prekršene sledeće odredbe Kodeksa (Žalba, str. 5):

(1) Odeljak I (Istinitost izveštavanja)

- (a) Tačka 1 - „novinar nije tačno, objektivno i potpuno izveštavao o navedenom, budući da su redakcija Medija, pa samim tim i novinar, bili upoznati sa dokumentacijom u vezi sa slučajem „kamper““

Navedeno ne stoji, budući da je tekst preneo suštinu pravno-ekonomskog odnosa između podnosioca i g. Vesića, odnosno Grada Beograda, jer se radi o poklonu („doniranju“) neke ekonomske vrednosti - mogućnosti da se koristi kamper u izbornoj kampanji. Podsećamo da se u tekstu pominje i da je kamper „dat na korišćenje“, dakle tačno ono što tužilac tvrdi da je pravi izraz za taj odnos.

U svakom slučaju, činjenica da podnosilac u sudskom postupku, preko svojih advokata, iznosi određene tvrdnje i dokumentaciju advokatima druge strane, ne znači da je Medij nužno upućen u te tvrdnje i dokumentaciju. To što je neki dokaz dostavljen punomoćnicima izdavača Medija u sudskom postupku, ne znači da je navedeni dokaz dostavljen redakciji Medija, odnosno novinarima koji pišu tekst. Ako bi se prihvatila teza podnosioca, važila bi pretpostavka da su novinari Medija upoznati sa svim dokazima u svim postupcima koji se vode protiv izdavača Medija, što bi bilo apsurdno, jer postoji više desetina takvih postupaka.

Ali, sve i da je tako kao što podnosilac tvrdi, činjenica da podnosilac u sudskom postupku protiv izdavača Medija iznosi određene tvrdnje i tumači ovaj odnos na jedan način, ne znači da medij ima obavezu da promeni

dotadašnju karakterizaciju događaja, posebno jer bi se to moglo protumačiti kao pristanak na tužbene navode.

(b) Tačka 4 - „novinar nije konsultovao više izvora“

Navedeno ne stoji, budući da je donacija kampera opštepoznata činjenica o kojoj su naširoko pisali svi mediji, sa svih strana političkog spektra. Ovde se radi o karakterizaciji odnosa između podnosioca i g. Vesića, a ne o činjeničnog tvrdnji koja je sporna.

(2) Odeljak IV, tačka 6 „novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči, budući da pre objavljivanja teksta nije kontaktirao Podnosioca“

Navedeno ne stoji budući da ova odredba Kodeksa ne predviđa obavezu kontaktiranja podnosioca, nego obavezu objavljivanja odgovora ili ispravke, što podnosilac nije tražio. Takođe, valja naglasiti da je sporni tekst pisan pristojnim tonom, te ne stoji tvrdnja da novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči.

(3) Odeljak V - tačka 1 „novinar nije pristupio poslu sa dužnom novinarskom pažnjom, budući da najpre nije kontaktirao Podnosioca pre objavljivanja Spornog teksta, te nije proverio činjenice o kojima piše, nije koristio više izvora“.

Prvo, Kodeks ne predviđa obavezu novinara da kontaktira lice koje se spominje u tekstu.

Drugo, obaveza kontaktiranja lica pomenutog u tekstu i proveravanja činjenica nije apsolutna. Naime, mora se praviti razlika između objavljivanja informacija, što znači da se one prvi put stavljaju na uvid javnosti, i prenošenja informacija, što znači da se već objavljene informacije dalje prenose. Ovu razliku pravi i Zakon o javnim medijima i informisanju, koji propisuje da se pre objavljivanja informacije mora proveriti njeno poreklo, istinitost i potpunost (čl. 9, st. 1), a da se prilikom prenošenja informacije ona mora preneti verodostojno i potpuno (čl. 9 st. 2). Ako ova razlika ne bi postojala, novinari bi bukvalno svaku informaciju morali iznova da proveravaju, bez obzira što je ona već puno puta bila objavljena ili je čak postala opštepoznata. Na taj način bi se novinari u velikoj meri onemogućili da pišu tekstove koji imaju bilo kakvu istorijsku reminiscenciju ili podsećanje na kontekst događaja, što je upravo slučaj sa spornim tvrdnjama u ovom tekstu.

Treće, nije tačno da autor nije koristio više izvora za tvrdnju o donaciji Vesiću, budući da su o tome izveštavali mnogi mediji, a deo tekstova je dostavljen kao dokaz uz ovaj odgovor. Ovde treba pomenuti i da Kodeks, Odeljak I, st. 4, navodi da novinar ima dužnost „kada je to neophodno“ da konsultuje što više izvora.

U situaciji kada se radi o opštepoznatoj informaciji nije „neophodno“ da se konsultuje više izvora.

II.2. Da je podnosilac žalbe advokat Branislava Lečića

Podnosilac žalbe je u tekstu označen kao „advokat Branislava Lečića“, pri čemu tvrdi da ga nikad nije zastupao (žalba, str. 5).

Ovde, najpre, treba ukazati da je tvrdnja o tome da je podnosilac „advokat Branislava Lečića“ usputna i akcesorna, odnosno samo je epitet u nespornoj informaciji da je podnosilac svojom izjavom u policiji o Danijeli Štanfeld doprineo odbrani Branislava Lečića.

Takođe, advokatska kancelarija „Aleksić i Saradnici“ čiji je osnivač podnosilac žalbe zaista zastupa Branislava Lečića u drugim sporovima, pa se s pravom može reći da tužilac zastupa g. Lečića.

DOKAZ: 8/ Presuda Apelacionog suda u Beogradu GŽ 433/23

9/ Izvod sa sajta advokatske kancelarije „Aleksić i Saradnici“

U vezi sa ovom tvrdnjom, podnosilac neosnovano tvrdi da su prekršene sledeće odredbe Kodeksa (žalba, str. 6):

(1) Odeljak I (Istinitost izveštavanja)

- (a) Tačka 1 - „novinar nije tačno, objektivno i potpuno izveštavao o navedenom, budući da je redakcija Medija, pa samim tim i novinar, bio upoznat sa činjenicom da podnosilac ne zastupa gospodina Lečića“

Navedeno ne stoji iz više razloga.

Prvo, činjenica da podnosilac u sudskom postupku, preko svojih advokata, iznosi određene tvrdnje i dokumentaciju advokatima druge strane, ne znači da je Medij nužno upućen u te tvrdnje i dokumentaciju. To što je neki dokaz dostavljen punomoćnicima izdavača Medija u sudskom postupku, ne znači da je navedeni dokaz dostavljen redakciji Medija, odnosno novinarima koji pišu tekst. Ako bi se prihvatila teza podnosioca, važila bi pretpostavka da su novinari Medija upoznati sa svim dokazima u svim postupcima koji se vode protiv izdavača Medija, što bi bilo apsurdno, jer postoji više desetina takvih postupaka.

Drugo, što se tiče tačke 1 generalno, treba istaći da ona propisuje obavezu novinara da „tačno, objektivno i blagovremeno izvesti o događajima od interesa za javnost“. Treba imati u vidu da podnosilac ne spori suštinu informacije prenete u Mediju, a to je da je on dao izjavu policiji u vezi sa Danijelom Štanfeld, nego mu smeta što je okarakterisan kao „advokat“ Lečića, što je sasvim sporedno, dok je „događaj“ iznet u spornom tekstu verno prenet. Pri tom, podnosilac jeste „advokat

Branislava Lečića" jer dotičnog zastupa njegova zajednička advokatska kancelarija.

- (b) Tačka 4 - „novinar nije konsultovao više izvora, već sam donosi zaključak da je Podnosilac „advokat Branislava Lečića“.

Navedeno ne stoji, jer (i) postoji izvor iz koga se može zaključiti da je podnosilac Lečićev advokat, (ii) više izvora se konsultuje kad je to „neophodno“ a ne kad se radi o usputnoj karakterizaciji, a ne o „ključnoj“ informaciji (videti Odeljak I, tačka 4, smernica 2).

- (2) Odeljak IV (Odgovornost novinara) - tačka 6 „novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči, budući da pre objavljivanja teksta nije kontaktirao Podnosioca“

Navedeno ne stoji budući da ova odredba Kodeksa ne predviđa obavezu kontaktiranja podnosioca, nego obavezu objavljivanja odgovora ili ispravke, što podnosilac nije tražio. Takođe, valja naglasiti da je sporni tekst pisan pristojnim tonom, te ne stoji tvrdnja da novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči.

- (3) Odeljak V (Novinarska pažnja)

- (a) Tačka 1 - „novinar nije pristupio poslu sa dužnom novinarskom pažnjom, budući da najpre nije kontaktirao Podnosioca pre objavljivanja Spornog teksta, te nije proverio činjenice o kojima piše, nije koristio više izvora“.

Navedeno ne stoji iz više razloga. Prvo, Kodeks ne predviđa obavezu novinara da kontaktira lice koje se spominje u tekstu.

Drugo, Kodeks, Odeljak I, st. 4, navodi da novinar ima dužnost „kada je to neophodno“ da konsultuje što više izvora. Kao što je gore već objašnjeno, postoji izvor za spornu tvrdnju, pri čemu se radi o usputnoj karakterizaciji, pa nije bilo nužno konsultovati više izvora.

- (b) Tačka 3 - „novinar i redakcija Medija su prećutkivali činjenicu da Podnosilac nije advokat Branislava Lečića, a što im je bilo poznato, te su odlučili da iznesu lažnu činjeničnu tvrdnju da Podnosilac zastupa gospodina Lečića, čime su bitno uticali na stav javnosti o Podnosiocu, što predstavlja namerno iskrivljenje činjenica i iznošenje laži“

Navedeno je u potpunosti netačno. Prvo, nije tačno da je Mediju bilo poznato da Podnosilac nije advokat Branislava Lečića, upravo suprotno, postoje dokazi koji pokazuju da njegova advokatska kancelarija zastupa Lečića. Drugo, nema dokaza, i apsurdno je, da je usputna tvrdnja u tekstu da je Podnosilac Lečićev „advokat“

mogla da „bitno utiče“ na stav javnosti o Podnosiocu. Treće, tvrdnje o nameri Medija da iznosi „laži“ itd. su takođe potpuno nedokazane, a jezik im je neprimeren.

II.3 Incident sa sinom Jorgovanke Tabaković

Podnosilac ističe da su neistiniti navodi spornog teksta da je napao sina Jorgovanke Tabaković (žalba, str. 6).

Međutim, u spornom tekstu se jasno navodi da je informacija zasnovana na pisanju „beogradskih medija“, a pritom se navodi i da je „Aleksić kasnije tvrdio da se uopšte ne seća da li je pričao sa Tabakovićem“, tako da su date obe verzije spornog događaja. O incidentu sa sinom guvernerke se inače pisalo tokom 2015. godine, a u spornom tekstu nije iznet nijedan navod koji već nije bio poznat i dostupan javnosti.

- DOKAZ: 10/ „U Novom Sadu napali sina Jorgovanke Tabaković“, nshronika.rs, 15.09.2015,
<http://www.nshronika.rs/gradske-teme/u-novom-sadu-napali-sina-jorgovanke-tabakovic/>
- 11/ „INCIDENT U NOVOM SADU Jorgovankin sin vikao „Znate li vi ko sam ja?“, srbijadanas.net, 17.09.2015,
<https://www.srbijadanas.net/incident-u-novom-sadu-jorgovankin-sin-vikao-znate-li-vi-ko-sam-ja/>

Treba pomenuti da je podnosilac kao dokazni predlog u vezi sa ovom spornom informacijom dostavio i presudu Višeg suda u Beogradu (P3-9/19), međutim, ovaj dokaz je nepotpun jer je podnosilac izostavio deo presude iz kojeg se jasno vidi da se incident sa sinom Jorgovanke Tabaković zaista dogodio, kako se i navodi u spornom tekstu. U pomenutoj presudi se navodi da je

„čitanjem optužnog predloga Osnovnog javnog tužilaštva u Novom Sadu br. KT-6196/14 od 30.03.2018. godine, kao i Rešenja Osnovnog suda u Novom Sadu K-899/2018 od 23.10.2019. godine, sud utvrdio da je protiv Nemanje Aleksića, Osnovnom sudu u Novom Sadu podnet optužni predlog zbog postojanja osnova sumnje da je izvršio više krivičnih dela, između ostalog, da je dana 11.09.2015. godine, oko 17.00 časova, u Novom Sadu, u ulici Grčkoškolskoj, ispred kućnog broja 1, ugrozio sigurnost oštećenog Nikole Tabakovića iz Novog Sada, pretnjom da će napasti život tog lica, na taj način što je, nakon što je došlo do verbalnog sukoba oko parking mesta između okrivljenog i oštećenog Nikole Tabakovića, istom uputio pretnju „Ubiću te, jebem ti mater, gubi se odavde“ čime je izvršio krivično delo ugrožavanja sigurnosti iz člana 138. Stav 1. KZ. Rešenjem Osnovnog suda u Novom Sadu K-899/2018 od 23.10.2019. godine krivični postupak prema Nemanji Aleksiću je obustavljen usled nastupanja apsolutne zastarelosti krivičnog gonjenja, dok je oštećeni Nikola Tabaković upućen da imovinskopравни zahtev ostvari u parničnom postupku.“ (naglašavanje dodato)

Dakle, iako podnosilac tvrdi suprotno, očigledno je da se desio sukob između njega i Nikole Tabakovića, što potvrđuje informaciju koju sporni

tekst prenosi iz drugih medija. Iz navedenog se takođe vidi da nema govora o zloj nameri koju podnosilac imputira Mediju.

DOKAZ: 12/ Kompletna presuda Višeg suda u Beogradu u predmetu P3-9/19. doneta 03.09.2020. (citirani deo str. 7)

U vezi sa prenetom informacijom o sukobu koji je imao sa sinom Jorgovanke Tabaković, podnosilac neosnovano tvrdi da su prekršene sledeće odredbe Kodeksa (žalba, str. 7-8):

(1) Odeljak I (Istinitost izveštavanja)

- (a) Tačka 1 - „novinar i Medij nisu tačno, objektivno i potpuno izveštavali o navedenom, budući da su bili upoznati s pravnosnažnim sudskim presudama donetim u korist Podnosioca“

Navedeno ne stoji iz više razloga. Prvo, činjenica da podnosilac u sudskom postupku, preko svojih advokata, iznosi određene tvrdnje i dokumentaciju advokatima druge strane, ne znači da je Medij nužno upućen u te tvrdnje i dokumentaciju. To što je neki dokaz (ovde presuda) dostavljen punomoćnicima izdavača Medija u sudskom postupku, ne znači da je navedeni dokaz dostavljen redakciji Medija, odnosno novinarima koji pišu tekst. Ako bi se prihvatila teza podnosioca, važila bi pretpostavka da su novinari Medija upoznati sa svim dokazima u svim postupcima koji se vode protiv izdavača Medija, što bi bilo apsurdno, jer postoji više desetina takvih postupaka.

Drugo, bitno je da navedena presuda potvrđuje da se sporni događaj zaista i desio, a potpuno odvojeno (i ovde irelevantno) pitanje je način na koji je osuđeni medij (koji nije Medij protiv koga je žalba ovde podnesena) pisao o događaju, pa je dosuđena i naknada štete tužiocu.

Treće, novinar je preneo već objavljenu informaciju, tako da nije imao obavezu da ponovo proverava njeno poreklo, istinitost i potpunost, nego da je verodostojno i potpuno prenese (videti čl. 9 Zakona o javnom informisanju i medijima i diskusiju gore povodom tvrdnje o Vesićevoj mobilnoj kancelariji). Ovde napominjemo da presude u sudskom postupku povodom ranijeg pisanja o spornom događaju, koje podnosilac dostavlja, nisu javno dostupne novinarima.

- (b) Tačka, 3 „novinar nije naznačio izvor informacije koju prenosi, odnosno koji „beogradske medije“ su objavili predmetnu informaciju“

Navedeno ne stoji, jer je referenca na „beogradske medije“ dovoljna sa stanovišta Kodeksa, uobičajena u novinarskom izražavanju i dobro poznata i jasna svakom

čitaocu novina („kako piše nemačka štampa“, „kako izveštavaju prištinski mediji“ itd).

- (c) Tačka 4 - „novinar nije konsultovao više izvora, već koristi kao jedini izvor neproverena pisanja nepoznatih „beogradskih“ medija“

Navod podnosioca da nije konsultovano više izvora ne stoji i kontradiktoran je, jer je očigledno da izraz „beogradska štampa“ označava množinu, dakle više izvora. Dalje, ne radi se o „neproverenim pisanjima“, jer, kao što je gore pokazano, sukob podnosioca sa sinom Jorgovanke Tabaković se zaista desio i rezultirao je krivičnim postupkom koji je kasnije zbog apsolutne zastarelosti obustavljen. Da navedeni izvori zaista postoje očigledno je već iz činjenice da je podnosilac tužio jedan od tih medija (o čemu dostavlja presude).

(2) Odeljak IV (Odgovornost novinara)

- (a) Tačka 2 „novinar se služio plagijatima; u skladu sa smernicama Kodeksa, korišćenje tuđih informacija bez adekvatnog navođenja izvora smatra se plagiranjem..“

Navedeno je netačno i apsurdno. Naime, sporne informacije su već odavno poznate u javnosti, nemaju nikakvu ekskluzivnost i prenete su iz medija na uobičajen način, kao što je napred pokazano. Pri tom, sporni tekst prenosi suštinu informacije i ne preuzima delove originalnog teksta gde je informacija objavljena, tako da je navod o plagijatu očigledno netačan.

- (b) Tačka 6 „novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči, budući da pre objavljivanja teksta nije kontaktirao Podnosioca“

Navedeno ne stoji budući da ova odredba Kodeksa ne predviđa obavezu kontaktiranja podnosioca, nego obavezu objavljivanja odgovora ili ispravke, što podnosilac nije tražio. Takođe, valja naglasiti da je sporni tekst pisan pristojnim tonom, te ne stoji tvrdnja da novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči.

(3) Odeljak V (Novinarska pažnja)

- (a) Tačka 1 „novinar nije pristupio poslu sa dužnom novinarskom pažnjom, budući da najpre nije kontaktirao Podnosioca pre objavljivanja Spornog teksta, te nije proverio činjenice o kojima piše, nije koristio više izvora, a izvor na koji se poziva neadekvatno označava kao „beogradski mediji““.

Prvo, Kodeks ne predviđa obavezu novinara da kontaktira lica koje se spominje u tekstu.

Drugo, u svakom slučaju obaveza kontaktiranja lica pomenutog u tekstu i proveravanja činjenica nije

apsolutna, posebno imajući u vidu gore pomenutu razliku između objavljivanja informacija, što znači da se one prvi put stavljaju na uvid javnosti, i prenošenja informacija, što znači da se već objavljene informacije dalje prenose (videti i Zakon o javnim medijima i informisanju, čl. 9, uporediti st. 1 i st. 2). Ako ova razlika ne bi postojala, novinari bi bukvalno svaku informaciju morali iznova da proveravaju, bez obzira što je ona već puno puta bila objavljena ili je čak postala opštepoznata. Na taj način bi se novinari u velikoj meri onemogućili da pišu tekstove koji imaju bilo kakvu istorijsku reminiscenciju ili podsećanje na kontekst događaja, što je upravo slučaj sa spornim tvrdnjama u ovom tekstu.

Treće, treba pomenuti i da Kodeks, Odeljak I, st. 4, navodi da novinar ima dužnost „kada je to neophodno“ da konsultuje što više izvora. U situaciji kada se radi o opštepoznatoj informaciji nije „neophodno“ da se konsultuje više izvora.

- (b) Tačka 2 - „Redakcija Medija, pa samim tim i novinar koji je pisao Sporni tekst, je bila upoznata sa postojanjem pravnosnažnih sudskih presuda u korist Podnosioca, a koje se tiču navedene teme. Iz navedenog razloga novinar nije smeo slepo da veruje pisanjima određenih medija.“

Navedeno ne stoji, za obrazloženje videti gore pod (1)(a) u vezi s navodnom povredom Odeljka I, tač. 1.

- (c) Tačka 3 - „novinar i redakcija Medija su prećutkivali činjenicu postojanja pravnosnažnih sudskih presuda u korist Podnosioca, čime su bitno uticali na stav javnosti o Podnosiocu“

Navedeno ne stoji, za obrazloženje videti gore pod 1)(a) u vezi s navodnom povredom Odeljka I, tač. 1. Takođe, treba naglasiti da podnosilac ne dostavlja bilo kakav dokaz o navodnom uticaju spornog teksta na „stav javnosti o Podnosiocu“.

II.4 Tvrdnja da podnosilac nije krivično gonio istoričara umetnosti Živkovića

Za podnosioca je sporan i deo teksta u kojem se navodi: „krivično je gonio istoričara umetnosti Stanislava Živkovića“. Podnosilac navodi da je on pokrenuo parnični postupak protiv tog lica, a da je tužilaštvo pokrenulo krivični postupak (žalba, str. 8).

Međutim, podnosilac prećutkuje da je krivični postupak pokrenut po njegovoj krivičnoj prijavi, iz čega se vidi da postoji osnov za navod da je podnosilac krivično gonio pomenutog istoričara umetnosti. O tome su naširoko pisali mediji.

DOKAZ: 13/ Zapisnik o glavnoj raspravi u predmetu Višeg suda u Beogradu P3-617/21 od 30.03.2023, str. 3

- 14/ „Iz staračkog doma u sudnicu“, Politika,
11.12.2019,
<https://www.politika.rs/scc/clanak/443788/Hronika/Iz-starackog-doma-u-sudnicu>
- 15/ „Ima 96 godina i najstariji je osumnjičeni u
Srbiji“, Blic, 11.12.2019,
<https://www.blic.rs/vesti/drustvo/ima-96-godina-i-najstariji-je-osumnjiceni-u-srbiji-nekada-upravnik-galerije-sanu-i/9f0nb9h>

U vezi sa navedenom informacijom, podnosilac neosnovano tvrdi da su prekršene sledeće odredbe Kodeksa (žalba, str. 8-9):

(1) Odeljak I (Istinitost izveštavanja)

- (a) Tačka 1 - „Novinar nije tačno, objektivno i potpuno izveštavao o navedenom“

Kao što je pomenuto, podnosilac je podneo krivičnu prijavu protiv istoričara umetnosti Stanislava Živkovića, pa je nejasno u čemu se sastoji netačnost, neobjektivnost i nepotpunost informacije o tome da ga je „krivično gonio“.

- (b) Tačka 3 - „novinar nije naznačio izvor informacije koju prenosi“

Kao što se vidi iz teksta tačke 3, Odeljka I Kodeksa, obaveza naznačavanja izvora informacija nije apsolutna i podrazumeva više izuzetaka. Kodeks se izričito bavi situacijom kada izvor ne želi da bude naveden. Međutim, očigledno je da u praksi novinarskog rada postoji niz drugih situacija u kojima pravila struke ne zahtevaju naznačavanje izvora. Jedan od takvih izuzetaka je i kada je informacija u pitanju minorna u odnosu na temu i sadržinu teksta, kao što je to slučaj s tvrdnjom da je podnosilac krivičnog gonio neko lice. To se vidi i iz prakse novinarskog izveštavanja u kojoj se ne navode izvori za sve što se u tekstu napiše, nego pre svega za ono što je bitno, prvi put objavljeno, ekskluzivno itd. Ako bi se prihvatilo stanovište podnosica, novinarski tekstovi bi morali da navedu izvor za svaku, pa i najmanju, informaciju koja se u tekstu navodi, bez obzira da li se prvi put objavljuje ili samo prenosi. To bi značilo da bi novinarski tekstovi izgledali kao naučni radovi, gde je svaka rečenica, pa nekad i reč, referencirana.

- (c) Tačka 4 - „novinar nije konsultovao više izvora“

Navedeno ne stoji, jer (i) postoje izvori iz koga se može zaključiti da je podnosilac pokrenuo krivični

postupak, (ii) u svakom slučaju, više izvora se konsultuje kad je to „neophodno“, što nije slučaj kad se radi o minornoj tvrdnji, ne o „ključnoj“ informaciji (videti odeljak I, tačka 4, smernica 2).

- (2) Odeljak IV (Odgovornost novinara) - Tačka 6 „novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči, budući da pre objavljivanja teksta nije kontaktirao Podnosioca“

Navedeno ne stoji budući da ova odredba Kodeksa ne predviđa obavezu kontaktiranja podnosioca, nego obavezu objavljivanja odgovora ili ispravke, što podnosilac nije tražio. Takođe, valja naglasiti da je sporni tekst pisan pristojnim tonom, te ne stoji tvrdnja da novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči.

- (3) Odeljak V (Novinarska pažnja)

- (a) Tačka 1 „novinar nije pristupio poslu sa dužnom novinarskom pažnjom, budući da najpre nije kontaktirao Podnosioca pre objavljivanja Spornog teksta, te nije proverio činjenice o kojima piše, a izvor nije naznačio“.

Prvo, Kodeks ne predviđa obavezu novinara da kontaktira lice koje se spominje u tekstu.

Drugo, u svakom slučaju obaveza kontaktiranja lica pomenutog u tekstu i proveravanja činjenica nije apsolutna, posebno imajući u vidu gore pomenutu razliku između objavljivanja informacija, što znači da se one prvi put stavljaju na uvid javnosti, i prenošenja informacija, što znači da se već objavljene informacije dalje prenose (videti i Zakon o javnim medijima i informisanju, čl. 9, uporediti st. 1 i st. 2). Ako ova razlika ne bi postojala, novinari bi bukvalno svaku informaciju morali iznova da proveravaju, bez obzira što je ona već puno puta bila objavljena ili je čak postala opštepoznata. Na taj način bi se novinari u velikoj meri onemogućili da pišu tekstove koji imaju bilo kakvu istorijsku reminiscenciju ili podsećanje na kontekst događaja, što je upravo slučaj sa spornim tvrdnjama u ovom tekstu.

Treće, što se tiče naznačenja izvora, videti diskusiju gore pod (1)(b).

- (b) Tačka 2 - „Redakcija Medija, pa samim tim i novinar koji je pisao Sporni tekst, je bila upoznata sa postojanjem pravosnažnih sudskih presuda u korist Podnosioca, a koje se tiču navedene teme. Iz navedenog razloga novinar nije smeo slepo da veruje pisanjima određenih medija.“

Nije jasno o kakvim pravosnažnim sudskim presudama podnosilac govori, a takođe ne dostavlja bilo kakav dokaz da je Medij bio upoznat s njima. U svakom slučaju,

u vezi sa eventualnim sudskim presudama, videti gore diskusiju o tvrdnji o sukobu sa sinom Jorgovanke Tabaković, tač. 1(a) o navodnoj povredi Odeljka I, tač. 1.

II.5 Tvrdnja da je podnosilac pravio kaos u sudnici

Za podnosioca je sporan i deo teksta u kome se navodi da je podnosilac „napravio kaos u sudnici” (žalba, str. 9). Čitanjem spornog teksta jasno se vidi da se radi o prenošenju i interpretiranju ranije objavljenih informacija, budući da se navodi da se o tužiocu pisalo u kontekstu sudskog postupka u kome su učestvovala starlete, a podnosilac je bio punomoćnik jedne od njih.

DOKAZ: 3/ „HAOS U SUDU Advokat: Stanija će dobiti batine po guzi!”, Kurir.rs, 22.04.2015,
<https://www.kurir.rs/stars/1752977/haos-u-sudu-advokat-stanija-ce-dobiti-batine-po-guzi>

16/ „Staniju bi advokat da bije po guzi, Soraju zove na kafu!”, Alo.rs, 23.04.2015,
<http://arhiva.alo.rs/v-i-p/estrada/staniju-bi-advokat-da-bije-po-guzi-soraju-zove-na-kafu/94679>

Ovde je reč je o sudskom postupku u kome je podnosilac nesporno kažnjen zbog nepoštovanja suda i to dva puta po 15.000,00 dinara, posle čega je ročište prekinuto. „Haos u sudnici” ne izgleda kao preterana karakterizacija ovih događaja.

DOKAZ: 17/ Zapisnik o glavnoj raspravi u predmetu Višeg suda u Beogradu P3-661/21 od 27.03.2023, str. 3

Podnosilac tvrdi da je ova informacija netačna, ali ne dostavlja nijedan dokaz za to, osim da nije disciplinski kažnjavao od strane Advokatske komore Vojvodine, što se u tekstu ni ne tvrdi.

U vezi sa navedenom informacijom, podnosilac neosnovano tvrdi da su prekršene sledeće odredbe Kodeksa (žalba, str. 9-10):

(1) Odeljak I (Istinitost izveštavanja)

- (a) Tačka 1 - „novinar nije tačno, objektivno i potpuno izveštavao o navedenom, budući da su bili upoznati da Podnosilac nije disciplinski kažnjavao”

Navedeno ne stoji, budući da je podnosilac bio kažnjen od sudijske u postupku između Soraje Vučelić i Stanije Dobrojević, što je tačna informacija, koju je i podnosilac potvrdio. To što podnosilac nije kažnjen od strane disciplinskih organa Advokatske komore Vojvodine je potpuno irelevantno, jer se to u tekstu i ne tvrdi.

- (b) Tačka 3 - „novinar nije naznačio izvor informacije koju prenosi”

Kao što se vidi iz teksta tačke 3, Odeljka I Kodeksa, obaveza naznačavanja izvora informacija nije apsolutna i podrazumeva više izuzetaka. Kodeks se izričito bavi situacijom kada izvor ne želi da bude naveden. Međutim, očigledno je da u praksi novinarskog rada postoji niz drugih situacija u kojima pravila struke ne zahtevaju naznačavanje izvora. Jedan od takvih izuzetaka je i kada je informacija u pitanju minorna u odnosu na temu i sadržinu teksta, kao što je to slučaj s tvrdnjom da je podnosilac pravio kaos u sudnici. To se vidi i iz prakse novinarskog izveštavanja u kojoj se ne navode izvori za sve što se u tekstu napiše, nego pre svega za ono što je bitno, prvi put objavljeno, ekskluzivno itd. Ako bi se prihvatilo stanovište podnosica, novinarski tekstovi bi morali da navedu izvor za svaku, pa i najmanju, informaciju koja se u tekstu navodi, bez obzira da li se prvi put objavljuje ili samo prenosi. To bi značilo da bi novinarski tekstovi izgledali kao naučni radovi, gde je svaka rečenica, pa nekad i reč, referencirana.

(c) Tačka 4 - „novinar nije konsultovao više izvora“

Navedeno ne stoji, jer (i) postoje izvori za informaciju (ii) u svakom slučaju, više izvora se konsultuje kad je to „neophodno“, što nije slučaj kad se radi o minornoj tvrdnji, ne o „ključnoj“ informaciji (videti Kodeks, Odeljak I, tačka 4, smernica 2).

(2) Odeljak IV (Odgovornost novinara)

(a) Tačka 2 „novinar se služio plagijatima; u skladu sa smernicama Kodeksa, korišćenje tuđih informacija bez adekvatnog navođenja izvora smatra se plagiranjem..“

Navedeno je netačno i apsurdno. Naime, sporne informacije su već odavno poznate u javnosti, nemaju nikakvu ekskluzivnost i prenete su iz medija na uobičajen način, kao što je napred pokazano. Pri tom, sporni tekst prenosi suštinu informacije i ne preuzima delove originalnog teksta gde je informacija objavljena, tako da je navod o plagijatu očigledno netačan.

(b) Tačka 6 „novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči, budući da pre objavljivanja teksta nije kontaktirao Podnosioca“

Navedeno ne stoji budući da ova odredba Kodeksa ne predviđa obavezu kontaktiranja podnosioca, nego obavezu objavljivanja odgovora ili ispravke, što podnosilac nije tražio. Takođe, valja naglasiti da je sporni tekst pisan pristojnim tonom, te ne stoji tvrdnja da novinar nije negovao kulturu i etiku javne reči.

(3) Odeljak V (Novinarska pažnja)

(a) Tačka 1 „novinar nije pristupio poslu sa dužnom novinarskom pažnjom, budući da najpre nije kontaktirao

Podnosioca pre objavljivanja Spornog teksta, te nije proverio činjenice o kojima piše, nije koristio više izvora, a izvor na koji se poziva neadekvatno označava kao „mediji“.

Prvo, Kodeks ne predviđa obavezu novinara da kontaktira lice koje se spominje u tekstu.

Drugo, u svakom slučaju obaveza kontaktiranja lica pomenutog u tekstu i proveravanja činjenica nije apsolutna. Naime, mora se praviti razlika između objavljivanja informacija, što znači da se one prvi put stavljaju na uvid javnosti, i prenošenja informacija, što znači da se već objavljene informacije dalje prenose. Ovu razliku pravi i Zakon o javnim medijima i informisanju, koji propisuje da se pre objavljivanja informacije mora proveriti njeno poreklo, istinitost i potpunost (čl. 9, st. 1), a da se prilikom prenošenja informacije ona mora preneti verodostojno i potpuno (čl. 9 st. 2). Ako ova razlika ne bi postojala, novinari bi bukvalno svaku informaciju morali iznova da proveravaju, bez obzira što je ona već puno puta bila objavljena ili je čak postala opštepoznata. Na taj način bi se novinari u velikoj meri onemogućili da pišu tekstove koji imaju bilo kakvu istorijsku reminiscenciju ili podsećanje na kontekst događaja, što je upravo slučaj sa spornim tvrdnjama u ovom tekstu.

Treće, nije tačno da autor nije koristio više izvora za spornu tvrdnju, budući da su o tome izveštavali mnogi mediji, a jedan deo tekstova je dostavljen kao dokaz uz ovaj odgovor. Ovde treba pomenuti i da Kodeks, Odeljak I, st. 4, navodi da novinar ima dužnost „kada je to neophodno“ da konsultuje što više izvora. U situaciji kada se radi o opštepoznatoj informaciji nije „neophodno“ da se konsultuje više izvora.

- (b) *Tačka 1 – „Redakcija Medija, a samim tim i novinar... je bila upoznata da Podnosilac nije disciplinski kažnjavao. Da se Podnosilac ponašao na način na koji je o njemu pisano... zasigurno bi disciplinski odgovarao, što nije slučaj. Iz navedenog razloga novinar nije smeo slepo da veruje pisanjima određenih medija“*

Navedeno ne stoji, budući da je podnosilac bio kažnjen od sudijske u postupku između Soraje Vučelić i Stanije Dobrojević, što je tačna informacija, koju je i podnosilac potvrdio. To što podnosilac nije kažnjen od strane disciplinskih organa Advokatske komore Vojvodine je potpuno irelevantno, jer se to u tekstu i ne tvrdi.

- (4) *Odeljak VII (Poštovanje privatnosti) – Tačka 1 „novinar nije poštovao dostojanstvo Podnosioca, budući da o njemu bez apsolutno ikakve provere informacije navodi da je izjavio „da će svoju klijentkinju odvesti u kancelariju i da će dobiti po guzi“, čime se vređa dostojanstvo Podnosioca, koji je oženjen čovek i otac četvoro dece“*

Prvo, ovde treba imati u vidu da je podnosilac javna ličnost, a prema Odeljku VII, tačka 1, Kodeksa, pravo na privatnost je „suženo kad je reč o javnim ličnostima...”

Drugo, nije jasno kako se vređa dostojanstvo ličnosti podnosioca kad se prenosi nešto što je on sam izjavio, a pri tom nije dostavio nijedan dokaz za to da njegova izjava nije tačno prenesena.

II.6 Fotografija podnosioca

Podnosilac takođe navodi da je u spornom tekstu korišćena fotografija koja nije označena na odgovarajući način, da fotografija uz tekst nije nastala na samom događaju koji ilustruje, mora da bude označena kao arhivska, te je potrebno jasno naznačiti svaku fotografiju koja nije nastala neposredno na događaju (žalba, str. 10).

Međutim, ove tvrdnje podnosioca su netačne. Prvo, ispod same fotografije, u levom uglu piše "advokat Nemanja Aleksić Foto: promo/lawofficealeksic.rs". Dakle, izvor, odnosno poreklo sporne fotografije je nedvosmisleno navedeno, a takođe iz legende proističe da ona nije nastala na samom događaju koji ilustruje, nego je promotivna fotografija. Ovde treba takođe napomenuti da javne ličnosti druga lica koja žele promociju obično hoće da njihove promotivne fotografije budu objavljivane, a ovde imamo situaciju da se podnosilac žali zbog toga što je objavljena njegova promotivna fotografija, koju je on sam stavio na raspolaganje javnosti.

U vezi sa navedenom fotografijom, podnosilac neosnovano tvrdi da je izvršena sledeća povreda Kodeksa (žalba, str. 10):

- (1) Odeljak IX (Poštovanje autorstva), Tačka 5 – *„u Spornom tekstu je korišćena fotografija koja nije označena na odgovarajući način... nije nastala na samom događaju koji ilustruje, mora da bude označena kao arhivska, te je potrebno jasno naznačiti svaku fotografiju kaoja nije nastala neposredno na događaju”*

Ne stoje navodi podnosioca. Kao što je već pomenuto, uz fotografiju stoji legenda koja navodi da se radi o promo fotografiji podnosiocove kancelarije, tako da je jasno da ona nije nastala na samom događaju koji ilustruje. Medij nije u obavezi da izričito napiše da je fotografija „arhivska” ako je to jasno iz njene legende.

II.7 Nesrazmeran deo teksta posvećen podnosiocu

Konačno, podnosilac ide tako daleko da broji ukupan broj reči spornog teksta i upoređuje taj broj sa brojem reči koje se bave njime, pa zaključuje da je njemu posvećeno 52,22% spornog teksta. Prema podnosiocu, ovo ukazuje na očiglednu lošu nameru novinara da "pod okriljem pisanja o Fondu za razvoj napadne Podnosioca".

Navedene tvrdnje su apsurdne. Iz teksta je očigledno da se on bavi temom od javnog interesa – kako se troše sredstva Fonda za razvoj, odnosno kako se biraju i ko su advokati koji rade za ovu državnu instituciju. Novinar ne može biti kriv što je podnosilac, koji je jedan od vodećih advokata u

Srbiji, društveno i politički aktivan i što postoji bogatstvo medijskih zapisa o njegovim aktivnostima, koje se ogleda u prostoru koji mu je posvećen u spornom tekstu.

U vezi sa navedenim informacijom, podnosilac neosnovano tvrdi da su prekršene sledeće odredbe Kodeksa (Žalba, str. 1):

- (1) Odeljak I (Istinitost izveštavanja), Tačka 1 - „*novinar nije objektivno izveštavao o navedenom, imajući u vidu porocenat Spornog teksta posvećen Podnosiocu*“

Navedeno ne stoji, budući da se objektivnost teksta ne može ceniti na osnovu njegovog procenta posvećenog Podnosiocu. Kao što je već pomenuto, tekst se bavi izborom advokata jedne državne institucije, pa je legitimno da se bavi i njihovim „likom i delom“, na osnovu javno dostupnih informacija.

- (2) Odeljak V (Novinarska pažnja), Tačka 1 - „*Novinar nije pristupio poslu s dužnom novinarskom pažnjom, budući da je o Podnosiocu pisao navode koji nemaju veze s predmetom izveštavanja, a koji navodi procentualno čine veći deo tekst od teme o kojoj se piše...*“

Navedeno ne stoji, budući da su svi navodi o podnosiocu direktno vezani za temu teksta - ko su advokati koje je jedna državna institucija izabrala da je zastupaju.

III Nadležnost Saveta za štampu

Najpre, treba se osvrnuti na obim ovlašćenja Komisije za žalbe prilikom razmatranja žalbi.

Prema članu 5 Statuta Saveta za štampu, jedan od ciljeva Saveta je

„Rešavanje po žalbama ovlašćenih podnosilaca povodom konkretnih sadržaja u štampanim medijima i njihovim izdanjima na svim platformama, informativnim portalima i novinskim agencijama...“

Prema čl. 8 Statuta Saveta za štampu:

„*Nadležnost Saveta podrazumeva pravo i obavezu Saveta da odlučuje o podnetoj žalbi ovlašćenog podnosioca povodom konkretnog sadržaja u medijima, u skladu sa ovim Statutom i Poslovnikom o radu Komisije za žalbe.*“

Iz navedenog se vidi Savet, odnosno Komisija za žalbe, „odlučuje o podnetoj žalbi“ „povodom konkretnog sadržaja u medijima“, što opet znači da je njegova nadležnost u svakom pojedinačnom slučaju ograničena na ono što se žalbom traži povodom konkretnog navoda u spornom tekstu. Drugim rečima, smatramo da Komisija za žalbe nema nadležnost da utvrđuje povrede Kodeksa koje nisu istaknute u žalbi, kao što nema ni nadležnost da se bavi delovima teksta koje žalilac nije označio kao sporne. U suprotnom, Komisija za žalbe bi se pretvorila u jedan organ opšte nadležnosti za ocenu kvaliteta objavljenih tekstova, što nije svrha Saveta za štampu.

* * *

Imajući u vidu sve gore navedeno, Medij, preko punomoćnika uredno ovlašćenih na zastupanje po punomoćjima koja se prilažu pod 18/, predlaže Komisiji za žalbe da Žalbu u celosti odbije kao neosnovanu.

U Beogradu,
14.02.2024.

United Media Digital doo,
zastupaju ga:





АДВОКАТ
Соња Савин
Грчкошколска 1
Нови Сад
Тел: 021/3000-800; 064/681-49-01



Наш број: 399307/21

1403-5/22

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

АДВОКАТ
СОЊА САВИН
НОВИ САД

ТУЖИЛАЦ: ДР НЕМАЊА АЛЕКСИЋ из Новог Сада,
заступа пуномоћник Соња Савин, адвокат у Новом Саду, са
седиштем канцеларије у ул. Грчкошколска бр. 1

- ТУЖЕНИ:**
1. Привредно друштво „UNITED MEDIA DIGITAL D.O.O. BEOGRAD-NOVI BEOGRAD“, МБ: 21540005, ПИБ: 111784091, са седиштем у Београду, ул. Булевар Михаила Пупина бр. 115 А (градска општина Нови Београд) чији је законски заступник Веселин Симоновић, ЈМБГ: 2012958710467, као издавач портала „NOVA.RS“
 2. ВЕСЕЛИН СИМОНОВИЋ из Београда, ЈМБГ: 2012958710467, са пребивалиштем у ул. Жоржа Клемансоа бр. 11 (градска општина Стари град), као главни и одговорни уредник портала „NOVA.RS“
 3. ТАЊА МИЛОВАНОВИЋ из Београда, са адресом запослења у ул. Булевар Михаила Пупина бр. 115 А (градска општина Нови Београд) као новинар-аутор текста

ТУЖБА

Радн: Накнаде нематеријалне штете
ВПС: 490.000,00 динара
Примерака: 5
Прилога: 21 + пуномоћје



АДВОКАТ
Соња Савин
Грчкошколска 1
Нови Сад
Тел: 021/3000-800; 064/681-49-01

ВИШИ СУД
У БЕОГРАДУ

24. 11. 2021

ПРИМЉЕНО

Наш број: 409360/21

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

АДВОКАТ
СОЊА САВИН

ТУЖИЛАЦ:

ДР НЕМАЊА АЛЕКСИЋ

, кога по пуномоћју у првобитну
заступа пуномоћник Соња Савин, адвокат у Новом Саду, са
седиштем канцеларије у ул. Грчкошколска бр. 1

ТУЖЕНИ:

1. Привредно друштво „UNITED MEDIA DIGITAL D.O.O. BEOGRAD-NOVI BEOGRAD“, МБ: 21540005, ПИБ: 111784091, са седиштем у Београду, ул. Булевар Михаила Пупина бр. 115 А (градска општина Нови Београд) чији је законски заступник Веселин Симоновић, ЈМБГ: 2012958710467, као издавач портала „NOVA.RS“
2. ВЕСЕЛИН СИМОНОВИЋ из Београда, ЈМБГ: 2012958710467, са пребивалиштем у ул. Жоржа Клемансоа бр. 11 (градска општина Стари град), као главни и одговорни уредник портала „NOVA.RS“
3. ВОЈИСЛАВ МИЛОВАНЧЕВИЋ из Београда, са адресом запослења у ул. Булевар Михаила Пупина бр. 115 А (градска општина Нови Београд) као новинар-аутор текста

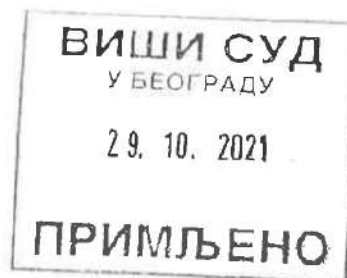
ТУЖБА

Радн: Накнаде нематеријалне штете
ВПС: 490.000,00 динара
Примерака: 5
Прилога: 24 + пуномоћје

103. 661/21



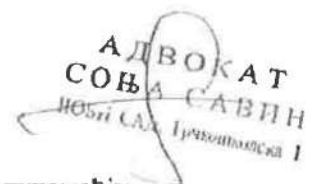
АДВОКАТИ
Соња Савин
Грчкошколска 1
Нови Сад
Тел: 021/3000-800; 064/681-49-01



Наш број: 399405/21

26ПЗ-617/21

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ



ТУЖИЛАЦ: ДР НЕМАЊА АЛЕКСИЋ,
кога по пуномоћју
у прилогу заступа пуномоћник Соња Савин, адвокат у Новом
Саду, са седиштем канцеларије у ул. Грчкошколска бр. 1

- ТУЖЕНИ:
1. Привредно друштво „UNITED MEDIA DIGITAL D.O.O. BEOGRAD-NOVI BEOGRAD“, МБ: 21540005, ПИБ: 111784091, са седиштем у Београду, ул. Булевар Михаила Пупина бр. 115 А (градска општина Нови Београд) чији је законски заступник Веселин Симоновић, ЈМБГ: 2012958710467, као издавач портала „NOVA.RS“
 2. ВЕСЕЛИН СИМОНОВИЋ из Београда, ЈМБГ: 2012958710467, са пребивалиштем у ул. Жоржа Клемансоа бр. 11 (градска општина Стари град), као главни и одговорни уредник портала „NOVA.RS“
 3. ТАЊА МИЛОВАНОВИЋ из Београда, са адресом запослења у ул. Булевар Михаила Пупина бр. 115 А (градска општина Нови Београд) као новинар-аутор текста

ТУЖБА

Ради: Накнаде нематеријалне штете
ВПС: 490.000,00 динара
Примерака: 5
Прилога: 20 + пуномоћје

Огласи од Google



19:25 POLITIKA 15

Informer | 13. 09. 2018.



NOVOSADSKI ADVOKAT NEMANJA ALEKSIĆ O OPOZICIJI: Groteskna izložba zlih duhova!

Novosadski advokat Nemanja Aleksić napisao je tekst o srpskoj opoziciji i njihovom odnosu prema Kosovu i Metohiji. Mi vam tekst prenosimo u celosti:

"Pripadne čoveku prosto muka kada neko od tipičnih predstavnika žute političke škole opšteg žanra, odskora okupljenih u savez mrtvih puvala, prozbori bilo šta o bilo čemu. Jer gotovo fizički zaboli to svekoliko odsustvo smisla, ideja i inteligencije a prisustvo mržnje, zlobe, pakosti i nemoći. Tako, recimo, kada prepošteni levi Borko, odnosno Borislav, uzme u usta Kosovo i Metohiju, teško je bilo šta mu odgovoriti a da to ne bude uvreda ili dijagnoza.

Ili dok govori o tome kako će njihova Asocijacija Nevoljenih Upropastitelja Srbije iskrčiti u korov zarasle puteve aktuelnog opozicionog delovanja, jer je "stvorila alternativni blok", dotična fisura nabrekla od kompleksa zapravo već vidi sebe kao novog šefa srpske diplomatije koji Angeli Merkel objašnjava čime je sve Dimitrije Ljotić, fašistička zvezda vodilja njegovog koalicionog partnera Boška Obradovića, zadužilo moćnu nemačku naciju.

Zaista groteskno deluje to ponovno "udruživanje" članova iste bande koja bezmalo dve decenije krađe cveće sa srpskih sahranilišta kako bi ga posle valjalo na međunarodnoj pijaci. Tek, čovek može samo da se zgrozi pred ovom izložbom zlih duhova koji bi ponovo da nam usmere državu ka propasti. Pri tome je indikativno da dotično društvo i dalje ne oseća tlo Srbije.

Najnovije

Najčitanije

Komentari

[14:46 Od pretnji vešanjem, preko pravljenja...](#)
[14:45 SRPSKI KOŠARKAŠ IMAO MOŽDANIL...](#)
[14:40 PRODUŽITE ROK TRAJANJA NAMIR...](#)
[14:39 ŠIPTARI ODLEPILI JER SRBIJA IDE N...](#)
[14:37 KAKO PSI REAGUJU NA POLJUBAC?...](#)
[SVE NAJNOVIJE VESTI](#)

I dok su sedeli po foteljama, noge su im landarale. Pljunuti su onaj Tijanićev duvački orkestar koji raštimovano svira od kuće do kuće i čeka da sa nekog od prozora doleti sitniš da bi se onda oko njega međusobno potukli. O tome svedoči i njihov programski panflet u 30 tačaka, o kojem prepošteni levi Borko, odnosno Borislav, sedeći kraj ksenofobičnog Obradovića, militantnog Stamatovića i ultrarigidnog Jovanovića, urnebesno bulazni da "niti je desničarski, niti je konzervativan, već 90 odsto levičarski".

Sustina je u tome da cilj ANUS-a zapravo i nije u promišljanju o dobru već o zlu i o tome kako nesrećom udaviti sreću a prošlošću zatamiti budućnost. Toj družini još samo fali legendarni Superhik sa uverenjem da je pravedno otimati sirotinji kako bi se darivali bogati. Mada, kandidata da ga dostojno zamene ima i više nego dovoljno u tom okupljalištu sa političke deponije vaskrslih egzemplara rase mediokriteta, kojima je jedino važno vlastito mišljenje o sopstvenoj veličini.

U politici svačiji potez proizvodi konsekvence, ali bi ovi bivši lideri klase žutih, ti apostoli đavla teško obolevi od ambicije koji muljaju ne samo iz džepne potrebe već i zbog vlastitog zadovoljstva, sada da se vrate u sedlo bez osećaja stida za sva nepočinstva koja su nagomilali tokom vlastitog mrsnog pohoda na Srbiju. Što ukazuje na poraznu prostotu unutrašnjeg sistema - ljudskog, ne biološkog.

Uostalom, baš zato i jeste u tom dverinjaku, okupljalištu miševa sa ozbiljnim hormonalnim poremećajem zbog kojeg umišljaju da su slonovi, tako lako svoju bezličnost udomio pomenuti Borko, odnosno Borislav, čovek zadužen krizom identiteta i karaktera, levičar u Armanijevom odelu žedan moći i gladan vlasti, mali od Žute Olivere koji se "bori protiv opšteg siromaštva" dok će ta njegova misleća polovina samo na dve fele garderobe i patofne za proslavu godišnjice RTS-a spiskati polugodišnji budžet za hranu petočlane porodice radnika Mostogradnje.

Zaista redak primerak nekompetencije, neznanja, bahatosti i krajnjeg odustva duha. Takvi moralno gnjecavi likovi su zapravo i ogadili Srbiji ideju levice, jer su za njih korupcija, socijalni cinizam, gubitak identiteta, sve do eutanazije nacionalnog i državnog identiteta, samo puki sinonimi za lični pragmatizam.

"Ti znaš da za tebe nikada neće biti bolje sutra, jer oko tvojih misli crnih sad stoje samo olovna jutra", pevao je proročki prepošteni Borko, odnosno Borislav, dok je kadgod bio deo novosadske "Generacije bez budućnosti". Čudni su, zapravo, ti kameleonski putevi sujete, tragikomični u svojoj megalomaniji i duboko nesrećni zbog sopstvene nesigurnosti.

Znam da dotičnog levaka i ostale pripadajuće hemoroide ANUS-a što ponovo dreče po Srbiji ne interesuje moje mišljenje o njima, s obzirom na to da su do guše puni neosnovanog taloga više vrednosti i dokazanog manjka realnosti. Isto tako znam i da će u danima koji dolaze ispod neke od kamenčina koje bezglavo kotrljaju po dosmanljivoj Dolini smrti ispalcati još neki gmazovi, koji nikako da uvide vlastitu političku bezvrednost, jer svim tim saučesnicima upokojenja i poslednjih tragova srpske opozicije jedino nije lobotomirana gramzivost. Ali takođe znam i kako će se sve završiti."

Nemanja Aleksić, advokat iz Novog Sada

OPASNO! Opozicija opet traži KRV I HAOS U SRBIJI!

Pražite nas na društvenim mrežama



TAGOVI

[opozicija](#) [tekst](#) [advokat](#) [Nemanja Aleksić](#)

PRETHODNA



14:16 POLITIKA

Kurija dijalog i normalizacija odnosa ne interesuju! DOK JE BEOGRAD SPREMAN NA RAZGOVORE U



12:57 POLITIKA

Ne treba nikome da se izvinjavate, niste vi odgovorni za budalaštine i uvrede koje su izrečene!

SLEDEĆA

16.11 - 30.11.2021.

Super cene
super ponuda

PREKO 4000 ARTIKALA SNIŽENIH DO 30%

PREGLEDAJ

dm



SPREMITE SE, STIŽE SNEG! Danas umereno oblačno, evo šta nas čeka u narednih 7 dana!



Cene nekretnosti ČE TEK DA PODIVI JA JUI ZA NOVOGRADNJU U SRBIJI NOVAC ČE IZGLEDA IMATI SAMO BOGATAŠI

ŠTAMPANO IZDANJE



ANKETA

Šta Dijana Hrkalović može da ponudi tužiocu?

☐ Novi serijal seksi fotografija



Foto: Nemanja Pančić

Zastupnik odveo starletu u kabinet

HAOS U SUDU Advokat: Stanija će dobiti batine po guzil

Stars
22.04.2015, 22:35h

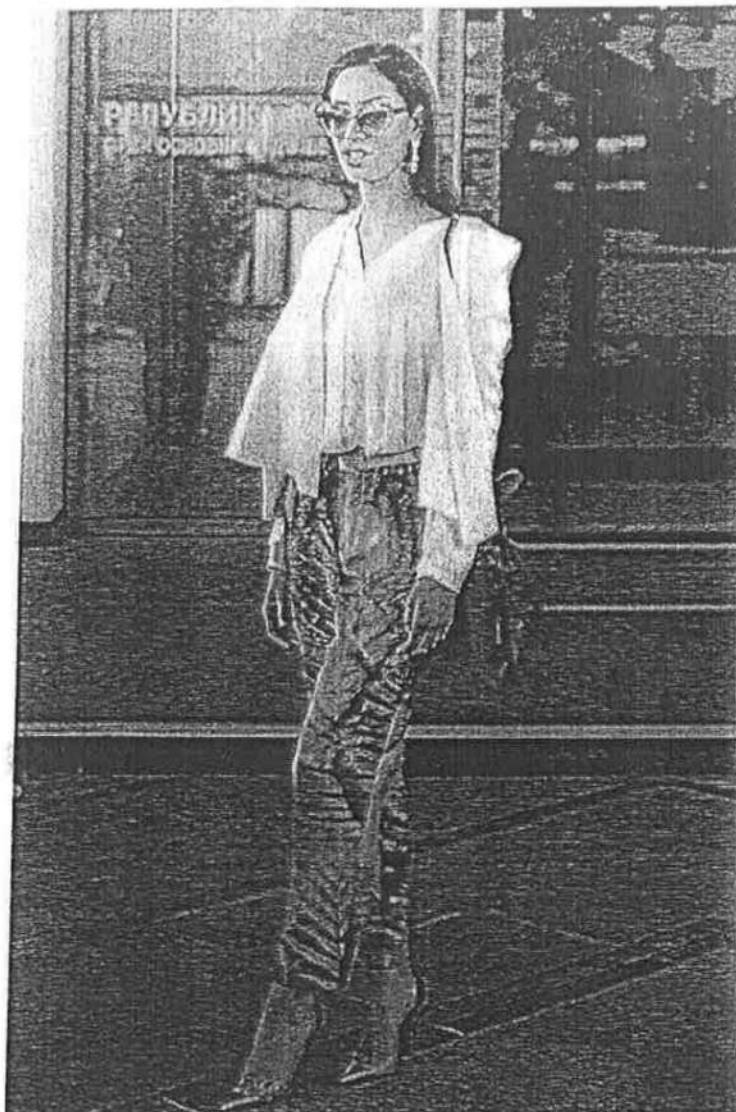


Soraja se suočila s Dobrojevićevom u sudu, gde je njihovo ročište prekinuto jer je Nemanja Aleksić vređao sudiju, a zatim prostački govorio o klijentkinji

Stanija Dobrojević i Soraja Vučelić juče su se srele u Prvom osnovnom sudu u Beogradu, nakon što su se mesecima javno prepucavale. Iako se očekivalo da će se u sudnici sukobiti starlete, to se nije dogodilo, ali je zato Stanijin advokat Nemanja Aleksić napravio skandal. On je prvo omalovažavao sudiju Slađanu Pantović, a onda je tražio i njeno izuzeće. Zbog nepoštovanja suda Pantovićeve mu je izrekla dve kazne od po 15.000 dinara, posle čega je ročište prekinuto.

Narušen red u sudnici

- Niste upućeni u predmet koji treba da radite. Ne znate šta piše u tužbi i pitanje je da li ste je pročitali. Previše ste emotivni. Ne možete i ne umete da napravite red u sudnici. Vi kao da ste samo prošli pored Pravnog fakulteta. Dozvoljavate da tužilja radi šta hoće dok vi pravite zapisnik - vikao je Aleksić. Starlete nisu mogle da dođu do reči. - Sudeње je prekinuto jer su mi postavljali pitanja koja nemaju veze s ovim slučajem. Protiv Soraje nemam ništa, ali sam morala da zaštitim ugled i čast - rekla je Stanija, a njen branilac je dobio: **Izrežirana drama**. Stanija sad ide kod mene u kabinet i dobiće batine po guzi. Nadam se da ćemo kad se ovo završi sve troje sesti i popiti kafu. Soraja tvrdi da je drama u sudnici izrežirana. - Nepoštovanje zakona predstavlja sramotu. To bacanje po sudnici, vređanje svih nas rezultat je toga da suprotna strana nije zadovoljna ishodom sudeња. Ja sam strpljivo čekala moj red, koji naravno nije došao zato što bih mnogo toga imala da kažem, ali ostavićemo to za sledeće sudeње. Tvrdim da će vam biti vrlo zanimljivo - rekla je Vučelićeva po izlasku iz suda. Podsetimo, Dobrojevićeva je tužila Soraju nakon intervjua koji je dala za jedan magazin, u kojem je tvrdila da je Stanija u ve-ću oralno zadovoljavala njenog prijatelja Matiju na otvaranju kluba.



Nije došla do reči... Soraja

Stanija Doborijević Soraja Vučelić starletesudjenje Nemanja Aleksić



DŽET SET > ESTRADA

Autor: E. S. | 15.05.2018 | 18:31



ESTRADA

TUŽILAŠTVO MORA DA SPREČI LAZUKIĆA, POKUŠAVA DA NAMESTI SUĐENJE: Advokat

Bekvalčeve apluje na nadležne, LUKA NUDIO MITO DA BI NATAŠI ODUZEO DETE!

Podeli vest

Posle ekskluzive koju je Informer objavio da Lazukić nudi mito jednom moćniku da mu pomogne da Nataši oduzme dete, pevačicin advokat Nemanja Aleksić očekuje reakciju tužilaštva

Advokat Nataše Bekvalac, Nemanja Aleksić kaže da bi tužilaštvo moralo da spreči pokušaj Luke Lazukića da namesti suđenje i otme njegovoj klijentkinji starateljstvo nad dvoipomesečnom ćerkom Katjom!

Naš list je ekskluzivno objavio prepisku pevačicinog muža sa jednim moćnikom, poznatim sportskim funkcionerom, u kojoj se otvoreno dogovaraju o podmićivanju i nameštanju veštačenja tokom predstojećeg suđenja. Lazukić svom pomagaču nudi millionski mito da mu sredi da Natašu proglase nepodobnom majkom.

- Ovde bi trebalo da reaguje tužilaštvo! Ukoliko ima sumnje da neko pokušava da namesti suđenje ili da organizuje grupu da to uradi, to je u nadležnosti ili Višeg tužilaštva u Beogradu ili Tužilaštva za organizovani kriminal. Zakonik kaže da je državni tužilac ovlašćen da postupa ne samo po krivičnim prijavama već i po saznanjima iz sredstava javnog informisanja - kaže poznati advokat.

LUKA VIŠE NE SME DA PRIĐE NATI! Sud Lazukiću zabranio prilazak Bekvalčevoj do kraja postupka!

Spreman na sve

Nisam iznenađen! Ako je čovek od 120 kilograma sposoban da prebije ženu od 60 kilograma, sposoban je na sve

Nemanja Aleksić, advokat

On ističe da i sama Bekvalčeva može da podnese krivičnu prijavu, ali da ona, kao ni njegoa kancelarija, ne raspolažu dokazima koji su objavljeni u Informeru, pa je zbog toga red da reaguju nadležni organi:- Pretpostavljam da su tužioci videli sve dnevne novine i da znaju za ovaj slučaj. Oni bi trebalo da pozovu Informer da im te dokaze dostavi, a zatim da preduzmu predistražne radnje i nalože MUP Republike Srbije da im pribavi ostale dokaze. Kad ih policija pribavi i to preraste u osnovanu sumnju, onda može da dođe i do podizanja optužnice.

Aleksić tvrdi da ga ne čudi to što Lazukić pokušava da pomoću mita reši suđenje u svoju korist.

- Nisam iznenađen! Ako je čovek od 120 kilograma sposoban da prebije ženu od 60 kilograma, sposoban je za sve - smatra Natašin pravni zastupnik.

Ipak, Luka ne odustaje od svog plana da Bekvalčevu proglasi nepodobnom majkom. Tome u prilog govori i činjenica da su njegovi branioci tražili neuropsihijatrijsko veštačenje Natašine neuračunljivosti. Oni su tražili i listing njihovih poziva iz noći kada je došlo do incidenta.

SKANDAL! NATAŠA BEKVALAC U SVE VEĆEM PROBLEMU: Luka Lazukić nudi pare da Nati OTME BEBU!

Luka juče u policiji na saslušanju

Lazukić se juče pojavio na saslušanju u MUP Čukarica sa advokatom, kako bi dao izjavu povodom krivične prijave koju je podneo protiv Natašinog oca, Dragoljuba Bekvalca. Luka je rekao da se plaši za svoj život, te je tražio i zabranu prilaska jer mu je Bekvalac izjavio da ne zna šta bi mu uradio da se zatekao u stanu dok mu je Lazukić tukao ćerku.

Pevačin suprug je u policijsku stanicu ušao pognute glave, a tamo se zadržao nešto manje od sat vremena.

- On se mene ne plaši, već vodi kampanju protiv moje ćerke i njene porodice - kratko je prokomentarisao Dragoljub Bekvalac.

Na ovu situaciju se osvrnuo i advokat Nemanja Aleksić, kojem nije jasno zbog čega je Lazukić došao u policiju u pratnji advokatice:

- Pozvan je u svojstvu građanina jer je podneo krivičnu prijavu protiv Bekvalca, tako da nema pravo na advokata. To je pravna budalaština i predstava za medije.



Bežao od novinara, ćutao na pitanja

Luka je utrčao pognute glave u MUP, a nije hteo da odgovori na sledeća pitanja Informera:

- * Da li se zaista plaši Dragoljuba Bekvalca, čoveka od 65 godina?
- * Da li je nudio mito sportskom funkcioneru da mu sredi suđenje?
- * Da li je bio spreman da donira novac KK Mladost iz Zemuna, da bi zauzvrat veštaci proglasili Natašu nepodobnom majkom?

LUKA LAZUKIĆ HOĆE DA PROGLASI NATAŠU LUDOM! Bivši košarkaš smislio plan kako da se "opere" , ONA JE NASRNULA NA NJEGA!

ПОЛИТИКА

Naslovna Najnovije vesti Svet Politika Društvo Pogledi Hronika Ekonomija Sport Kultura Beograd Region Magazin Sve Q

Nedelja, 19.09.2021.
u 10:17

Vesić otvorio pokretnu kancelariju

Zamenik gradonačelnika je rekao da je advokat Nemanja Aleksić iz Novog Sada zakupio kamper i dao mu na korišćenje na nekoliko meseci i da projekat građane Beograda ne košta ništa



Zamenik gradonačelnika Goran Vesić danas je posetom Bariču u opštini Obrenovac, započeo obilazak seoskih područja i naselja u prigradskim opštinama.

Početna /

POVEZANE TEME

vesic

emmezeta

...



-48%



-40%



Zahvaljujući „Pokretnoj kancelariji Gorana Vesića“ u narednih nekoliko meseci, kako je najavio, obiće će 150 naselja i razgovarati sa građanima o svemu što Grad može da učini za njih kako bi im unapredio životne uslove.



Dekodiranje modernog života u galeriji „Singidunum“

„Problemi ne mogu da se reše odmah, ali ćemo nastojati da uradimo što više stvari“, rekao je Vesić u Bariču gde živi oko 10.000 Beograđana, preneo je Tanjug.

Vesić je na zabrinutost građana zbog vrtića i nedostatka dečjih igrališta najavio da će Barič za nekoliko meseci na mestu sadašnjeg, neuslovnog, azbestnog obdaništa dobiti novo, i to površine od 1.400 kvadrata, a u koji će moći da ide 150 dece.

Dodao je da će uz obdanište biti izgrađeno i igralište, a da bi Barič mogao da dobije još jedno ako se obezbedi zemljište, a prema rečima predsednika Opštine Obrenovac Miroslava Čučkovića o tome se razgovara sa crkvom.



Vračarce zabrinula objava o „otrovanim pilećim glavama“

„U petak će biti raspisan tender za novi vrtić pošto je postojeći trenutno možda i u najgorem stanju u gradu. Deca će privremeno ići u novi u Belom polju čije se otvaranje očekuje narednih dana“, rekao je Vesić, koji će danas obiće i naselja Urovci i Grabovac.

Dodao je da se radi i 13 kilometara kanalizacione mreže i da će Obrenovac uskoro postati prva opština u Beogradu gde će biti urađena kompletna kanalizaciona i vodovodna mreža.

„Napravićemo i zgradu mesne zajednice u Bariču, gde će ljudi moći da završe i druge administrativne stvari, a ne da idu u centar Obrenovca“, rekao je Vesić koji je nešto duže



Vesić: Sledeće godine autoputem do Loznice, Kraljeva, Požarevca,...



Danas se pušta u saobraćaj deo Moravskog koridora od Makrešana do...



Vesić: Izdata građevinska

od jednog sata razgovarao sa meštanim i o ekološkim problemima – zagađenju vazduha i Save, kao i priključcima za gas.

Vesić je rekao da će svakog četvrtka biti objavljeno gde će „Pokretna kancelarija” biti tokom vikenda.

Na komentare na društvenim mrežama o tome kako se finansira projekat „Pokretne kancelarije”, zamenik gradonačelnika je rekao da je advokat Nemanja Aleksić iz Novog Sada zakupio kamper i dao mu na korišćenje na nekoliko meseci.



Očišćeno priobalje u blizini Bogojavlenskog platoa

„Tako da ona građane Beograda ne košta ništa. Preuredili smo je u kancelariju i naredna tri meseca dolazimo do svakog građanina i rešavamo njihove probleme kojih je mnogo, ali ćemo ih rešavati jedan po jedan”, rekao je Vesić.

Na pitanje novinara da li će se kandidovati za prvog čoveka Beograda, Vesić je podsetio da se gradonačelnik Beograda od 2008. godine ne bira na direktnim izborima.

Dodao je da će u skladu sa rezultatima izbora o gradonačelniku glavnog grada odlučivati stranka.

„Nije moje da o tome razmišljam, moj posao je da radim najbolje što mogu u interesu građana i na to sam fokusiran” rekao je Vesić.

Подели ову вест



dozvola za izgradnju brze saobraćajnice...



Vesić: Od 1. januara veće plate zaposlenima u Aerodromima Srbije



Dekodiranje modernog života u galeriji „Singidunum”



Vračarce zabrinula objava o

Ko je SNS advokat koji je poklonio Vesiću „pokretnu kancelariju“

POLITIKA | Autor: Danilo Savić | 26. sep 2021 | 07:40 » 07:50



Kopiraj link



Foto: Savić i Vesić / Novosti; Foto: RTS; Foto: SNS; Foto: RTS; Foto: Novosti; Foto: Novosti

Zamenik gradonačelnika Beograda Goran Vesić nastavio je da "krstari" svojom pokretnom kancelarijom ulicama Beograda, a tokom nedeljne konferencije javnosti je otkrio da kamper nije kupio, već da mu je on dat na korišćenje od strane novosadskog advokata Nemanje Aleksića.

Najčitaniije

1. Priveden bivši muž Anđelke Prpić
2. ISPOVEST "Karijeru mi je uništio RTS, a onda me je zabranila i Milica Mitrović": Radoslav Rodić Roki, velika zvezda osamdesetih, prvi put o golgoti kroz koju je prošao
3. "Nudili su mi kuću na Braču od 80 kvadrata ako kažem da sam Severinu snabdevao opijatima": Bivši menadžer Vučkovićeve izneo šokantne optužbe
4. "Bilo je jasno da će se razvesti, netrpeljivost se videla na kilometre": Komšije Harisa i Meline Džinović progovorile o njihovom odnosu
5. Petočlana porodica Čuturilov živi u pećini nadomak Beograda i Novog Sada: Zar je ovo moguće u 21. veku?
6. Najpopularniji srpski glumci odlaze u penziju: Ovoľiko će naše najveće zvezde zarađivati kao

Forbes



Kako se preseliti u Norvešku u 2024. godini

Forbes



shopster

Kao što je Nova.rs prethodno objavila, zamenik gradonačelnika Goran Vesić počeo je u svrhu lične promocije da koristi pokretnu kancelariju, tj kamper, čime želi da dodatno osvoji Beograđane. Iako su izbori daleko, a kampanja još dalje, Vesić je ozbiljno „zasukao rukave“ i krenuo u obilazak gradskih i prigradskih naselja u Beogradu.

Prilikom obilaska Bariča u opštini Obrenovac, Vesić je odgovorio na navode i pitanja koja su tiču novca za kupovinu ovog kampera. Bivši gradski menadžer rekao je da je kamper zakupio advokat iz Novog Sada Nemanja Aleksić, te mu je dao na korišćenje na nekoliko meseci.

„Tako da građane Beograda ne košta ništa. Preuredili smo kamper u kancelariju i naredna tri meseca dolazimo do svakog građanina i rešavamo njihove probleme kojih je mnogo, ali ćemo ih rešavati jedan po jedan“, rekao je Vesić.

Ko je advokat koji je ustupio kamper Vesiću?

Akvokat Aleksić poznat je širom Novog Sada, ali i ostatka Srbije, ne toliko zbog moralnih vrlina i osećaja za pravdu, koliko zbog afera koje se vezuju za njega.

Takođe, Aleksić često u parničnim postupcima brani članove SNS, čime je njegova objektivnost u samom startu urušena. Aferu koje se vezuju za njega su brojne, a javnost je bila prilično zainteresovana za neke od njih.



PREKINUO SVAKI KONTAKT:
Ugradio blindirana vrata,
postavio kameru i zabranio da
mu se obraćaju

15:24 Huti ispalili rakete na dva
teretna broda u Crvenom moru

15:20 Šveđani obustavljaju istagu o
Severnom toku? Nema
odgovora na pitanje ko je izveo
sabotaže

15:20 Srbin izbo muškarca u
Bratslavi: Mladiću zario nož u
grudi, pa bežao od policije

15:17 VIDEO Novak odgovorio Holanu
sa tri reči: Video je šta je
napadač rekao o njemu i nije
mogao da čuti

15:14 Beograđanin otišao na
krstarenje Karibima i prošao
jeftinije nego u Crnoj Gori

15:14 "Oni koje treba ja da tužim,
tuže mene": Severina danas
ponovo na sudu nakon
jučerašnjeg ročišta

Forbes



Udeo u Telekomu ide u
ruke bivšeg Trampovog
savetnika?

Vidi sve

Kako je BIRN pisao još 2020. godine, ortoped i član Kriznog štaba doktor Predrag Gojković sačinio je 2011. godine lekarski izveštaj o pregledu koji zapravo i nije obavio, utvrdivši pritom povrede koje nikada nisu zadobijene i to kod osobe koja nije ni bila u njegovoj ordinaciji. Gojković je na kraju falsifikovao potpis, čime je napravio nekoliko krivičnih dela.

Nakon toga, Gojković je ovaj izveštaj predao advokatu Aleksiću koji je taj falsifikovani nalaz upotrebio u parničnom postupku na sudu u Novom Sadu. Kako je objavio BIRN, time je direktno uticao na ishod tog postupka, na šta ukazuju i dokumenta. Usledila je krivična prijava protiv njih dvojice, da bi na kraju ista bila odbačena uz obavezu da se plati određena kazna.

U razgovoru za BIRN Aleksić je tvrdio da je ceo slučaj „šuplja priča“, a na pitanje zašto je uplatio novac u humanitarne svrhe, ako već tvrdi da je nevin, Aleksić je odgovorio da je to uradio „zbog ostalih“.

Sukob sa sinom Jorgovanke Tabaković

Beogradski mediji izvestili su u septembru 2015. da je Nemanja Aleksić, napao sina guvernerke Narodne banke Jorgovanke Tabaković, nakon što je svoje vozilo parkirao na mestu rezervisanom za njegovu kancelariju.

Kako se pisalo, pokušaj mlađeg Tabakovića da se sve završi izvinjenjem onemogućili su pripadnici Aleksićevog obezbeđenja koji su ga na posletku izvukli iz vozila kroz prozor. Nakon što je slučaj prijavljen policiji, protiv Aleksića i njegovih čuvara su podnete krivične prijave.

Aleksić je tada najpre demantovao da se dogodio bilo kakav incident, a potom je iskoristio trenutak da saopšti da je „veliki poštovalac Tabakovićeve i SNS“.

Forbes



Udeo u Telekomu ide u ruke bivšeg Trampovog savetnika?

Šarović: Vesićeva "Pokretna kancelarija" do sad koštala više od milion dinara – školski primer korupcije

V. Radovanovic
01.12.2021. 19:51

1 komentara f t p s



Foto: Ljiljana Radovanovic

Porodica zajednice: | **FORBES**



newsletter

NAJNOVIJE

BBC News na srpskom - danas
15:40

Skupština Srbije:
Zašto su kupus,
transparenti i zakletve
u hodu obeležili
konstitutivnu sednicu



Društvo - danas 15:56

Kreni-Promeni sutra
prodaje zahtev
porodilištima da se
trudnicama omogući
pratnja



Svet - danas 15:31

Crveni krst: Oko 8.000
ljudi evakuisano iz
bolnice Al-Amal na
jugu Gaze



Postani deo | **Forbes**



Foto: Vera Šarović

1

f

t

g

o

o

Pokretna kancelarija, odnosno kamper vozilo, koju je zameniku gradonačelnika Goranu Vesiću poklonio advokat Nemanja Aleksić primer je "banalnog i školskog primera" kršenja Zakona o sprečavanju korupcije, istakao je na današnjoj konferenciji ispred Skupštine grada Nemanja Šarović, predsednik Pokreta Ljubav Vera Nada.

Cena iznajmljivanja kamper vozila do sad je dostigla 1.235.960 dinara ili 10.519 evra, dok zakon dozvoljava da poklon koji javni funkcioner može da zadrži sme da bude u vrednosti do 55 evra. Zbog toga će Šarović protiv Vesića podneti prijave Agenciji za sprečavanje korupcije, a sutra u 10 časova će mu dovesti „Pokretnu kancelariju“ u skladu sa zakonom.

Šarović je naveo da je stupio u kontakt sa firmom Andrić d.o.o. u kojoj je Aleksić iznajmio kamper. Po zvaničnom cenovniku te firme iznajmljivanje kamper vozila koji koristi Vesić košta između 11.280 dinara i 16.200 dinara dnevno, zavisno od sezone u kom se iznajmljuje, odnosno interesovanja za iznajmljivanje. Na to se plaća i jednokratna naknada za od 12.480 dinara.

Advokat Nemanja Aleksić, za kog Šarović kaže da „često brani javna preduzeća i članike SNS“, po sopstvenom priznanju, kamper vozilo iznajmio je, brendirao i ustupio zameniku gradonačelnika. Aleksić je ranije rekao da će plaćati i cenu goriva za ovo vozilo, Brendiranje i cenu goriva Šarović nije uračunao u ovu cifru.

On je naveo da je Zakon o sprečavanju korupcije prekršen jer propisuje da poklon koji javni funkcioner može da zadrži sme najviše biti u vrednosti 10 odsto prosečne plate, što je jednako 55 evra.

„Cena kampera prelazi 191 put dozvoljenu cenu poklona“, kaže Šarović.

lokacija	tip kampera	cena po danu (pov)	kontakt
Beograd	5 osoba	12.480	011 234 56 78
Beograd	6 osoba	14.480	011 234 56 78
Beograd	7 osoba	16.200	011 234 56 78
Beograd	8 osoba	18.200	011 234 56 78
Beograd	9 osoba	20.200	011 234 56 78
Beograd	10 osoba	22.200	011 234 56 78
Beograd	11 osoba	24.200	011 234 56 78
Beograd	12 osoba	26.200	011 234 56 78
Beograd	13 osoba	28.200	011 234 56 78
Beograd	14 osoba	30.200	011 234 56 78
Beograd	15 osoba	32.200	011 234 56 78
Beograd	16 osoba	34.200	011 234 56 78
Beograd	17 osoba	36.200	011 234 56 78
Beograd	18 osoba	38.200	011 234 56 78
Beograd	19 osoba	40.200	011 234 56 78
Beograd	20 osoba	42.200	011 234 56 78

Postani deo
Forbes zajednice!

Forbes



newsletter

KOLUMNISTE



Nenad Kulačin

„Kenselovanje“ Ribnikara



Marko Vidjaković

Tranjavaj je zakon



Goran Vlačić

Investicije koje ništa ne donose



Žilva Vekrović

Nije Zvezda Bajern, ali je „Trgovacki“



Misa Brkić

Klasno pitanje u eri digitalnog radnika





„Vesić je rekao da ima pravo na taj poklon i da ima pravo da ide na posao kako i čime hoće, ali Zakon o sprečavanju korupcije kaže da funkcioner može da primi protokolarni poklon, koji se dobija od stranih delegacija i prigodan poklon, koji se razmerjuje u situacijama poput Božića ili Nove godine“, rekao je Šarović.

„Zamenik gradonačelnika je najavio da će kamper biti kod njega tri meseca, ali ja očekujem da će ga zadržati do aprilskih izbora. Ako se to obistini, to znači da se na iznos od 1.235.960 dinara treba dodati još 1.409.520 dinara za iznajmljivanje vozila, što znači da će ukupna vrednost dostići 2.654.480 dinara ili 22.515 evra“, takođe bez brendiranja i cene goriva, istakao je Šarović.

„Reč je o banalnom, školskom primeru korupcije, na koju nažalost ne reaguju državni organi i Dragan Sikimić, direktor Agencije za sprečavanje korupcije“, rekao je.

Vesiću će sutra u 10 časova Pokret Ljubav Vera Nada da doveze „ekološku veoma jeftinu pokretnu kancelariju“, koja će, kaže predsednik pokreta, biti u skladu sa zakonskom normom.

„Pozivam Vesića da sutra u 10 časova bude ispred Skupštine grada. Hoćemo da mu omogućimo da ima pokretnu kancelariju i da u isto vreme poštuje zakon“, zaključio je Šarović.

Podsećamo, zamenik gradonačelnika je u septembru predstavio građanima svoju „Pokretnu kancelariju“. Vesić je objavio da mu je to vozilo njegov prijatelj, advokat, Nemanja Aleksić, ustupio na besplatno korišćenje tri meseca. To je kasnije potvrdio i sam Aleksić. Transparentnost Srbija ocenila je tada da to vozilo nema za cilj samo promociju Grada Beograda, nego i ličnu Vesićevu promociju, te su Agenciji za sprečavanje korupcije uputili više zahteva za dostavljanje informacija u vezi sa „Pokretnom kancelarijom“.

Pratite nas na našoj Facebook i Instagram stranici, ali i na Twitter nalogu. Pretplatite se na PDF izdanje lista Danas.

Goran Vesić Korupcija Ljubav vera nada Nemanja Aleksić Pokretna kancelarija Gorana Vesića Beograd



Komentari

**Therion / SKOKS Fabrika**
07.02 @ 20.00 - 22.00

**Zdravo godne (39) Johnny Cash & Al Cole / Dom omladine Beograda //**
08.02 @ 18.00 - 19.00

Sutradajve

NI



Prva Srпкиnja koja je uspešno preveslala Atlantik



Vucic writes to China's Xi Jinping over situation in Kosovo



Režim ishrane 9:1 za zdravo gubljenje kilograma



Kolin Farel se nakon uloge u jednom filmu osećao kao loš glumac



Horoskopski znakovi





Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
ГжЗ 433/23
10.1.2024. године
Београд



У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорике Таковић, председника већа, Весне Дамјановић и др Драгице Попеску, чланова већа, у парници тужиоца Бранислава Лечића из Београда, ул. Светозара Марковића бр. 45, чији је пуномоћник Немања Влчек, адвокат из Београда, ул. Пивљанина Баја бр.37, против тужених Друштва за новинско издавачку делатност Дан Граф д.о.о. са седиштем у Београду, ул. Алексе Ненадовића бр.19, Бојана Цвејића и Драгољуба Петровића, обоје из Београда, ул. Алексе Ненадовића бр.19, чији је заједнички пуномоћник Дејан Богдановић, адвокат из Београда, ул. Влајковићева бр.28, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 542/21 од 6.9.2023. године, у седници већа одржаној дана 10.1.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 542/21 од 6.9.2023. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 542/21 од 6.9.2023. године ставом првим изреке дозвољено је субјективно преиначење тужбе према поднеску тужиоца од 18.5.2023. године у односу на туженог Драгољуба Петровића. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени Друштво за новинско издавачку делатност Дан Граф д.о.о. Београд, као издавач портала www.danas.rs и Бојан Цвејић, бивши главни и одговорни уредник интернет портала www.danas.rs да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, настале због објављивања чланка са насловом

Upoznajte svoj pravni tim

Rukovodilac
advokatske
kancelarije



Zamenik
rukovodioca
advokatske
kancelarije



U Novom Sadu napali sina Jorgovanke Tabaković

Sep 15, 2015



Nikola Tabaković, sin guvernerke NBS **Jorgovanke Tabaković**, napadnut je ispred zgrade kancelarije "Aleksić" u centru Novog Sada jer je parkirao kola na mestu rezervisanom za vozila ove firme, čiji je vlasnik advokat **Nemanja Aleksić**.

Tabakoviću obezbeđenje kancelarije nije dozvolilo da tu ostane i pokušalo je da ga izvuče iz automobila, pa je on pozvao policiju. Incident se dogodio u petak po podne u Grčkoškolskoj ulici, u kojoj se nalazi sedište kancelarije novosadskog advokata, koji, pored brojnih poznatih klijenata, brani i starletu Staniju Dobrojević.

"Nikola je ispričao da je nameravao da parkira automobil u kojem je bio s drugom. Kad je parkirao, nije izlazio iz kola, već je razgovarao mobilnim. U tom trenutku iz ulaza su izletela dvojica pripadnika obezbeđenja i rekla mu da ne može tu da se parkira. On je pitao: 'Zbog čega?' i tad je počela rasprava", kaže sagovornik "Kurira" uključen u istragu.

Nikola je ispričao da su mu rekli da izađe iz automobila, čak su ga i povukli za ruku, ali da je odbio.

"Tabaković je tvrdio da su ga ta dvojica u nekoliko navrata psovala i vređala, a da je u jednom trenutku izašao i advokat Aleksić, koji mu je rekao da mu je bolje da ide", rekao je ovaj izvor.

Policija je dobila i snimak na kojem se vidi kako obezbeđenje i advokat Aleksić prilaze kolima i raspravljaју se s Tabakovićem. Kad je policija stigla, zatekla je samo Tabakovića.

"Nikola je dao izjavu i objasnio šta se desilo. S obzirom na to da kancelarija za vikend nije radila, oni su juče pozvani radi davanja izjava", zaključio je neimenovani izvor.

Advokat Nemanja Aleksić za 021 nije želeo da komentariše ovaj događaj. Međutim, u izjavi za "Blic", Aleksić je rekao da ne zna ništa o ovom incidentu ali se, kako piše ovaj list, sam odao: **"Nikolu Tabakovića znam iz viđenja, ništa se između nas nije dogodilo, čak ne znam ni da li sam ga uopšte video u petak",** rekao je Aleksić, iako mu uopšte nije bilo saopšteno kog dana se incident navodno dogodio. Dodao je da prema guvernerki NBS ima najdublje poštovanje, kao i da je "veliki poštovalac Srpske napredne stranke".

Nemanja Aleksić je bio advokat i pokojnom Bati Butoroviću i optuženom članu "stečajne mafije" Miljku Živojinoviću.

Autor: Kurir, Blic

17. септембар 2015. 1 минут читања



Син гувернерке Јоргованке Табаковић, Никола Табаковић, изазвао је инцидент у Новом Саду због паркинг места.

Никола Табаковић, син гувернерке НБС Јоргованке Табаковић, нападнут је у петак поподне испред зграде адвокатске канцеларије "Алексић" у Новом Саду.

Повод за напад био је паркинг.

Према писању београдских медија, Табаковић је паркирао свој аутомобил на месту резервисаном за возила адвокатске канцеларије адвоката Немање Алексића у улици Грчкошкој.

Обезбеђење канцеларије Табаковићу није дозволило да остане на том паркинг месту, па су покушали да га извуку из аутомобила након чега је он позвао полицију.

Никола је рекао да је намеравао да паркира аутомобил у којем је био, али када га је за паркирао, није излазио из кола, већ је разговарао са њима. У том тренутку из улаза су излетела двојица припадника обезбеђења и рекла му да не може ту да се паркира. Он је питао: "Због чега?" и тад је почела расправа, каже саговорник близак истрази.

Како се наводи, Никола је испричао да му је обезбеђење рекло да изађе из аутомобила. Чак су га и повукли за руку, али је он одбио.

Повезани чланци



Нови Сад:
Пољопривредни
факултет потписао
Меморандум о
пословној сарадњи
са Рио Тинтом
© 2. октобар 2022.



Највећа изложба
дела Саве
Шумановића на
Калеидоскопу
културе
© 22. септембар
2022.

— Табаковић је тврдио да су га та двојица у неколико наврата псовала и вређала, а да је у једном тренутку изашао и адвокат Алексић, који му је рекао да му је боље да иде, рекао је извор.

Полиција је добила и снимак на којем се види како обезбеђење и адвокат Алексић прилазе колима и расправљају се с Табаковићем.

Један од очевидаца тврди да је Табаковић крив за инцидент јер је у једном тренутку викнуо "Знате ли ви ко сам ја".

– Паркирао је кола на резервисаном месту и отишао у оближњи кафић. Вратио се тек после сат времена. Кад је сео у кола, пришли су му обезбеђење и адвокат Алексић, и то се види на снимку. Он је осам минута куцао поруке на мобилном и није се обзирао да њихове захтеве да помери кола. Потом је одвезао ауто, па се вратио у тај кафић у који иначе долазе и запослени из канцеларије "Алексић" и гласно рекао: "Знате ли ви ко сам ја", испричао је очевидац.

Гувернерка Табаковић и адвокат Алексић одбили су да коментаришу овај инцидент.

Извор: Телепромтер.рс, Курир, Блиц

фото: Танјуг



Оцените текст

#инцидент

#Нови Сад

#Табаковић Јоргованка

121



Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
6 ПЗ бр. 9/19
Дана: 03.09.2020. године
Београд
Савска 17а

26. 10. 2020

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, судија појединац **Александра Лековић**, у парници тужиоца **Немање Алексића** чији је пуномоћник **Соња Савин**, адвокат из Новог Сада, против тужених „Ringier Axel Springer d.o.o. Beograd“ из Београда, ул. Жоржа Клемансоа бр. 19, МБ 17134990, **Светомира Марјановића** из Београд, Ул. Жоржа Клемансоа бр. 19, **Александра Ацић** **Слађане Аничих** из Београда, Ул. Жоржа Клемансоа бр. 19, и **Предрага Михаиловића** из Београда, Ул. Жоржа Клемансоа бр. 19, чији је заједнички пуномоћник адвокат **Душан Стојковић** из Београда, ул. Његошева бр. 28а, ради накнаде штете, вредност предмета спора 4.200.000,00 динара, након одржане усмене и јавне главне расправе закључене дана 03.09.2020. године, донео је:

ПРЕСУДУ

- 1 **ДОЗВОЉАВА СЕ** преиначење тужбе учињено поднеском од 23.03.2020. године.
- 2 **ДЕЛИМИЧНО СЕ** усваја тужбени захтев тужиоца **Немање Алексића** из Новог Сада, па се обавезују тужени „Ringier Axel Springer d.o.o. Beograd“ из Београда, **Светомир Марјановић** из Београда и **Александра Ацић** из Младеновца, да тужиоцу **Немањи Алексићу** из Новог Сада, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, солидарно исплате износ од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 03.09.2020. године, као дана пресуђења, па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде. 510000
140000,00
- 3 **ОДБИЈА СЕ** тужбени захтев тужиоца **Немање Алексића** из Новог Сада, према туженима „Ringier Axel Springer d.o.o. Beograd“ из Београда, **Светомиру Марјановићу** из Београда и **Александри Ацић** из Младеновца, преко износа досуђеног у ставу другом изреке пресуде на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, односно за износ од 2.940.000,00 динара, заједно са припадајућом каматом, као неоснован.
- 4 **ОДБИЈА СЕ** тужбени захтев тужиоца **Немање Алексића** из Новог Сада, којим је тражено да суд обавсже тужене „Ringier Axel Springer d.o.o. Beograd“ из Београда, **Светомира Марјановића** из Београда и **Александру Ацић** из Младеновца, да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на 15000000 5000000

приватни живот објављивањем личног записа без пристанка тужиоца солидарно исплате износ од 1.000.000,00 динара, са припадајућом каматом, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Немање Алексића из Новог Сада, којим је тражено да суд обавезе тужену Слађану Аничих из Београда, да солидарно са туженима „Ringier Axel Springer d.o.o. Beograd” из Београда, Светомиром Марјановићем из Београда и Александром Ацић из Младеновца, тужиоцу Немањи Алексићу из Новог Сада на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од 3.000.000,00 динара и на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права на приватни живот објављивањем личног записа без пристанка тужиоца исплати износ од 1.000.000,00 динара, све са припадајућом законском затезном каматом, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Немање Алексића из Новог Сада којим је тражено да суд обавезе туженог „Ringier Axel Springer d.o.o. Beograd” из Београда, да му на име дела добити остварене објављивањем информације, односно записа, исплати износ од 200.000,00 динара, заједно са припадајућом законском затезном каматом, као неоснован.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Немање Алексића из Новог Сада, па се обавезује тужени Предраг Михајловић из Београда - одговорни уредник, да увод и изреку пресуде објави о свом трошку, у штампаном издању дневног листа „Блиц“, без икаквог коментара и без одлагања, најкасније у другом наредном броју од дана правноснажности пресуде.

ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Немање Алексића из Новог Сада, у делу којим је тражено да суд обавезе туженог Предрага Михајловића из Београда, да о свом трошку објави и преостали део ове пресуде, као неоснован.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени „Ringier Axel Springer d.o.o. Beograd” из Београда, Светомир Марјановић из Београда, Александра Ацић из Младеновца и Предраг Михајловић из Београда, да тужиоцу Немањи Алексићу из Новог Сада, солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 179.300,00 динара, заједно са законском затезном каматом од дана испуњености услова за извршење па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Немања Алексић из Новог Сада, да туженој Слађани Аничих из Београда накнади трошкове парничног поступка у износу од 118.250,00 динара, заједно са законском затезном каматом од дана испуњености услова за извршење па до исплате, све у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Тужилац је у тужби, поднетој преко пуномоћника, навео да је дана 15.09.2015. године, објављен текст на насловној страници издања бр. 6677 јавног гласила „Блиц“, са насловом: „ОТКРИВАМО СКАНДАЛ У НОВОМ САДУ – Напали сина Јоргованке Табаковић – младића малтретирали због паркинга – На најмлађег потомка гувернерке Николу Табаковића брутално насрну адвокат Немања Арсић са двојицом телохранитеља“. На страни 2 истог броја објављен је наслов „ЕКСЛУЗИВНО: БАХАТИ АДВОКАТ МАЛТРЕТИРАО СИНА ЈОРГОВАНКЕ ТАБАКОВИЋ“, док је у поднаслову наведено: „НАПАО СИНА ГУВЕРНЕРКЕ ЗБОГ ПАРКИНГА“. У тексту је даље наведено: „Овај инцидент се догодио

протеклог викенда у Новом Саду, а бахати адвокат је напао младића због тога што се паркирао на његово паркинг место“, након чега је потамњеним, црвеним, словима написано: „МОМКА ИЗВУКЛИ КРОЗ ПРОЗОР АУТА“. Навео је да је исти текст објављен и на интернет страни „Blic online“ дана 15.09.2015. године, тако да је био доступан већем броју грађана, као и штампано издање од 15.09.2015. године. Истакао је да су у целом тексту дневних новина „Blic“ бр. 6677 од 15.09.2015. године изнете нетачне и непроверене информације, које представљају велики ударац на лични и професионални углед тужиоца, обзиром да се тужилац бави адвокатуром, пружајући правну помоћ физичким и правним лицима. Даље је истакао да је повреда тужиоцевог угледа и достојанства утолико тежа, зато што је добар углед нераскидиво повезан са тужиоцевом професијом и у смислу чл. 6 став 1 тачка 8 и став 2 Закона о адвокатури представља услов да би се тужилац уопште могао бавити адвокатуром, као својом искључивом професијом, од које остварује средства за своју egzистенцију, као и за egzистенцију своје породице. Додао је да се достојност за бављење адвокатуром огледа у животу и раду у складу са општеприхваћеним моралним нормама и Кодексом професионалне стике адвоката, да је јасно да се објављеним неистинитим информацијама повређује тужиоцево достојанство и углед на начин који погађа њега и његову професионалну делатност, а не само тужиоцеву личност. Истакао је да је отац четворо малолетне деце, од којих су троје довољно одрасли да перцепирају животне догађаје, који су неистинито приказани у спорном чланку, чиме је тужилац посебно погођен, да је спорни текст код тужиоца проузроковао висок степен узнемирености и забринутости, јер се неистинитим наводима повређује достојанство, као и лични и професионални углед тужиоца, који је годинама градио у друштву, да је недопустиво да тужени, само из разлога повећања тиража и привлачења читалаца, пишу и објављују такве неистините текстове са апсолутно неоснованим оптужбама на рачун тужиоца, а који су, без обзира што су неистинити и не представљају ништа друго до плод маште аутора, произвели тешке последице, како на професионални, тако и на приватни углед тужиоца, као и на однос друштва према њему, јер смо сви сведоци чињенице колика је данашња моћ медија и како је путем медија лако од неког направити оно што он није. Даље је навео да није дао никакав повод за писање и објављивање текста наведене садржине, да то што се неко бави угледном адвокатском професијом, у оквиру које заступа и неке медијски познате личности, никако не може бити разлог да се о тужиоцу пише на начин као у спорном чланку, да је објављивање спорног текста произвело негативне последице на приватни и професионални живот и углед тужиоца, те исти трпи тешке душевне патње, односно душевне болове због повреде части и угледа, која му је нанета. Тужилац је такође истакао да су тужени повредили одредбу чл.80 Закона о јавном информисању и медијима зато што је уз спорни чланак објављена и фотографија односно лични запис односно фотографија тужиоца и то без његовог пристанка, а из исте се несумњиво може закључити које је то лице. Фотографија која је објављена је потпуно непримерена догађају који су тужени наводно желели да опишу јер је на њој тужилац приказан са својим клијентом који нема везе са предметним догађајем. Имајући у виду напред наведено, предложио је да суд усвоји тужбени захтев коначно преиначен поднеском од 17.03.2020. године. Трошкове поступка је тражио и определио.

Тужени су у одговору на тужбу и током поступка оспорили тужбу и тужбени захтев. Навели су да су информације објављене у спорном тексту у медију „Blic“, према најбољем сазнању тужених истините, да тужени због тога не може бити одговоран за евентуалну штету која је настала њиховим објављивањем, да су тужени спорни текст писали на основу информација које су добили од свог независног извора из државног органа, и то полиције и Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, да тужени у складу са Законом о јавном информисању и медијима нису дужни да откривају извор информације. Истакли су да су пре објављивања спорног текста више пута контактирали тужиоца, како би јавност била

објективно извештена о спорном догађају, али се тужилац није јављао на телефон. Даље су навели, да су спорне информације пре објављивања предметног текста од стране тужених објављиване више пута и у другим јавним гласилима, да не разумеју зашто је баш тај текст подобан да туженом проузрокује висок степен узнемирености и забринутости, када је јавност о спорним информацијама већ била обавештена и пре објављивања спорног текста на интернет страни дневног листа „Блиц“, који је спорну вест објавио 15.09.2015. године у 21,16 часова, дакле у вечерњим сатима, за разлику од осталих медија у којима је спорна вест објављена у јутарњим часовима. Навели су да, у складу са Законом о јавном информисању и медијима имају право да мисле да је тужилац бахат, да тај навод представља вредносни суд, односно мишљење тужених, који се разликује од чињеница зато што се не може окарактерисати као истинит или неистинит, да је због тога објављивање вредносних судова допуштено и да тужилац не може тражити накнаду нематеријалне штете због тога што тужени мисле да је бахат. Истакли су да на том становишту стоји и Европски суд за људска права, према којем се „чињенице и вредносни судови морају пажљиво разликовати, јер се постојање првих може доказати, док тачност других не подлеже доказивању“. Даље су истакли да је у конкретном случају постојао јак интерес јавности да сазна како се понаша један чувени адвокат и познати правник, који би својим понашањем, као чувар закона, требало да даје добар пример другим људима, да је мишљење тужених да је тужилац лице које се понаша „насилно“ и „бахато“, настало управо као последица тужиоцевих јавних поступака и да је само питање да ли се такво мишљење тужиоцу допада или не није од значаја за одлуку у поступку, да је тужилац морао бити свестан да његово понашање у јавности може изазвати различите коментаре и мишљења, да самим тим тужилац мора бити спреман да прихвати и другачија мишљења и коментаре, нарочито медија чија је то обавеза и дужност. Навели су и да су имали право да објаве спорну фотографију тужиоца, да тиме њему није повређено право на приватност, да је због наведеног јасно да тужилац по том основу не може захтевати накнаду нематеријалне штете, да су у складу са чланом 82 Закона о јавном информисању и медијима имали право да објаве спорну фотографију тужиоца, јер интерес јавности претеже над интересом тужиоца као појединца у том случају, а нарочито јер је тужилац дао повода за објављивање личног записа својим понашањем. У погледу тужбеног захтева којим тужилац тражи удео у добити туженог првог реда, исти су оспорили, наводећи да тужилац може захтевати удео у добити туженог једино у случају да докаже да је објављивање конкретних информација о њему допринело остварењу добити туженог тог дана, односно да је баш због тога медиј „Блиц“ имао већи тираж него иначе, што тужилац није доказао. Имајући у виду напред наведено, предложили су да суд одбије тужбени захтев у целости као неоснован. Трошкове су тражили и определили.

Међу парничним странкама није било спорно да је дана 15.09.2015. године, у дневним новинама „Блиц“ бр. 6677 и у интернет издању истог медија објављен спорни текст, који је најављен и на насловној страни штампаног издања, да је у оквиру оба текста објављена фотографија тужиоца, да је првотужени издавач наведеног штампаног медија, да је друготужени био одговорни уредник истог у време објављивања спорног текста, те да су трећетужена и четвртотужена потписале спорни текст.

Са друге стране, **међу парничним странкама је спорно** да ли су наведени наслови, поднаслови и наднаслови, те наслови из текста неистинити, да ли објављени наводи имају лезиону способност, односно способност да проузрокују душевни бол тужиоцу, као и постојање повреде права на приватност тужиоца, услед објављивања фотографије тужиоца уз спорни текст.

У доказном поступку, суд је извео све потребне доказе, те је оценом истих у смислу

одредбе члана 8 ЗПП утврдио чињенично стање од значаја за доношење одлуке у овој парници и применом материјалног права на тако утврђено чињенично стање, а ценећи наводе из решења Апелационог суда у Београду ГжЗ бр. 238/2018 од 06.12.2018. године, донео одлуку као у изреци пресуде.

Читањем дневног листа „Блиц“ број 6677 од 15.09.2015. године утврђено је да је на насловној страни, као главна вест, објављен текст под надсловом „ОТКРИВАМО СКАНДАЛ У НОВОМ САДУ“ и насловом: „Напали сина Јоргованке Табаковић - Младића малтретирали због паркинга – На најмлађег потомка гувернерке Николу Табаковића брутално насрнуо адвокат Немања Арсић са двојцом телохранитеља“. Даље је утврђено да је на страни 2 истог дневног листа објављен надслов: „ЕКСЛУЗИВНО Бахати адвокат малтретирао сина Јоргованке Табаковић“ и наслов: „Напао сина гувернерке због паркинга!“, „Нови Сад – Николу Табаковића, најмлађег од троје деце гувернерке Јоргованке Табаковић, напали су адвокат Немања Алексић и његови телохранитељи, открива „Blic““. Даље је утврђено да је у самом тексту наведено: „Овај инцидент се догодио протеклог викенда у Новом Саду, а бахати адвокат је напао младића само због тога што се паркирао на његово паркинг место. Напад се догодио испред адвокатове канцеларије, на простору који је покривен камерама, а младић је све пријавио полицији. Саговорник „Blica“ из новосадске полиције, који су одмах проверили шта се догодило, објашњава како је до напада дошло. Момка извукли кроз прозор аута – Никола Табаковић је паркирао своје возило на једно од два места која су резервисана на адвокатску канцеларију Немање Алексића (44). Када га је Алексић видео, почео је да урла на њега, да га бесомучно вређа, њега и његову породицу, иако се младић извињавао и рекао да ће аутомобил одмах померити – каже саговорник „Blica“. Он додаје да очигледно није било довољно то што је младић покушао да смири ситуацију и помери ауто са паркинга јер су бахатом адвокату у помоћ стигли и чланови обезбеђења који чувају њега и његову канцеларију. - Опколили су ауто и обезбеђење је кренуло да извлачи младића кроз прозор аута. Када су га извукли напоље, он је и даље покушавао да их смири. Говорио је: „Немојте, људи, нема потребе за тим, решићемо све, само полако“...али није вредело. Нису га тукли, али је недопустиво да се било ко тако понаша – каже саговорник „Blica“. Гувернеркин син је одмах после овог напада отишао у новосадску полицију и испричао шта му се догодило. МУП је одмах све проверио и поднео кривичну пријаву против адвоката Немање Алексића због угрожавања сигурности, док је против двојице чланова обезбеђења поднета прекршајна пријава. Таман посла, па ја волим СНС - Адвокат Немања Алексић прво нас је убеђивао да се ништа није догодило између њега и Табаковића, тврдио је да имамо погрешне информације. А потом се одао. Николу Табаковића познајем из виђења, ништа се између нас двојице није догодило, чак не знам ни да ли сам га уопште видео у петак – рекао је Алексић, иако му нисмо ни поменули ког дана се догодио инцидент. Међутим, Алексић је и даље понављао како није напао сина гувернерке, како све то може да потврди и његово обезбеђење. И онда је Алексић извукао и „последњи адут“ - Па, ја према његовој мајци имам најдубље поштовање, а и велики сам поштовалац Српске напредне странке – рекао је Алексић за „Blic“. Даље је утврђено да је у оквиру предметног текста објављена фотографија овде тужиоца, уз коју је наведено: „Одбрана старлета је специјалност Немање Алексића“, уз наводе кога је од јавних личности заступао тужилац. Као аутори спорног текста потписане су Ана Адић и Слађана Аничкић.

Увидом у штампани приказ интернет странице јавног гласила: „Blic Online“, утврђено је да је спорни текст који је објављен у штампаном издању дневног листа „Блиц“ број 6677, објављен истог дана и на интернет издању и потписан од стране истих новинара.

Из импресума објављеног у дневном листу „Блиц“ број 6677 од 15.09.2015. године

утврђено је одговорни уредник наведеног дневног листа друготужени Светомир Марјановић.

Читањем решења Агенције за привредне регистре, регистра медија од 23.12.2019. године, утврђено је да је наведеним решењем извршена промена података о одговорном уреднику, тако што је уместо ранијег Светомира Марјановића, уписан нови уредник, Предраг Михајловић.

Увидом у приложене штампане приказе интернет портала, суд је утврдио да је дана 15.09.2015. године више интернет портала пренело вест о догађају који је предмет спорног текста, па је тако интернет портал „Телепромтер“, објавио текст под насловом „ИНЦИДЕНТ У НОВОМ САДУ Јоргованкин син викао: „Знате ли ви ко сам ја“, интернет портал „вести.рс“, текст под насловом „Сина Јоргованке Табаковић напали у Новом Саду“, интернет портал „021“, текст под насловом „Сина Јоргованке Табаковић напали у Новом Саду“, док је у интернет издању дневног листа „Куир“, објављен текст под насловом „ОБРАЧУН У НОВОМ САДУ: Сина гувернерке хтели да пребију због паркинга!“.

Увидом у списе овог суда ПЗ. бр. 608/17 утврђено је да је Немања Алексић из Новог Сада поднео тужбу против тужених "ADRIA MEDIA GROUP" Д.О.О. из Београда и Немање Пајића из Београда, ради накнаде штете. У тужби је навео да је тужени 1. реда оснивач и издавач јавног гласила " Куир", док је тужени 2. реда главни и одговорни уредник наведених дневних новина, а који су на страни 13, издања број 579, од 15.09.2015.године, објавили текст са насловом "Драма: Инцидент у центру Новог Сада- сина гувернерке хтели да пребију због паркинга", и поднасловом: " Обрачун: Обезбеђење адвоката Немање Алексића покушало да се обрачуна са Николом Табаковићем, сином Јоргованке Табаковић, јер је паркирао кола на месту резервисаном за возила адвокатске канцеларије." У самом тексту је наведено: "Никола Табаковић, син гувернерке НБС Јоргованке Табаковић, нападнут је испред зграде канцеларије Алексић у Новом Саду, јер је паркирао кола на месту резервисаном за возила ове фирме, чији је власник Немања Алексић". Исти текст са истим насловом, објављен је и на интернет страни Куир-а дана 15.09.2015.године. Тужилац је навео да предметни текст дневних новина Куир садржи нетачне и непроверене информације, које представљају велику ударац на лични и професионални углед тужиоца, с обзиром да се бави адвокатуром. Тужилац је у тужбеном захтеву тражио да првотужени и друготужени на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа, солидарно исплате износ од 3.000.000,00 динара, као и износ од 1.000.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватни живот објављивањем личног записа без пристанка тужиоца, све са припадајућом каматом. Осим наведеног, предложио је и да суд обавезе тужене да тужиоцу на име дела добити остварене објављивањем информације, односно записа, исплате износ од 200.000,00 динара са припадајућом каматом, као и да одговорни уредник објави правоснажну пресуду без коментара, о свом трошку, најкасније у другом наредном броју, од да када пресуда постане правоснажна. Тужени су преко пуномоћника, оспорили тужбени захтев у целости и истакли приговор недостатка пасивне легитимације и истакли да информације које су објављене у дневним новинама "Куир" дана 15.09.2015.године јесу информације о којима јавност има оправдан интерес да зна. Тужени је такође навео да су предметне информације проверене са дужном новинарском пажњом, без обзира на чињеницу да су добијене од извора из полиције. Саставни део службене белешке је и пресуда 4ПЗ.бр. 309/15 од 24.04.2017.године, као и решење Апелационог суда ГжЗ.бр. 242/17 од 10.11.2017.године, којом је наведена пресуда укинута, а поступак враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Пресудом Вишег суда у Београду 4 ПЗ бр. 608/17 од 29.01.2018. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па су тужени обавезани да му солидарно исплате износ од 100.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете

због повреде части и угледа и износ од 50.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на приватност објављивањем личног записа без пристанка тужиоца. Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 144/18 од 23.08.2018. године одбијен је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда Вишег суда у Београду 4 ПЗ бр. 608/17 од 29.01.2018. године.

Увидом у видео снимак камера са зграде адвокатске канцеларије Алексић у ул. Грчкошколској бр. 1 у Новом Саду, дана 11.09.2015. године, утврђено је да Горан Перић стоји на тротоару и чека, да истовремено прича са тужиоцем и још једним лицем до тужиоца, а то је Ђођић Зоран, да се све дешава испред улаза у зграду адв. канцеларије. На степеништу стоји тужилац, а на тротоару Горан Перић, разговарају и види се да чекају неког, време је 17:04. У једном моменту на десни тротоар, преко пута паркираних возила, паркира се службено возило "шкода" и возач Горан Николић прелази улицу и долази до тужиоца. Истовремено момак са мобилним телефоном у руци прилази ципу који је паркиран иза тужиоцевог ципа, улази у возило и затвара врата. Тужилац силази са степеница и прилази возилу, поред њега стоје Николић и Перић, отвара врата држи врата отворена и обраћа се лицу у возилу, то обраћање траје неко време и након тога тужилац љутито затвара врата. Тужилац и службена лица из канцеларије се померају од кола и стоје, чекају, гледају у возило, након чега возилу прилази Горан Перић, отвара возило и обраћа се лицу у колима. У том моменту са леве стране из правца кафића долази момак и стаје поред ципа, обраћа се тужиоцу, ширећи руке и они воде кратак разговор, расправљају се, тужилац према том момку пружа руку у смислу да оде и момак одлази. Ђођић прилази вратима и широм их отвара, наслања се на стуб од врата и поново разговара са момком, док за то време тужилац стоји са стране. Сви стоје и чекају, стоје паралелно са предњим делом возила и гледају у возача чекајући да се испаркира, он пали возило, али и даље не помера возило. У возач 17,11 часова, возач стартује возило и креће да се испаркира. Тужилац се затим враћа својим возилом у рикверц и испаркирава возило.

Читањем оптужног предлога Основног јавног тужилаштва у Новом Саду бр. КТ-6196/14 од 30.03.2018. године и Решења Основног суда у Новом Саду К-899/2018 од 23.10.2019. године, суд је утврдио да је против тужиоца Немање Алексића, Основном суду у Новом Саду поднет оптужни предлог због постојања основане сумње да је извршио више кривичних дела, између осталог, да је дана 11.09.2015. године, око 17,00 часова, у Новом Саду, у улици Грчкошколској, испред кућног броја 1, угрозио сигурност оштећеног Николе Табаковића из Новог Сада, претњом да ће напасти живот тог лица, на тај начин што је, након што је дошло до вербалног сукоба око паркинг места између окривљеног и оштећеног Николе Табаковића, истом упутио претњу "Убићу те, јебем ти матер, губи се одавде", чиме је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 1. КЗ. Решењем Основног суда у Новом Саду К-899/2018 од 23.10.2019. године кривични поступак према Немањи Алексићу је обустављен услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, док је оштећени Никола Табаковић упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Тужилац Немања Алексић је у свом исказу навео да је седиште његове адвокатске канцеларије у ул. Грчкошколска бр.1, да је улица једносмерна и да је само са леве стране дозвољено паркирање, да су на коловозу означена три паркинг места масном жутом бојом са ознаком П за свако место и са видном таблом паркинг сервиса да је паркирање резервисано за адвокатску канцеларију Алексић са сарадницама од 08,00 до 17,00 часова. Паркинг места почињу од знака по реду и завршавају се где се завршава и сама зграда, при чему су дуж целе улице паркинг места означена белом бојом, док су само њихова паркинг места резервисана и

означена жутом бојом. Даље је навео да је критичног дана кренуо да изађе са посла нешто пре 17,00 часова, да је његов цип био паркиран на првом резервисаном месту, али је иза њега, на другом резервисаном месту био паркиран цип „Опел Фронтера“, који је био тако паркиран да он није могао због њега да изађе. Истакао је да је седиште канцеларије у најужем центру града, где су непосредно до њих неколико лекарских ординација, лабораторија, односно ординација за рендген, да се дешава да се њихови клијенти накратко паркирају што се дозвољава, па се вратио и питао секретарицу на пријемном шалтеру ко је паркиран, односно да се неко није јавио, у ком случају је пракса да се том лицу тражи број мобилног телефона, ако се задржи дуже. Даље је навео да је са два радника обезбеђења стајао испред зграде, када му је речено да се младић појавио, паркирао и отишао, да се ником није јавио, те су га чекали да се појави. Додао је да се после 20-ак минута из кафића дијагонално од канцеларије појавио младић и пришао ципу, да му се обратио речима: „Добро, човече, где си досад“ и подигао руке увис, да се младић ником није обратио, није рекао ни реч и уместо да испаркира возило или да га помери, сео је и почео да куца поруке. Навео је да се у међувремену на степеништу зграде појавио специјални саветник канцеларије, проф. Владимир Козар, да је наишао и возач Горан Николић који није могао да паркира службено возило „шкоду рапид“, те је возило попео на тротоар са десне стране, па су возила једва пролазила, а пешаци нису могли да се крећу тим делом тротоара. Истакао је да је младић наставио да куца поруке, да не може да се сети редоследа ко је први пришао возилу, да мисли да је Горан Перић који је покуцао на прозор и рекао: „Јел хоћеш да се склониш“, али ништа увредљиво нити са псовкама, да је потом пришао и Зоран Ђођић, а затим је и он пришао, али је младић и даље седео. Додао је да се на снимку види да је Зоран Ђођић отворио врата и рекао: „Молим те изађи“, да са Николом Табаковићем нико није имао физички контакт, нико га није увредио, а при томе тада нису ни знали ко је он. Даље је навео да је у једном моменту из кафића изашао момак и добацио им: „Немојте да га бијете, немојте да га бијете“, да му је он одговорио: „Терај се, зар не видиш да неће да се испаркира, да нас све зајебава“, на шта је он одговорио: „Сад ми је послао поруку да хоћете да га бијете“. Даље је навео, да је у једном моменту младић испаркирао возило и померио се 20-ак метара низ улицу са десне стране тако да је он са Зораном Ђођићем сео у своје возило и кренуо низ улицу, а да га је после 900 метара позвао Горан Николић и рекао му: „Имамо проблем, ова будала се вратила, изашла из кола, прети нам, речима: Не знате ко сам ја, јебаћу вам свима матер“ Навео је да су га у понедељак ујутру звали из полицијске станице у Радничкој улици и рекли му да имају проблем, да је у петак касно увече Јоргованкин син поднео кривичну пријаву да су га малтретирали и да треба да дају изјаве, да дођу одмах, да имају притисак од тужиоца обзиром чији је син. Сви су отишли да дају изјаву, осим професора Козара и док је Горан Перић давао изјаву почињу позиви из Блица. Видео је да је на спикерфону и замолио их да сачекају, да ће им послати снимак дешавања, али су се оне понашале као да су биле под дејством опијата, алкохола или нечег трећег, причале су углас и нису могле да саставе реченицу, а једна од њих се кикотала. Предложио им је да им достави снимак брзом поштом или да им га возач одмах донесе, али су му оне рекле: „Баш нас брига, ово сутра иде на насловну страну, види шта ћеш“. Урадио је 20 копија снимака, један послао по возачу Јоргованки Табаковић у НБС, а један полицији. Против Перића и Ђођића је поднета прекршајна пријава због нарушавања јавног реда и мира, али су оба поступка обустављена. Даље је навео да га на насловној страни нису тачно ни потписали, већ су навели да је адвокат Немања Арсић, сликали су зграду, ставили његову фотографију са старлетом Станијом Добројевић са намером да га омаловаже да заступа само старлете, а који снимак је направљен приликом доласка на суђење у београдски Основни суд. Одмах након изласка текста кренули су телефони и питања: „Какво је ово срање у Блицу“. Тада су имали 19 уговора са пословним банкама за које је предвиђена посебна процедура од 30 дана провере, те уколико нема замерки уговори ступају на снагу, а као и за сваки анекс је иста процедура – провера НБС. Истакао је да су почели да га зову из компанија, банака,

осигуравајуће куће коју заступају, МК Групе, да му је истог момента нарушен пословни углед и угрожена егзистенција породице. Напоменуо је да свака банка има посебан огранак под називом комплајнс, у ком раде најбољи експерти банке са троструким платама, са обавезом контроле сваке врсте екстерних сарадника у које спада и његова канцеларија и да су из централа – седишта банака из Атине, Париза, Беча, Милана, стигли захтеви за образложење, обзиром на текст „Блица“, који се налази на интернету када се укуца његово име, па је наредних девет месеци обустављен прилив предмета из банака, а да он има обавезу да исплаћује плате за 120 запослених, плаћа порезе, доприносе, издржава породицу. Уникредит банка је ставила забрану на две и по године, са образложењем да је тукао гувернеркиног сина и да комплајнси сматрају да ће штета моћи да се отклони објављивањем пресуде као што је постављен тужбени захтев, па је тек средином прошле године почела да пушта предмете. У међувремену су кренули нови предмети и буквално сваки пут дође до питања, више у збиљи, него у шали: „Како си тукао Јоргованкиног сина?“, где он мора да све поново објашњава, да се правда и да доказује снимком. Даље је истакао да има децу која су у време објављивања текста имала 15,11, 8 година и годину и по дана, да су се њима деца у школи подсмевала речима: „Тата ти је тукао Јоргованкиног сина, њега ће да ухапсе, туче људе, затвориће му канцеларију“, а такође су деца његовог сина питала везано за фотографију: „Јел ти тата оставио маму, јел му то нова девојка“. Даље је истакао да има терапију за срце, тахикардије и притисак и да је за те лекове повећао дозу, а једном недељно, у трајању од годину дана, је имао и психотерапију.

Суд је ценио исказ тужиоца Немање Алексића, па је исти прихватио у делу у којем је описао околности везане за догађај, који је описан у спорном тексту, налазећи да је његов исказ у том делу сагласан другим изведеним доказима, нарочито видео запису са камера адвокатске канцеларије Алексић у који је суд извршио увид. Такође, суд је прихватио и исказ тужиоца у делу у којем је објаснио како се осећао након објављивања спорног текста и како је то утицало на њега и његову породицу, налазећи да је његов исказ у том делу искрен и убедљив.

Из исказа трећетужене Александре Ацић произилази да је један од аутора спорног текста, на којем је потписана као Ана Ацић, како је потписују уредници. Од уредника је добила информацију да се десно догађај о коме текст говори и налог да се распита о томе и сазна шта се заиста десило. Тим поводом се обратила својим изворима из МУП-а који су јој описали догађај, а што је она верно пренела. Осим тога позвала је и тужиоца и у тексту навела све што јој је он у том разговору рекао. Тужилац је навео то што је у тексту и изнето, а не сећа се да је нудио неки снимак догађаја. Као новинар нема утицаја на наслов, наднаслов нити на фотографије које ће бити објављене уз текст, а саму садржину текста је она написала. Колегиница Слађана Аничић је била задужена да оде на лице места и тамо покуша да нешто сазна, што је она и урадила, али не може да се сети да ли је том приликом нешто сазнала. Све детаље о самом догађају сазнала је од свог извора из МУПа, док је од органа добила званичну информацију да су против тужиоца поднете две прекршајне и једна кривична пријава поводом тог догађаја. Не сећа се на који начин се обратила органима МУП-а који су јој доставили званичну информацију о поступцима, нити да ли јој је та званична информација достављена писмено. Није покушала да контактира Николу Табаковића у вези информација које је добила и није убичајено да се контактира лице које је „жртва“ догађаја. Не сећа се да ли је у телефонском разговору питала тужиоца да ли постоје снимци камера, нити се сећа да ли је то питала Слађану Аничић која је била на лицу места, а да је знала да постоје видео снимци, вероватно би сачекала са писањем текста, али да то не зависи у потпуности од ње, већ од њених надређених. Њен основни извор за ову информацију је из МУПа, док са извором из СНСа, који је њеним шефовима дојавио да је до ове ситуације

дошло, није имала непосредну комуникацију. Коначно, додала је и да навод из трећег реда текста, да је "бахати адвокат напао младића", представља њен закључак из чињеница наведених у осталом делу текста.

Суд је ценио исказ трећетужене, па је исти прихватио налазећи да је на јасан и логичан начин објаснила како је дошла до информација о спорном догађају. Суд је такође прихватио да је трећетужена аутор текста, а да је четвртотужена Слађана Аничих била задужена да оде на лице места и тамо покуша да нешто сазна, налазећи да је њен исказ у том делу сагласан исказу четвртотужене. Са друге стране, суд није прихватио исказ трећетужене у делу у којем је навела да да је знала да су постојали видео снимци, да би вероватно сачекала са писањем текста, будући да се у самом тексту, чији је тречетужена аутор, наводи да се "напад догодио испред адвокатовете канцеларије, на простору који је покривен камера".

Четвртотужена Слађана Аничих је у свом исказу навела да се новинарством бави од 2002. године, те да је у Блицу била од 2012. године до децембра 2017. године. Критичног дана је позвала колегиница из централе у Београду са захтевом да провери на лицу места све о инциденту који се десио на паркингу испред адвокатске канцеларије, да је отишла на лице места у Грчкошколску, обавила разговор са три лица из пословних просторија околних, али нико није видео тај инцидент, те није од њих добила податке. Отишла је у кафић у близини и обратила се мушкарцу за шанком, објаснила због чега је дошла, али јој је он рекао да не зна ништа, да неће да прича и да не жели никакве проблеме. Даље је навела да се вратила у редакцију дописништва и јавила колегиници у Београду да није добила никакве податке и да се на томе њен контакт са тим текстом завршава јер га није писала. Истакла је да је из Београда контактирала колегиница Ана Ацић, која је рекла да је звала адвоката и да је она у суштини сачинила текст, да није добила налог нити је проверила било шта у Полицијској управи Новог Сада. Даље је истакла да није отишла до адвокатске канцеларије, да је колико се сећа тада све било затворено, али да не може да прецизира ни време када је тачно отишла, нити је самоиницијативно ишла до канцеларије, јер је колегиница рекла да ће звати адвоката Алексића, да није писала текст и није имала контакт са извором информација.

Суд је прихватио и исказ четвртотужене Слађане Аничих, пре свега у делу у којем је навела да она није аутор спорног текста, већ да је критичног дана, по захтеву колегинице из Београда, отишла на лице места и покушала да добије неке информације о инциденту, али да ништа није сазнала, налазећи да је њен исказ у том делу искрен и сагласан исказу трећетужене Александре Ацић.

Саслушан у својству сведока Горан Перих је навео да су спорног дана, нешто пре 17 часова, када су се спремали да испрате шефа и заврше радно време, видели једно теренско возило – цип паркиран иза возила шефа, тј. адвоката Алексића који је био паркиран на месту које они означавају као друго, а фактички је ближе улазу у канцеларију, при чему је цип био паркиран тако да шеф није могао да се испаркира. Даље је навео да су 10-15 минута чекали да се неко појави, да се појавио човек који је пришао возилу и кога је адвокат Алексић питао да ли је то његово возило, на шта тај човек није одговорио, већ се окренуо и откључао возило. Када су схватили да је то његово возило, шеф му се тада обратио речима: „Друже био би ред да се бар извиниш јер не могу због твог возила да се испаркирам, а иначе си стао на наше паркинг место”, али тај човек апсолутно није реаговао, већ је ушао у ауто, сео и почео нешто да ради рукама савијене главе. Не зна да ли је куцао поруке, али није стартовао ауто, нити је имао намеру да крене. Навео је да не зна да ли је први пришао колега Ђорђевић или он, да је отворио врата возила и упитао га „Друже да ли хоћеш да кренеш, чекамо те сви”, на шта човек није реаговао и само је затворио врата од возила. Деловао је као да га је баш брига,

на шта је тужилац упитао: „Боже шта човек ради”. Додао је да је у међувремену дошао и возач Николић Горан који није могао да се паркира на свом месту, где је било паркирано предметно возило, па се зато паркирао преко пута, на тротоару. Возилу је након тога пришао Ђођић и отворио врата и питао: „Хоћеш ли да кренеш”, да не зна шта је лице одговорило, да је затворио врата, стартовао возило, али је наставио да седи даље у возилу пар минута и „чачкао” телефон. Навео је да се након неколико минута вратио у рикверц, изашао са паркинг места, отишао низ улицу неких 50-ак метара и паркирао се са десне стране тротоара где нису обележена паркинг места, да је пропустио шефа, па се затим вратио у рикверц до испред улаза ближе жутој згради бр. 3, где су стајали он, Николић Горан и неколико приправника, када је стао и обратио им се речима: „Сада ћете да видите ко сам ја”, залупио врата и отишао. Тада је било око 17,15 – 17,20 часова и полиција није долазила. Када се Никола Табаковић појавио, они нису знали ко је он, сви су стајали код канцеларије и нису му се обраћали урлајући на њега нити су га вређали. Младић се није извињавао, нити је рекао да ће аутомобил да помери, да им се уопште није обратио нити извинио и није проговорио ниједну реч, те да немају везе са истином наводи да су опколили ауто, да су га извлачили кроз прозор, јер да су хтели да га изведу из аута, учинили би то на врата. Навео је да је сутрадан сазнао ко је то лице, да је текст изашао након тога и да се адвокат због текста лоше осећао, да се телефон ускијао и да су нон стоп звали. Истакао је да је било реакција након текста, некада шаловитих да неко стане испред улаза на улицу и шаловитим тоном пита „Да ли могу да се паркирам”, али је било случајева да клијент продужи и паркира се у другу улицу. Додао је да је против њега поднета прекршајна пријава и да је саслушаван у том поступку, а за остале му није познато.

Сведок Горан Николић је у свом исказу навео да је око 2,5 година запослен у адвокатској канцеларији која има укупно девет возила, од којих су шест „везана” за канцеларију и са возилом тужиоца имају два резервисана паркинг места, а сва возила имају златну паркинг картицу и могу да се паркирају било где у граду и у било које време неограничено. Даље је навео да је улица једносмерна и веома уска, односно да поред паркираног возила може да прође само једно возило, да је прво место резервисано за власника, шефа, а друго за клијенте, да када шеф није ту у зависности од потреба посла користи се његово место или остаје за странке. Навео је да је спорног дана прилазио канцеларији возилом и пошто није било места на резервисаном паркингу стао је паралелно са та два паркинг места, попео се на тротоар са десне стране, изашао из возила и затекао шефа, Ђођића и Горана како стоје испред канцеларије испред шефовог возила иза кога је стајало неко теретно возило. Додао је да се у једном моменту појавио момак коме се адв. Немања обратио речима: „Где си до сада, чекамо те не могу да испаркирам своје возило”, да се момак појавио из кафића удаљеног 10 метара од канцеларије, не констатујући никога од њих, да је сео у ауто, укључио га и остао на паркингу не померајући ауто и чачкајући телефон. Деловало је као да провоцира, јер је било јасно да га чекају и да ако је дошао, треба да се испаркира са обележеног паркинг места које је резервисано и јасно означено знаком и жутим линијама. Даље је навео да је тај момак померао ауто уназад, али са намером да провоцира, а не да се испаркира, да су му се у неколико наврата обратили и Горан и Зоран и Немања, да нико није изговорио никакву ружну реч, а обраћали су се са „Друже хоћеш ли да се помериш”, на шта он није реаговао, да су у два наврата отворена врата, али да никакав физички контакт са возачем није остварен. Додао је да су са десне стране коловоза, на тротоару од почетка улице паралелно са црвеном зградом лево стубићи, што је онемогућавало тужиоца да се испаркира, јер вози „Мерцедес ДПС” тип са 9 седишта, а и возило иза њега је било дугачко, па није било места да се шеф испаркира. Додао је да је та ситуација трајала неких 7-8 минута, када је изашло лице из кафића и рекло: „Сад ће да се испаркира”, али није било контакта. Навео је да се момак са теренским возилом испаркирао,

стао 20-ак метара даље, пропустио тужиоца и Зорана са возилом, након чега се вратио у рикверц, отворио врата од возила и обратио им се речима: „Сад ћете да видите ко сам ја”. Убрзо су сазнали ко је то лице, јер је газда кафића вадио нешто из тепека кола и рекао им: „Знате ли ко је то, то је син Јоргованке Табаковић”, те су одмах јавили шефу. Истакао је да иначе вози децу адв. Алексића у школу и на друге обавезе, да су се у спорном периоду плачући враћала из школе јер су их деца задиркивала, да се супруга жалила да јој је опео промет у јавнобележничкој канцеларији, да је када је седео испред шефове канцеларије чуо коменатаре клијената када дођу, да ли могу да се паркирају и да ли неће да их бију, да ли је то истина, па је шефу због тога било непријатно.

Саслушан у својству сведока Владимир Козар је навео да је ванредни професор на Правном факултету привредна академија у Новом Саду, па је од понедељка до петка радно ангажован у Новом Саду, а да је такође специјални саветник у адв. канцеларији адвоката Алексића. Сећа се да је био петак септембра 2015. године, да је био послом у канцеларији адв. Алексића, те како је био крај радног времена спремао се да пође кући. Истакао је да га најчешће вози службени ауто, али је тог дана требао да крене пешице до службеног стана према граду, да је застао у приземљу да се поздрави са секретарицама, те је кроз прозор канцеларије видео возило тужиоца, цип мерцедес како је паркирано на првом од два резервисана места, а да је иза тужиоцевог возила паркирано непознато теренско возило – цип. Даље је навео да се ради о јако уској улици у којој су возила паркирана са леве стране једно до другог, да је излазећи из зграде приметио да тужилац и радници обезбеђења стоје, па је пришао Алексићу да се са њим поздрави и приметио да је нешто забринут и нерасположен, да је затим видео да је један радник обезбеђења пришао возилу и да су отворена врата возача. Додао је да су тражили да се то возило помери јер нису могли да изађу са паркинга који је резервисан за канцеларију, а радници возила су наизменично прилазили возилу и тражили да се возач испаркира, јер тужилац због њега није могао да се испаркира. Навео је да је возач тог возила млађи човек, да није приметио да је реаговао на позиве обезбеђења, већ је куцао поруке на мобилном, иако су радници обезбеђења тражили од њега да се помери. Истакао је да је, када се после викенда вратио у Нови Сад, била медијска сензација јер су у новинама изашли текстови да је нападнут син гувернерке НБС, да га је тужилац извлачио из возила, а да му је пажњу привукла разлика у тексту између Курира и Блица, јер је у Куриру описан догађај без елемената насиља који се наводе у Блицу, да су звали клијенти и директори банака, а да је тужиоца затекао видно узнемиреног, забринутог, потрешеног, због тих навода у медијима, нарочито у Блицу. Даље је истакао да је посебно карактеристично да канцеларија тужиоца заступа 14 банака, а он лично је ради у банци 4 године, па су му позната правила пословања банака које имају одлуку гувернера НБС о управљању ризицима, у тој одлуци је и поверавање заступања банке, па и поверавање адвокату, регулисано као поверавање послова трећим лицима и о свим тим пословима се обавештава НБС као регулаторно тело, а међу ризицима прописаним у одлуци је и репутациони ризик што значи да лице коме се посао поверава мора да води рачуна о сопственом угледу и угледу банке, па када се то повеже са медијским приказом догађаја, то је разлог да је текст веома лоше утицао на тужиоца везано за његов пословни углед у банкама и што је довело до његовог видног нерасположења и потрешености. Додао је да су неки клијенти звали да питају шта се догодило, да су поједини директори банака тражили објашњење догађаја, а где се том приликом тужилац правдао, односно негирао натписе у новинама. Истакао је да није било физичког контакта са возачем возила, нити извлачења из возила, као ни да није било вербалних напада, увреда, псовки или претњи, већ су се тужилац и радник обезбеђења обраћали одлучним тоном лицу у возилу, да помери возило. Даље је истакао да колико му је познато канцеларија није губила клијенте када је реч о банкама.

Суд је ценио исказе саслушаних сведока и поклонио им веру, налазећи да су исти јасни, уверљиви, у битном делу међусобно сагласни и сагласни другим доказима изведеним током поступка, пре свега видео запису у који је суд извршио увид.

Из доказа изведених током поступка и неспорних навода странака суд је утврдио да је дана 15.09.2015. године, на насловној страни броја 6677 дневног листа „Blic“, објављен наслов *“Напали сина Јоргованке Табаковић – младића малтретирали због паркинга”*, праћен наднасловом *„ОТКРИВАМО СКАНДАЛ У НОВОМ САДУ”* и поднасловом *“На најмлађег потомка гувернерке Николу Табаковића брутално насрнуо адвокат Немања Арсић са двојицом телохранитеља”*. На страни 2. истог броја објављен је наслов *„Напао сина гувернерке због паркинга!”*, праћен наднасловом *„ЕКСЛУЗИВНО Бахати адвокат малтретирао сина Јоргованке Табаковић”* и текстом *„Нови Сад – Николу Табаковића, најмлађег од троје деце гувернерке Јоргованке Табаковић, напали су адвокат Немања Алексић и његови телохранитељи, открива „Blic”*. Даље је утврђено да је у самом тексту наведено: *„Овај инцидент се догодио протеклог викенда у Новом Саду, а бахати адвокат је напао младића само због тога што се паркирао на његово паркинг место. Напад се догодио испред адвокатове канцеларије, на простору који је покривен камерама, а младић је све пријавио полицији. Саговорник “Blica” из новосадске полиције, који су одмах проверили шта се догодило, објашњава како је до напада дошло. Момка извукли кроз прозор аута – Никола Табаковић је паркирао своје возило на једно од два места која су резервисана на адвокатску канцеларију Немање Алексића (44). Када га је Алексић видео, почео је да урла на њега, да га бесомучно вређа, њега и његову породицу, иако се младић извињавао и рекао да ће аутомобил одмах померити – каже саговорник “Blica”. Он додаје да очигледно није било довољно то што је младић покушао да смири ситуацију и помери ауто са паркинга јер су бахатом адвокату у помоћ стигли и чланови обезбеђења који чувају њега и његову канцеларију. - Откопили су ауто и обезбеђење је кренуло да извлачи младића кроз прозор аута. Када су га извукли напоље, он је и даље покушавао да их смири. Говорио је: “Немојте, људи, нема потребе за тим, решићемо све, само полако”...али није вредело. Нису га тукли, али је недопустиво да се било ко тако понаша – каже саговорник “Blica”. Гувернеркин син је одмах после овог напада отишао у новосадску полицију и испричао шта му се догодило. МУП је одмах све проверио и поднео кривичну пријаву против адвоката Немање Алексића због угрожавања сигурности, док је против двојице чланова обезбеђења поднета прекршајна пријава. Таман посла, па ја волим СНС - Адвокат Немања Алексић прво нас је убеђивао да се ништа није догодило између њега и Табаковића, тврдио је да имамо погрешне информације. А потом се одао. Николу Табаковића познајем из виђења, ништа се између нас двојице није догодило, чак не знам ни да ли сам га уопште видео у петак – рекао је Алексић, иако му нисмо ни поменули ког дана се догодио инцидент. Међутим, Алексић је и даље понављао како није напао сина гувернерке, како све то може да потврди и његово обезбеђење. И онда је Алексић извукао и “последњи адут” - Па, ја према његовој мајци имам најдубље поштовање, а и велики сам поштовалац Српске напредне странке – рекао је Алексић за „Blic”. У оквиру предметног текста објављена је фотографија тужиоца, уз коју је наведено: „Одбрана старлета је специјалност Немање Алексића”, уз наводе кога је од јавних личности заступао тужилац, а истог дана, спорни текст је објављен и на интернет издању дневног листа “Блиц”. Из изведених доказа и неспорних навода странака утврђено је и да је првотужени издавач дневног листа “Блиц”, друготужени одговорни уредник у време објављивања спорног текста, док је петотужени постао одговорни уредник након подношења тужбе. Трећетужена Александра Аџић је аутор спорног текста, док је четвртотужена Слађана Аничевић, као тадашњи дописник дневног листа “Блиц”, по захтеву колегинице отишла на лице места како би сазнала неке информације, али није учествовала у писању текста, иако је потписана као аутор. Даље је утврђено да се дана 11.09.2015. године испред седишта*

тужиоцeve канцеларије одиграо догађај у коме су учествовали тужилац и Никола Табаковић – син гувернерке Јоргованке Табаковић, који је паркирао своје возило на место које је резервисано за запослене и клијенте канцеларије, поводом чега је међу њима дошло до расправе, односно вербалног сукоба због чега је против тужиоца поднета кривична пријава, а затим и оптужни предлог Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, због постојања основане сумње да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, а који поступак је касније обустављен решењем Основног суда у Новом Саду К-899/2018 од 23.10.2019. године услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Коначно, суд је утврдио и да је након објављивања текста тужилац добио велики број телефонских позива, да је пословно и приватно трпео притисак и да се због свега тога осећао лоше. Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања суд је нашао да је захтев тужиоца делимично основан.

Наиме, одредбом члана 5. став 2. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја и средства јавног обавештавања су дужна да то право поштују.

Одредбом члана 9. став 1. Закона о јавном информисању и медијима је предвиђено да су новинар и одговорни уредник јавног гласила дужни да пре објављивања информације која садржи податке о одређеном догађају, појави или личности, са пажњом примереном околностима провере њено порекло, истинитост или неистинитост, док је у ставу 2 предвиђено да су новинар и одговорни уредник јавног гласила дужни да туђе информације, идеје и мишљења пренесу и објаве веродостојно и потпуно, а уколико је информације пренета из другог јавног гласила уз навођење гласила из којег је информација пренета.

Одредбом члана 10. истог закона прописано је да се у јавним гласилима слободно објављују идеје, информације и мишљења о појавама, догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, осим када је другачије одређено законом.

Одредбом члана 79. став 1. наведеног Закона прописано је да достојанство личности (част, углед, односно пијетет) лица на које се односи информација правно је заштићено. Ставом 2 истог члана је прописано да објављивање информације којом се врши повреда части, угледа и пијетета, односно лице приказује у лажном светлу приписивањем особина или својстава које оно нема, односно одрицањем особина или својстава која има, није допуштено ако интерес за објављивање информације не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи.

Одредбом члана 112. став 1. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са тим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама тог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама тог закона.

Одредбом члана 113. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да новинар, односно одговорни уредник одговара за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. тог закона, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом.

Одредбом члана 114. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да издавач солидарно одговара за штету насталу објављивањем информације из чл. 112 став 1 тог закона, без обзира на кривицу.

Одредбом члана 115. став 1. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да новинар, одговорни уредник и издавач солидарно одговарају за штету насталу објављивањем информације из члана 112. став 1. тог закона.

Одредбом члана 117. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да приликом одлучивања о висини накнаде штете суд посебно цени: 1) да ли је тужилац покушао да умањи штету коришћењем других средстава правне заштите у складу са одредбама тог закона; 2) да ли је тужени онемогућио тужиоцу да умањи штету објављивањем одговора, исправке или друге информације на основу одлуке надлежног суда.

Одредбом члана 10. став 1. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода прописано је да свако има право на слободу изражавања, да то право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација, идеја, без мешања јавне власти и без обзира на границе. Ставом 2 истог члана прописано је да коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, да се оно може подвргнути формалностима, условима ограничења или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву, интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности ради спречавања криминала, заштите здравља или морала, заштиту угледа и права других, спречавања у откривању обавештења добијених у поверењу или ради очувања ауторитета и непристрасности судства. Пошто не постоји оправдан интерес за објављивање лезионо способних информација чија је неистинитост позната, нити за објављивање претходно непроверених таквих информација – пропуштање дужности новинарске пажње, допуштено је ограничење слобода медија ради остваривања и заштите права и угледа других.

Пре одлуке о основаности постављеног тужбеног захтева, суд је најпре одлучивао о субјективном преиначењу тужбе учињеном поднеском од 23.03.2020. године, па је исто дозволио. Наиме, преиначење у конкретном случају везано је за промену одговорног уредника која је настала након подношења тужбе и то тако што је као тужени додат нови одговорни уредник Предраг Михајловић. Одредбом члана 128. став 1. Закона о јавном информисању и медијима прописано је да ако се после подношења тужбе промени одговорни уредник, а тужилац не преиначи тужбу до закључења главне расправе, суд одбацује тужбу, док је ставом 2. истог члана прописано да за преиначење тужбе из става 1. овог члана није потребан пристајак ни првобитно туженог, ни новог одговорног уредника. Сходно наведеном, суд је применом цитиране законске одредбе донео одлуку као у ставу првом изреке.

Одлучујући о основаности постављеног тужбеног захтева, а имајући у виду чињенично стање утврђено током поступка, суд је нашао да постоји одговорност тужених првог до трећег реда, за штету насталу објављивањем спорног текста у дневним новинама "Блиц", у којем су изнете неистините информације које су подобне да повреде част и углед тужиоца.

Наиме, тема спорног текста је догађај чији су учесници били тужилац и син гувернерке Народне банке Србије, Јоргованке Табаковић, до којег је дошло због паркирања Николе Табаковића на једно од паркинг места које је резервисано за потребе тужоцине

адвокатске канцеларије. Дакле, иако није било спорно да је испред тужиоачеве адвокатске канцеларије дошло до вербалног сукоба, суд налази да текст садржи неистините информације које у вези са објављеним насловима стварају другачију слику о спорном догађају и представљају тужиоца на начин који може штетити његовој части и угледу. Овде се пре свега мисли на објављене информацију “да је обезбеђење извлачило момка кроз прозор аутомобила” и да је тужилац “брутално насрнуо” на Николу Табаковића, за које информације је током поступка утврђено да су неистините и да приликом њиховог објављивања тужени нису поступали са дужном новинарском пажњом.

У предметном тексту садржани су наводи који нису потврђени приложеним доказима, а које су тужени изнели као наводе свог “саговорника”. Наводи о томе да су чланови обезбеђења и тужилац “опколили ауто и да је обезбеђење кренуло да извлачи младића кроз прозор аутоа” су оспорени приложеним доказима, као и наводи да је тужилац урлао на младића, што такође није потврђено изведеним доказима, нити је тужени предложио доказе у прилог истих, па суд сматра да су тужени објавили неистините информације о конкретном догађају, а нарочито у делу у коме је описано поступање тужиоца, који је тим поводом у тексту квалификован као “бахати адвокат”.

Овакав закључак суда заснован је на снимку из приложеног видео записа, али и на исказима тужиоца и саслушаних сведока Горана Перића, Горана Николића и Владимира Козара, који су на међусобно сагласан начин објаснили да се предметни догађај одиграо пред крај радног времена испред адвокатске канцеларије „Алексић”, да је тужилац кренуо кући и да је на другом паркинг месту које је резервисано за адвокатску канцеларију, било паркирано возило и то на такав начин да тужилац није могао да се испаркира. Након неког краћег времена током кога је тужилац са именованим сведоцима стајао испред канцеларије и чекао, појавио се младић који је откључао аутомобил и сео за волан. Након тога, на достављеном видео снимку се види да су се тужилац и саслушани сведоци обратили наведеном лицу у више наврата, да су отварали врата аутомобила, али без икаквог физичког контакта, “бруталног насртања” или “извлачења младића кроз прозор” како је у тексту наведено. Чињеница је да се тужилац обраћао младићу у возилу и чињеница је да је био изнервиран, међутим, само обраћање младићу чије је возило било паркирано ни у ком случају не може представљати “брутално насртање” како је то у спорном тексту наведено.

Све напред наведено указује да информације објављене у предметном тексту нису биле у целини истините, нити су пре објаве новинари туженог са пажњом примереном околностима проверили порекло, истинитост и потпуност информације. Наиме, трећетужена Александра Аџић је у свом исказу навела да је све детаље о спорном догађају добила од свог извора из МУПа, као и да је пре објављивања текста контактирала тужиоца ради провере информација. Међутим, управо у том разговору, тужилац је указао на постојање сигурносних камера и видео записа целокупног догађаја који може да достави, те су по налажењу суда, пре објављивања спорних информација тужени пропустили да са пажњом примереном околностима провере њихову истинитост и потпуност. Дакле, иако се од новинара не може захтевати утврђивање чињеница као у судском поступку, потребно је да се пре објављивања информације провери њена истинитост са пажњом примереном околностима конкретног случаја, а то је она пажња коју су новинару допуштале и налагале околности конкретног случаја, а што је у овом случају свакако увид у видео снимак који је туженима очигледно био доступан. Наиме, суд је прихватио наводе тужиоца да је нудио да брзом поштом или преко возача достави туженима видео запис, будући да је у самом тексту наведено да се “напад догодио испред адвокатовете канцеларије, на простору који је покривен камерама”, из чега произилази да су тужени пре објављивања спорних информација били упознати са

чињеницом да о наведеном догађају постоји видео запис. Такође, суд је става да провера информације на одређени начин не ослобађа одговорности тужене у ситуацији када је неистинита информација ипак објављена.

Приликом одлучивања, суд је имао у виду да право на слободу изражавања и информисања јавности може доћи у колизију са правом на слободу и заштиту права личности, те да се заштитом права личности не сме ограничавати слобода медија у изражавању, преношењу и објављивању информација. Међутим, свако право представља и еквивалент обавезе, па је тако и право на слободу медија нужно ограничено заштитом поред осталих и моралним интересима, а с тим у вези јавно гласило мора да се стара да информација поред тога што мора бити истинита, буде и потпуна, те се захтева одређени новинарски стандард у извештавању.

У конкретном случају, интерпретација догађаја, односно навођење непроверених и нетачних информација од стране тужених учинила је обављене информације лезионо способним, односно подобним да повреди част и углед тужиоца. Наиме, објављивање неистинитих информација „да је обезбеђење тужиоца извлачило момка кроз прозор аутомобила” и да је тужилац „брутално насрнуо” на младића у вези са насловима „Скандал у Новом Саду”, „Нападнут син Јоргованке Табаковић”, „Младића малтретирани због паркинга”, „На најмлађег потомка гувернерке Николу Табаковића брутално насрнуо адвокат са двојицом телохранитеља”, „Бахати адвокат малтретирао сина Јоргованке Табаковић”, код просечног читаоца ствара слику о тужиоцу као насилној особи, која је због паркинг места спремна да започне сукоб, чиме се његов лични и професионални интегритет деградира.

Са друге стране, суд не оспорава право новинара да у границама прихватљивости изрази своје вредносне ставове, међутим, изношење вредносних судова мора да буде засновано на истинитим чињеничним тврдњама. У конкретном случају, наслови, поднаслови и поједини делови текста садрже мешовити исказ, делом вредносни суд, а делом чињеничне тврдње, које с обзиром на доказе изведене током поступка представљају нетачне информације и вредносне судове којима нема места, па суд налази да су спорне информације несумњиво подобне да повреди част и углед тужиоца и повреди његово достојанство, како у приватном, тако и у професионалном окружењу.

Сходно свему изнетом, а како по налажењу овог суда пажња новинара Александре Ацић и уредника Светомира Марјановића није била примерена околностима конкретног случаја, а одговорност првотуженог, као издавача, у смислу одредбе члана 114. Закона о јавном информисању и медијима, је објективна и произилази управо из чињенице да објављене информације нису у целости истините и да нису прибављене на начин предвиђен Законом о јавном информисању и медијима, то је суд одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Међутим, одлучујући о одговорности четвртотужене, суд је из доказа изведених током поступка утврдио да четвртотужена Слађана Аничић није аутор спорног текста, нити је у његовој изради учествовала на други начин. Четвртотужена је у свом исказу објаснила да је критичног дана позвала колегиница из Београда са захтевом да провери на лицу места све о догађају који се десио испред адвокатске канцеларије, да је отишла на лице места, али да није добила никакве податке и да се на томе њен контакт са предметним текстом завршава, а што произилази и из исказа трећетужене Александре Ацић која је навела да је све информације из текста добила од свог извора из МУП и да се не сећа да је четвртотужна сазнала било какву

информацију о спорном догађају. Имајући у виду наведено, као и одредбу члана 113. Закона о јавном информисању и медијима којом је прописано да новинар одговара за штету насталу објављивањем информације, ако се докаже да је штета настала његовом кривицом, суд је одбио тужбени захтев у односу на четвртотужену Слађану Аничић, будући да није било доказа који упућују да је штета у конкретном случају настала њеном кривицом.

Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете, суд је пошао од одредбе члана 200. став 2. Закона о облигационим односима, према којој висину новчане накнаде нематеријалне штете суд утврђује оценом значаја повређеног добра и циља накнаде, пазећи притом да се накнадом не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом. Ова новчана накнада је вид грађанскоправне санкције за причињену штету повредом права личности и досуђује се када се оштећеном само на тај начин може пружити пуна сатисфакција у складу са циљем којем накнада нематеријалне штете служи. Она није по својој природи репарација, већ сатисфакција која се постиже и самим сазнањем за пресудом утврђену одговорност штетника изречену грађанскоправном санкцијом, а због повреде Уставом и законом заштићеног личног права или добра. У том смислу, новчана накнада за овај вид штете има превасходно значај моралне сатисфакције, а та сврха је, по налажењу овог суда, сходно одредби члана 200. Закона о облигационим односима, у вези са чланом 232. Закона о парничном поступку, постигута досуђивањем новчане накнаде нематеријалне штете тужиоцу у износу од 60.000,00 динара.

Приликом одмеравања висине накнаде, суд је имао у виду тежину и значај објављене информације, односно укупну садржину спорног текста, интензитет напада на повређено добро и средство којим је то учињено, тираж медија у коме је информација објављена, али и чињеницу да је тужилац адвокат и да самим тим мора испољити већи степен толеранције у односу на друга лица, будући да су границе критике коју је адвокат дужан да трпи шире од оних које су дужне да трпе лица која не обављају службу од јавног значаја. Сходно наведеном, суд је нашао да износ досуђен ставом другим изреке пресуде представља адекватну новчану сатисфакцију за претрпљене душевне болове тужиоца, имајући у виду све критеријуме из члана 200. Закона о облигационим односима и сврху новчане сатисфакције, која не сме да погодује тежњама које су супротне циљу и сврси саме накнаде. На досуђени износ накнаде штете, суд је тужиоцу признао и право на законску затезну камату, на основу члана 277. Закона о облигационим односима, а у вези са чланом 2. и чланом 3. Закона о затезној камати, почев од дана 03.09.2020. године, као дана пресуђења и дана доспелости па до исплате, с обзиром на то да се накнада нематеријалне штете одређује и доспева на дан пресуђења.

Суд је одбио део тужбеног захтева тужиоца за накнаду нематеријалне штете преко досуђеног износа од 60.000,00 динара, па до траженог износа од 3.000.000,00 динара, налазећи да је у том делу захтев превисоко постављен и да не одговара значају повређеног добра и циљу коме служи накнада нематеријалне штете, у смислу одредбе члана 200. став 2. Закона о облигационим односима.

Одлучујући о делу тужбеног захтева који се односи на повреду права приватности објављивањем личног записа тужиоца, суд је нашао да је захтев у овом делу неоснован.

Наиме, одредбом члана 82. став 2. Закона о јавном информисању и медијима предвиђено је да се сматра да интерес јавности да се упозна са информацијом, односно записом претеже у односу на интерес да се спречи објављивање информације из приватног живота, односно личног записа лица, нарочито ако је лице својим понашањем у приватном,

породичном или професионалном животу привукло пажњу јавности и на тај начин дало повода за објављивање информације, односно записа.

У предметном случају, тужилац је својим понашањем привукао пажњу јавности и тако дао повод за објављивање предметне фотографије, а што произилази из изведених доказа, из којих је несумњиво утврђено да се испред седишта тужичеве канцеларије заиста и одиграо догађај у коме су учествовали тужилац и Никола Табаковић – син гувернерке Јоргованке Табаковић, да је међу њима дошло до расправе, односно вербалног сукоба због чега је против тужиоца поднета кривична пријава, а затим и оптужни предлог Основног јавног тужилаштва у Новом Саду, па суд сматра да се објава тужичеве фотографије уз предметни чланак може подвести под цитирану одредбу чл. 82. став 2. Закона о јавном информисању и медијима. Ово нарочито с тога што су у објављеном чланку пренети и наводи тужиоца поводом предметног догађаја, а тужилац на фотографији није представљен у негативном контексту, већ приликом доласка на суђење у пратњи клијента, како и сам наводи. Сходно наведеном, суд сматра да је у погледу објављене фотографије постојао претежни интерес јавности да се упозна са информацијом, односно записом у односу на интерес тужиоца да се заштити његово право на приватност, при чему је суд имао у виду да је тужилац успешан и активан адвокат, који је заступао и бројне личности из јавног живота и на изврстан начин и сам постао препознатљив у јавности.

Сходно наведеном, тужиоцу не припада право на накнаду нематеријалне штете због повреде права на приватност, будући да је његова фотографија, односно запис лика објављен у складу са цитираном одредбом чл. 82. став 2. Закона о јавном информисању и медијима, те је суд одбио захтев тужиоца у овом делу и одлучио као у изреци пресуде.

Суд је надаље одлучивао о захтеву тужиоца да му на име дела добити остварене објављивањем информације, односно записа, првотужени исплати износ од 200.000,00 динара, заједно са припадајућом каматом, али је нашао да овај захтев није основан. Пре свега, суд је нашао да тужилац током поступка није доказао да је управо објављивање спорног текста увећало тираж дневних новина „Блиц“, па самим тим и остварену добит првотуженог. Спорни чланак је само један од десетине других текстова који су тог дана објављени у дневном листу „Блиц“, па се ни у случају евентуално већег броја продатих примерака, не може засигурно тврдити да између спорног текста и већег тиража постоји узрочна веза. Сходно наведеном, суд је одбио и предлог тужиоца за одређивање вештачења на околност висине добити коју је првотужени остварио продајом штампаног издања дневног листа „Блиц“ бр. 6677 од 15.09.2015. године, будући да се извођењем наведеног доказа не би могло утврдити колико је објављивање спорних информација допринело остварењу добити првотуженог. Сходно наведеном, суд је донео одлуку као у ставу седмом изреке.

Имајући у виду заузето правно становиште да су тужени објављивањем спорних информација повредили права тужиоца, суд је применом чл. 120 Закона о јавном информисању у вези са чл. 96 и 112 истог закона, наложи петотуженом Предрагу Михаиловићу, одговорном уреднику у време закључења главне расправе, да о свом трошку, објави увод и изреку ове пресуде најкасније у другом наредном броју дневног листа „Блиц“ од правноснажности пресуде. С тим у вези, суд није наложио објављивање пресуде у целини како је то тужилац тражио, налазећи да је објављивање увода и изреке довољно да се читаоцима укаже да су информације објављене у спорним текстовима неистините, те је донета одлука као у ставу деветом изреке.

Суд је ценио и остале наводе парничних странака, као и изведене доказе током

поступка, али их није посебно образлагао, налазећи да су исти без утицаја на другачију одлуку суда у овој правној ствари.

Одлучујући о трошковима парничног поступка суд је, у смислу одредбе члана 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, ценећи успех странака у спору, као и који су трошкови били нужни за вођење ове парнице, обавезао тужене првог до трећег реда и туженог петог реда, да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 179.300,00 динара и то на име ангажовања адвоката за састав тужбе и три образложена поднеска износ од по 6.000,00 динара, на име заступања на осам одржаних рочишта износ од по 7.500,00 динара, на име приступа на три неодржана рочишта износ од по 4.500,00 динара, на име судске таксе на тужбу износ од 69.800,00 динара и на име судске таксе на одлуку износ од 12.000,00 динара, све обрачунато у складу са важећом АТ и ТТ, а с обзиром на успех странака у спору.

Са друге стране, а како је тужбени захтев у односу на четвртотужену Слађану Аничих у целости одбијен као неоснован, суд је обавезао тужиоца да јој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 118.250,00 динара и то на име ангажовања адвоката за састав одговора на тужбу и три образложена поднеска у износу од по 6.000,00 динара, на име заступања на осам одржаних рочишта у износу од по 7.500,00 динара, на име приступа на три неодржана рочишта у износу од по 4.500,00 динара, на име састава жалбе у износу од 12.000,00 динара и на име судске таксе на одговор на тужбу у износу од 8.725,00 динара, све обрачунато у складу са важећом АТ и ТТ.

На досуђени износ трошкова поступка, суд је и тужиоцу и четвртотуженој признао и право на законску затезну камату, почев од дана испуњености услова за извршење па до исплате, применом чл. 277 и 324 Закона о облигационим односима.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема исте, Апелационом суду у Београду, а преко овога суда.





Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
26. ПЗ.бр.617/21
Дана 30.03.2023. године
ул. Савска бр. 17а
Београд

ЗАПИСНИК О ГЛАВНОЈ РАСПРАВИ

Састављен дана 30.03.2023. године пред Вишим судом у Београду

Председник већа судија:
Велибор Баровић

Тужилац: Алексић Немања

Судија поретници:

Тужени: Симоновић Веселин

Записничар:
Верица Тодоровић

Предмет спора: накнада штете

Започето у 11.00 часова
Расправа је јавна

Председник већа отвара главну расправу, објављује предмет расправљања и утврђује да су на расправу дошли:

За тужиоца: пуномоћник адв. Соња Савин по пун у списима и тужилац лично

За туженог: пуномоћник адв. Невена Дробњаковић по пун у списима

Од осталих позваних лица нису приступили: трећетужена – уредно обавештена по изјави пуномоћника иста није приступила због службених обавеза о чему прилаже поднесак као доказ

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се рочиште за одржи.

Пуномоћник тужноца изјављује да остаје код својих чињеничних навода и доказних предлога датих у реферату тужбе, као и код уређеног тужбеног захтева од 17.08.2021. године. Предлаже да суд у доказном поступку изведе доказ саслушањем тужноца у својству парничне странке.

Пуномоћник тужених изјављује да оспорава тужбу и постављени тужбени захтев тужноца у целини, те да остаје у свему при свим својим чињеничним наводима датим у одговору на тужбу. Сагласан да суд у доказном поступку изведе доказ саслушањем тужноца у својству парничне странке.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ саслушањем тужноца у својству парничне странке

ТУЖИЛАЦ НЕМАЊА АЛЕКСИЋ из Новог Сада, улица Ивана Болдижара 45, рођен дана 21.10.1971. године у Вршцу, од оца Војислава и мајке Мире, по занимању адвокат, није у сродству са парничним странкама, упозорен – опоменут на дужност казивања истине, изјави:

Пре свега изјачем да у предметном тексту осим мога имена, презимена и професије ништа од објављених информација није тачно. Наглашава да постоји кампања коју против мене воде тужена, Н1 и Данас. Овом тексту су претходила два текста са истим чињеничним наводима. Ради се о континуираној кампањи у којој се рециклирају исте лажи. Ја сам представљен као неко ко је члан или симпатизер СНС-а, што није тачно, ја нисам члан те партије. Мене никада нико од новинара тежене није позвао нити за овај текст нити за претходна два а у смислу провере истинитости информација. У погледу информација да сам ја дојатор Горана Весића и да сам му поклонио мобилну канцеларију истичем да се ради о апсолутној лажи. Ја сам у својству физичког лица изнајмљивао камп-приколицу коју сам дао на употребу Граду Београду, о чему је био закључен уговор и када је уговор истекао приколица је мени враћена и ја сам исту вратио власнику. Зашта је камп-приколица била искоришћена је била одлука Града Београда а не моја и ја мислим да је на фантастичан начин искоришћена јер је Горан Весић од 1945. године па надаље за разлику од претходних челиника града обишао свако село и сваку месну заједницу. Ја нисам његов дојатор, нити сам ја то финансирао, нити представљам тајкуна који финансира политичаре. У погледу навода да сам желео начело АК Војводине истичем да се ради о бесрамној лажи. Појашњавам да је АК Војводине задржала делегатски систем што значи да адвокати који су уписани

не чине чланове скупштине, већ се делегати бирају по окрузима и до сада је увек била једна листа и гласање је било формално. Ја сам предложио листу делегата на којој ја нисам био само сам предлагач листе. Листа се звала "Само пошито" и то у смислу пијетета према пок.премијеру Зорану Ђинђићу и Александру Тијанићу који је био аутор слогана "Пошито" у кампањи Зорана Ђинђића. Због наведеног ја ни у ком случају нисам могао да будем изабрани члан органа било ког. У погледу навода који се тичу седам дисциплинских пријава истичем да је пријава било можда 15- или 20 међутим, морам да истакнем да ја за 23 године бављења адвокатуром никада нисам дисциплински кажњен нити опоменом. Такође, канцеларија има 320 запослених ми заступамо 16 банака и 6 осигуравајућих друштава и често смо у споровима који су социјално деликатни тако да увек постоји нека незадовољна странка или колега који би поднео дисциплинску пријаву.

У погледу навода који се тичу процвата канцеларије истичем да то не концидира са доласком СНС-А на власт. Појашњавам ад сам ја пре доласка СНС а у канцеларији имао 150 запослених за време владавине ДС-а, пословну зграду у власништву у центру Новог Сада од преко 1000м². Моја супруга је за време Владе Војислава Коштунице била најмлађа изабрана судија, а за време Владе Бориса Тадића најмлађа разрешена судија без иједне мрље у каријери. Тачно је да подржавам политику СНС-А и очекујем да ће бити на власти још дуго.

У погледу навода да заступах већину јавних предузећа истичем да ја заступах само једно јавно предузеће у Новом Саду и једно јавно предузеће у Београду. У Новом Саду ЈКП Чистоћа а у Београду "Паркинг сервис" само за подручје града Новог Сада, теко да се не ради ни о каквом монополу.

У погледу навода туче око паркинга истичем да се наша канцеларија налази у пословној згради у једносмерној уској улици у којој има два закупљена паркинг места од 08 до 17.00 часова. Десило се да један младић није хтео да се испаркира те се после неког времена ипак испаркирао. То је било у петак, а мене су у следећи понедељак позвале две новинарке Блица и сутрадан је изашао текст у Блицу на насловној и прве две стране са насловом "Бахати новосадски адвокат претукао сина Јоргованке Табаковић". Срећна околност је да на згради постоји видео надзор тако да смо нарезали 150 кад-а са снимком, један од њих послали Јоргованки Табаковић а морао сам да изађем у том смислу као изјављивање и банкама са којима радимо чак и АИК банци, комплајансу сваке банке и у њихову централу било да се ради о банци у Бечу, Атини итд. У погледу поменутог текста ја сам у две парнице против Блица и Курира пред овим судом успео и текстови су уклоњени за разлику од овде тужених чије се свињарије нагомилавају.

У погледу навода који се тичу да је моја каријера пуна инцидената поред већ горе наведеног а у смислу навода који се тичу кривичног гоњења старца од 98 година, истичем да гоњење нисам предузимао ја већ тужилаштво, ја сам поднео кривичну пријаву и то ради се о Славиши Попову а не сећам се имена старца, он је покојник, а нема ни везе да ли је имао 98 година јер је био пословно способан и кривично одговоран. Тачно је да сам поднео пријаву против новинара Зорана Кесића с обзиром да је исти вређао православне вернике. У погледу избора у АК Војводине истичем да

сам изборе изгубио, међутим никада нико из моје канцеларије није звао било ког адвоката да гласа за ту листу позивајући се на партију СНС-а. Неки људи из моје канцеларије чак нису ни изашли да гласају, то је њихово право и никоме то нисам замерио.

Ја нисам јавна личност, ја сам адвокат и отац 4 деце. Сваки пут када тужени објави нову свињарију о мени морам деци да објашњавам поново да нисам криминалац, да нисам давио неког делу од 98 година. Понављам да ја нисам члан СНС-а али јесам "Вучићевац" у смислу да подржавам очување уставног поретка и територијалног интегритета РС за које се председник залаже и ту ништа није спорно, а то очигледно смета власнику туженог.

На питање пуномоћника тужиоца, тужиоца изјави: Ја никада нисам био члан било које партије, односно са 16 година сам био члан Савеза комуниста и после смо аутоматски постали чланови СПС-а

На питање пуномоћника тужиоца, тужиоца изјави: После објављивања текста редовно ме зову супруга, деца, чланови извршних одбора, директори осигуравајућих друштава и питају ме шта се то догађа, зашто опет и шта сам то опет урадио односно морао сам да се правдам.

Тужилац даље наводи: "Када ми буду ишли нешто нека поднесу кривичну пријаву против мене, јер стално неформално говоре да ће ми видети леђа, нашта могу да им одговорим реченицом коју је изговорио Бранислав Лечић у филму Професионалац "Када ми будете видели леђа, можете слободно да ме пољубите у дупе"

Упозорава се тужилац да се не обраћа никоме у судници без одобрења поступајућег судије под претњом новчаног кажњавања и удаљавања из суднице.

На питање пуномоћника тужиоца, тужиоца изјави: Ја сам рођен са срчаном маном, и цео живот сам на кардиолошкој терапији свакодневной, а након текста у Блицу добио сам дијабетес типа 1, био сам лечен у Клиничком центру Војводине и дан данас сам и на тој терапији и после сваке објављене будалаштине ја два дана не могу да радим. Мени они директно атакују на здравље и живот. Ја не бих имао проблем када би све то била истина. Ја сам и пре суђења морао да попијем лек а мораћу и после.

Пуномоћник тужиоца питања за тужиоца више нема.

На питање пуномоћника туженог да ли је тужиоцу познато да је Горан Весић као заменик градоначелника више пута обавестио јавност да је тужилац уступио кампер возило, тужиоца изјави: Ја нисам дужан да пратим изјаве Горана Весића, а какав је мој приватан однос са њим то није предмет овог поступка.

Пуномоћници парничних странака питања за тужиоца немају.

Испитивање тужиоца је завршено.

На питање пуномоћника туженог, тужилац изјави: Ја сам изнајмио кампер и дао га на употребу Граду Београду и у том смислу нисам финансијер пројекта "покретна канцеларија"

На питање пуномоћника туженог, тужилац изјави: Кампер сам уступио односно мој мотив је био да помогнем зато ја Београд не доживљам у кругу двојке како га доживљавају тужени а такође и сам сам сазнао да постоје нека места за које раније нисам знао да постоје а део су Града Београда

На питање пуномоћника туженог, тужилац изјави: Ја не могу да се сетим колико је кандидата из моје канцеларије било предложено на изборима за делегате нити је то битно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Не дозвољава се одговор на питање да ли се напретком канцеларије може сматрати чињеница да је, као што је тужилац изјавио, раније канцеларија бројала 140 запослених, а дана 320

Пуномоћник тужених питања више нема.

Саслушање тужиоца је завршено.

Ради саслушања трећетужене у својству парничне странке

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се данашње рочиште одложи
Следеће се заказује за:

27.06.2023. године у 9.30 часова, судница 42/2

што је присутнима саопштено уместо позива, те их не позивати.

Позвати:

*трећетужену позивом преко адресе првотуженог за се

Довршено 12.15 часова

Затписничар

Оверавају

Судија

Savadeck štelujuć

Savadeck stope za brzo i ekonomično podova

Savadeck štelujuće stope

Среда, 11.12.2019. у 22:55

[Александра Петровић \(/scc/autor/909/Aleksandra-Petrovic\)](#)

НАЈСТАРИЈИ ОПТУЖЕНИК У СРБИЈИ

Из старачког дома у судницу

Др Станислав Живковић био је репрезентативац у мачевању, доктор историје уметности, управник Галерије САНУ а у 96. години осумњичен је због фалсификованих слика



Станислав Живковић са адвоката у судницу (Фото: Петровић)

Др Станислав Живковић, са непуних сто година, дочекао је да стекне својство окривљеног у поступку који против њега води Основно јавно тужилаштво у Новом Саду и тиме постане најстарији осумњичени у Србији.

Stanovi Vidikovac, Nova Ponuda

По кривичној пријави коју су поднели Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, и Давид Зеленкапић, против др Живковића, и против Славише Попова и још две особе, њих двојица су оптужени за кривично дело преваре. Оптужница Основног јавног тужилаштва у Новом Саду још није ступила на правну снагу, па је др Живковић јуче саслушан у допуни истраге пред Основним јавним тужилаштвом у Младеновцу, по замолници из Новог Сада.

(/scc/clanak/599229/Premiuo-pesak-tesko-povreden-u-saobracajnoj-nesreci-u-Nisu))



Преминуо пешак тешко повређен у саобраћајној несрећи у Нишу
(/scc/clanak/599229/Premiuo-pesak-tesko-povreden-u-saobracajnoj-nesreci-u-Nisu))

Живковић своје дане проводи у старачком дому „Луг“ у Младеновцу, отежано хода и у тужилаштво долази у колицима и са катетером.

Оптужницом Основног јавног тужилаштва др Живковићу се на терет ставља помагање у кривичном делу преваре, на штету Немање Алексића и Давида Зеленкапића, због изнетог мишљења које је као познавалац уметности дао у вези са сликом „Поред реке“. Навео је да слика може представљати рад аутора Боре Баруха. За слику „Мотив из Лединаца“ изнео је мишљење да она може бити рад аутора Миленка Шербана. За слику „Пејзаж“ рекао је да може бити рад сликара Миленка Шербана, а за слику „На обали реке“ да може бити рад сликарке Јелисавете Ч. Петровић.



Biznis model za novu eru,
Audi A6 Business

Saznajte više

Potrošnja goriva 5,4l/100km Emission CO₂ 143 g/km



Станислав Живковић изјавио је јуче у тужилаштву у Младеновцу да је исказао мишљење у писаној форми да наведене слике могу бити оригинали и да та мишљења није наплатио нити је тражио и добио било какву надокнаду.



Данас почиње поновљено суђење Зорану Марјановићу (/scc/clanak/599209/Danas-pocinje-ponovljeno-sudenje-Zoranu-Marjanovicu))

„Свако може да има своје мишљење, па и ја, а моје мишљење не спречава некога другог да има своје другачије мишљење. Моје мишљење никога не обавезује“, казао је Живковић.

Био је репрезентативац Југославије у мачевању, доктор историје уметности, дугогодишњи управник Галерије САНУ. Рођен је 26. децембра 1923. године у Београду, а сада већ годинама живи у Дому за старе особе у Ковачевцу код Младеновца.

Оптужница га терети да је од јула 2014. до марта 2016. године у Новом Саду, када је већ зашао у десету деценију, дао стручна мишљења о аутентичности четири уметничке слике које је окривљени Славиша Попов продао новосадском адвокату Немањи Алексићу и Давиду Зеленкапићу.



Попов се сумњичи да је, поред наведене четири слике, продао више слика најзначајнијих аутора југословенског уметничког простора, између осталих Надежде Петровић, Косте Милићевића, Петра Лубарде, Саве Шумановића и других, које наводно нису аутентичне, а да му је Немања Алексић за то исплатио укупно два милиона и 704.000 динара.

Зеленкапићу је, према наводима оптужнице, Попов продао, поред наведених, и слике Милана Коњовића и Николе Граовца, за шта му је Зеленкапић платио износ од 511.350 динара.



**Ухапшени осумњичени у вези са
бацањем бомбе на кућу у Младеновцу.
(/scc/clanak/599164/Uhapseni-osumnjiceni-
u-vezi-sa-bacanjem-bombe-na-kucu-u-
Mladenovcu))**

Живковић је пре десетак дана гостовао на Радио Београду, а јуче је, уз помоћ и адвоката дошао у тужилаштво у Младеновцу.

Подели ову вест

Univerzitet Singidunu

Univerzitet Singidunu

Одмах Доступ

Експресс Контент

Коментари 60



Коментар...

This site is protected by reCAPTCHA and the Google [Privacy Policy](https://policies.google.com/privacy) (<https://policies.google.com/privacy>) and [Terms of Service](https://policies.google.com/terms) (<https://policies.google.com/terms>) apply.



Јаана

пре 4 године

15/

https://www.blic.rs/vesti/drustvo/ima-96-godina-i-najstariji-je-osumnjiceni-u-srbiji-nekada-upravnik-galerije-sanu-iz9f0nt9h

Naslovna TV **Vesti** **portal** Zabava Biznis Žena **Beograd** Slobodno vreme **GROW UP**

Jutro na Blic

Miljan Prjeda
Lena Bogdanović



RADNIM DANIMA
07:45

Blic TV

iris **supernova** **MSK**
kanal 117 kanal 17 kanal 17

IMA 96 GODINA I NAJSTARIJI JE OSUMNJIČENI U SRBIJI Nekada upravnik Galerije SANU i reprezentativac u mačevanju optužen za POMAGANJE U PREVARI

Dr Stanislav Živković, sa nepunih sto godina, tačnije 96, dočekaao je da stekne svojstvo okrivljenog u postupku koji protiv njega vodi Osnovno javno tužilaštvo u Novom Sadu i time postane najstariji osumnjiceni u Srbiji.

Politika 11.12.2019 • 19:08

Komentara 0



Dr Stanislav Živković

FOTO: GORAN ERGANDIĆ / RAS SRBIJA

OSVOJI DODATNIH 250.000 RSD
KLADI SE UŽIVO

MOZZART

Jutro na Blic

Daniјeta Dimitrovska
Ljubomir Bulajić



RADNIM DANIMA
07:45

Blic TV

iris **supernova** **MSK**
kanal 117 kanal 17 kanal 17



 -38% 2.799 RSD	 -44% 1.689 RSD	 -38% 2.499 RSD	 -38% 2.499 RSD	 -38% 2.799 RSD
 -42% 4.199 RSD	 -38% 2.799 RSD	 -40% 6.499 RSD	 -38% 2.899 RSD	 -37% 6.799 RSD

smania Smania shop

Živković svoje dane provodi u staračkom domu "Lug" u Mladenovcu, otežano hoda i u tužilaštvo dolazi u kolicima i nosi kateter.



**OSVOJI DODATNIH
250.000 RSD
KLADI SE UŽIVO**

MOZZART

**OSVOJI DODATNIH
250.000 RSD
KLADI SE UŽIVO**

MOZZART

**BUC TV**[illegible]

Jutro na Blicu

Miljan Prieta
Lenka Bogdanović

RAČNIM DANIMA
07:45

Blic TV

117 kanal 17 kanal 17

Optužnicom Osnovnog javnog tužilaštva dr Živkoviću se na teret stavlja pomaganje u krivičnom delu prevare, na štetu Nemanje Aleksića i Davida Zelenkapića, zbog iznetog mišljenja koje je kao poznavalac umetnosti dao u vezi sa slikom "Pored reke". Naveo je da slika može predstavljati rad autora Bore Baruha.

Za sliku "Motiv iz Ledinaca" izneo je mišljenje da ona može biti rad autora Milenka Šerbana. Za sliku "Pejzaž" rekao je da može biti rad slikara Milenka Šerbana, a za sliku "Na obali reke" da može biti rad slikarke Jelisavete Č. Petrović.



Mišljenje nije naplatio

Stanislav Živković izjavio je juče u tužilaštvu u Mladenovcu da je iskazao mišljenje u pisanoj formi da navedene slike mogu biti originalni i da ta mišljenja nije naplatio niti je tražio i dobio bilo kakvu nadoknadu.

Pročitajte još

- ▶ ATRAKTIVNE ZELENŠIĆE REKETIRALE PENZIONERA Marija i Sonja pretile da će mu otići porodicu i BACITI BOMBU NA KUĆU
- ▶ SLUČAJ SERIJSKE TROVAČICE IZ BEOGRADA Dušanka penzioneru dugovala 30.000 evra, a umesto da vrati novac, podmetnula mu BROMAZEPAM U HRANU

SPORTAL



Angelina Topić ponovo oborila državni rekord



Kada Gvardiola ima De Brujnea, onda Siti nema problema: Belgijanac majstorijama pokorio Parken



"Čestitam Srbiji, sa njima je uvek predivno!" Hrvatski selektor hvalio Delfine, pa poručio: Što se toga tiče, mi smo na prvom...



Za Sanjom su poludeli svi fudbaleri: MINIJATURNI BIKINI otkrio mnogo, mreže gore zbog popularne Bebe /VIDEO/



Pobeda za Dekija! Jedna simbolika meča je bolna, Kerov zamenik otkrio priču o Miloju iz svlačionice /VIDEO/



Jutro na Blicu

Daniela Dimitrovska
Ljiljana Bulajić

RAČNIM DANIMA
07:45

Blic TV

117 kanal 17 kanal 17

https://www.blic.rs/.../ima-96-godina-i-nastanji-je-osumnjiceni-u-srbiji-nakada-upravnik-galerije-sanu-250nb9k

Naslovna TV **Vesti** sportal Zabava Biznis Žena Beograd u Bici Slobodno vreme

Jutro na Blicu

Miljan Poljeta
Lena Bogdanović

**RADNIM DANIMA
07:45**

Blic TV

11:15 *Spremno u 12:00
Kanal 117 Kanal 17 Kanal 17

Svako može da ima svoje mišljenje, pa i ja, a moje mišljenje ne sprečava nekoga drugog da ima svoje drugačije mišljenje. Moje mišljenje nikoga ne obavezuje - kazao je Živković.

Inače, on je bio reprezentativac Jugoslavije u mačevanju, doktor istorije umetnosti, dugogodišnji upravnik Galerije SANU.

**GLEDAJ I KLADI SE UŽIVO
NAJJAČA KOSARKA**

MOZZART

Rođen je 26. decembra 1923.godine u Beogradu, a sada već godinama živi u Domu za stare osobe u Kovačevcu kod Mladenovca.

Optužnica ga tereti da je od jula 2014. do marta 2016.godine u Novom Sadu, kada je već zašao u desetu deceniju, dao stručna mišljenja o autentičnosti četiri umetničke slike koje je okrivljeni Slaviša Popov prodao novosadskom advokatu Nemanji Aleksiću i Davidu Zelenkapiću.

**OSVOJI DODATNIH
250.000 RSD
KLADI SE UŽIVO**

MOZZART

PREPORUKA ZA VAS: by Automat

Jutro na Blicu

Daniela Dimitrovska
Ljubomir Bulajić

**RADNIM DANIMA
07:45**

Blic TV

11:15 *Spremno u 12:00
Kanal 117 Kanal 17 Kanal 17





[AI](#)
[VESTI ▾](#)
[SPORT ▾](#)
[ALO! LIVE](#)
[HRONIKA](#)
[BIZZARE](#)
[V.I.P. ▾](#)
[SEX ▾](#)
[AUTO](#)

pretraga

ALO! mobilni

[Tarifa](#)
[Ostale usluge](#)
[Kredit](#)
[Korisnički servis](#)
[Mreža](#)
[Opšti uslovi korišćenja](#)

Vesti

[Aktuelno](#)
[Hronika](#)
[Politika](#)
[Svet](#)
[Bizzare](#)
[Reportaža/Srbija](#)
[ALO! nagradna igra](#)

V.I.P.

[Estrada](#)
[Rijaliti šou](#)
[Paparazzo](#)
[Svetski džet set](#)

Sport

[Fudbal](#)
[Košarka](#)
[Tenis](#)
[Ostali sportovi](#)
[Zanimljivosti](#)

Sex

[Saveti](#)
[Zanimljivosti](#)
[Kamasutra](#)

Saveti

[Zdravlje](#)
[Kuhinja](#)
[Putovanja](#)
[Kuća](#)
[Automobili](#)
[IT](#)
[Životinje](#)

Servisi

[TV program](#)
[Vreme](#)
[Horoskop](#)
[Livescore](#)
[Auto oglasi](#)
[Nekretnine oglasi](#)
[Putovanje](#)
[Arhiva starog ALO!](#)



alo.rs Estrada

PRAVOSUDNI SISTEM NIJE IZDRŽAO SUĐENJE DVE STARLETE

Staniju bi advokat da bije po guzi, Soraju zove na kafu!

Autor: Biljana Radulović | 23.04.2015 - 20:30:00h | [Komentara: 1](#)

0

Like 0 Share

Post

Jučerašnje suđenje starleta Stanije Dobrojević i Soraje Vučelić pretvorilo se u pravo vašarište koje se završilo svadom između sudije i advokata Nemanje Aleksića, koji je po završetku saslušanja poručio da će svoju klijentkinju Staniju istog trenutka odvesti u kancelariju da je istuče po guzi, i priznao da je tužena Soraja dobra riba.

Poštovani, trenutno čitate vesti iz arhive.

Alo! ima novi sajt! Kliknite ovde i pogledajte najnovije vesti!

Stanijine gole fotke u sudnici

Sorajina advokatica donela je na ročište gole fotografije tužilje, kako bi dokazala da njen moral nisu unizile samo Sorajine izjave.

- Želim da pogledate ove fotografije jer mogu biti ključne u smanjenju štete koju tužilja traži - rekla je Marina, na šta je Stanijin advokat skočio i rekao:

- Eto ovim je priznala da postoji osnova za tužbu.

Dok su svi u sudnici gledali obnažene Stanijine fotografije, ona je objasnila da su one okačene na internet pre 12 godina, kada joj je ukraden telefon u kojem su se nalazile. Stanijin advokat je sa uživanjem gledao slike klijentkinje sve dok mu ih ona nije istrgla iz ruke.

Iako im nije svojstveno, obe starlete su se pred prvim osnovnim sudom juče pojavile pristojno obučene, Stanija u pratnji advokata Nemanje Aleksića, a Soraja sa svojim braniocem Marinom Aleksić. Stanija je u iskazu rekla da je Soraja izmislila priču da je u toaletu kluba oralno zadovoljavala izvesnog Matiju.

- To veče, na otvaranju kluba, sedela sam sa Matijom za separeom, a on je stalno odlazio do WC-a i pričao kako je tamo bio sa Sorajom, te se hvalio porukama kako će tu noć provesti sa njom - rekla je Stanija, aludirajući da je zapravo tužena oralno zadovoljavala njihovog zajedničkog druga.

- Sramota me je koga tužim, jer ona sve to radi, a onda projektuje na mene. Ona želi marketing preko mog imena, a tada joj je smetalo što sam medijski bila popularnija, jer sam tek izašla iz rijalitija „Farma“.

Zbog njenih laži sam bila psihički polupana, a moja porodica osramoćena i pod lekovima - samo je jedan deo onoga što je Dobrojevićeva rekla pre nego što je njen advokat zbog ponašanja i vikanja kažnjen sa 30.000 dinara. To je dovelo do sukoba sa sudijom Slađanom Pantić, čije izuzeće je tražio.

- Vi ste samo prošli pored Pravnog fakulteta, tražim Vaše izuzeće jer niste upoznati sa slučajem. Ispizneli(?) ste me ne početku, a sada me non-stop prekidate - vikao je Aleksić, na šta je ona mirno rekla da će sama poslati zahtev za svoje izuzeće i poručila advokatu da će ga tužiti za uvrede.

- Sudija nije upoznat sa predmetom i sada čekamo da predsednik odluči šta će biti - rekao je Nemanja nakon suđenja. Na pitanje zašto je u nekoliko navrata opsovao Staniju i opominjao je da učiti, kaže:

- Ona je naivna kao dete i nisam mogao da dozvolim da odgovara na pitanja advokata tužene, već isključivo na sudijina. Zbog toga je sada vodim u kancelariju gde će dobiti batine po guzi - priznao je Nemanja, na šta se Dobrojevićeva nasmejala uz opasku: „Moj advokat je lud“. Ipak, Aleksić je nastavio u sličnom maniru, ovog puta da hvali Soraju:

- Ona je jedna prelepa, predivna i zgodna žena. Impresioniran sam kako ona izgleda, zato se nadam da ćemo, kada se sve ovo završi, sve troje popiti kafu.

Prevrtala očima u sudnici: Soraja

Prevrtala očima u sudnici: Soraja | Foto: Goran Srdanov

Soraja: Ovo je skandal, ostajem pri svakoj reči

Vučelićeva, koja zbog prekida suđenja nije stigla da kaže šta ima, u nekoliko navrata je na Stanijine izjave prevrtala očima i šaputala advokatici kako se ubija od dosade.

- Ovo je stvarno sramota, da tako napada sudiju i baca stvari po sudnici. Tako se ponaša samo neko ko nije zadovoljan ishodom suđenja i to radi da bi dobio na vremenu, ali tako neće moći. Imala sam puno toga da kažem, ali biće prilike. Stojim iza svake reči koju sam izgovorila tada, uostalom zato sam se i pojavila na sudu - rekla je Soraja nakon neslavnog susreta sa suparnicom.

0

Like 0 · Share

Post

Tagovi:

- [Stanija Dobrojević](#)
- [Soraja Vučelić](#)
- [Pravosuđe](#)
- [Advokati](#)
- [Starlete](#)

- [HOT](#)
- [Najviše komentara](#)

Poslednji komentari

- duduludu Vreme: 23.04.2015 23:43h

Pa advokata placa u naturi!

[Pogledajte sve komentare](#)

Ostavite vaš komentar

Ime:

Email:

Komentar:

[Pogledajte pravila za pisanje komentara](#)

[www.NasSveSporice.com - online prodavnica](#)

Poštovani, trenutno čitate vesti iz arhive.

Alo! ima novi sajti! Kliknite ovde i pogledajte najnovije vesti!



Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ІПЗ бр.661/21
Београд

Записник о главној расправи

Састављен дана 27.03.2023. године пред Вишим судом у Београду

Председник већа-Судија
Лидија Павловић

Тужилац: Немања Алексић

Тужени: ПД Уинитед медиа дигитал и др.

Записничар:
Марина Нешић

Почетак у 13,00 часова
Расправа је јавна

Председник већа отвара главну расправу, објављује предмет расправљања и утврђује да су на расправу дошли:

За тужиоца: лично сааде Соња Савин по пун у списима

За тужене: адв Невена Дробњаковић по пун у списима

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се рочиште за главну расправу одржи.

Пуномоћник тужиоца остаје при тужби и тужбеном захтеву. Предлаже да се саслуша тужилац.

Пун. тужених оспорава тужбу и тужбени захтев, остаје при наводима из одговора на тужбу. Сагласна да се саслуша тужилац.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ИЗВЕДЕ доказ саслушањем тужиоца Немање Алексића у својству парничне странке

ТУЖИЛАЦ НЕМАЊА АЛЕКСИЋ рођен 1971. године у Вршцу, од оца Војислава, са пребивалиштем у Новом Саду, ул. Ивана Болдижара 45, адвокат, упозорена на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, изјави:

Што се тиче текста објављеног 14.10.2021. године на порталу нова.рс, а који је предмет тужбе пре објављивања истог ме нико никада није контактирао, а што није први пут. У тексту сем мог имена и презимена све информације су бескрупулозне лажи, није ми јасно како им више не досади да рециклирају исте лажи. Сам наслов "Откривамо: адвокат СНС...", а ја нисам члан СНС, нити било које друге политичке странке, затим "зауставио истрагу против Лечића због силовања...", ја по њима имам својство ВЈ тужиоца у Београду, самим тим је тај навод лажан, ја сам адвокат, наводи да тужилаштво не покреће истрагу а на основу мог исказа, такође нису тачни, даље се у тексту наводим као сарадник СНС а претходно су ме означили као адвоката СНС... у тексту као што сам навео сем мог имена и презимена ни један други навод није тачан. Мене је Данијела Ш., контактирала, а по упуту продуцента Максе Ћатовића, и тражила је да ми исприча причу колико пара може да узме у Србији, имали смо два три разговора преко ватсапа звала је из Њујорка, и ја сам је директно питао за чињенице да ли ју је силовао Вук Костић, рекла је да није, да је он добар фрајер, питао сам је и за још неке друге глумце, насумично, никада ми није директно одговорила да ли је била силована, када се наводно силовање десило, које године, ко је силовао, и сл и никада ме није ангажовала као адвоката. О силовању смо причали тако што је она мени рекла само да је била силована од стране јавне личности и занимало ју је колико новца може да добије на суду за то, али без икаквих детаља и имена и ако сам је више пута директно питао, као ни место ни време ни начин. Сваки пут када смо разговарали најавио сам јој да је разговор "пријатељски" да она нема обавезу да ме ангажује а није ме ни ангажовала. Ја сам је приликом разговора ставио на спикерфон, с обзиром да је причала у недоглед, а и моја жена је била присутна, и на крају сам је питао да ли је то Бранислав Лечић и рекла ми је "Ју немојте молим вас то је мој драги и цењени старији колега" за Лечића сам је питао насумично јер је у том тренутку на ТВ био филм Професионалац који сам гледао са супругом. Након тога сам из новина сазнао, са насловне

стране Блица, да је један б спрски продуцент и глумаца, наведених у том наслову, силовао Данијелу Ш., након тога одједном креће хајка у свим новинама да је Лечић силовао Данијелу Ш. Ја Бранислава Лечића никада у животу нисам срео, познат ми је само са ТВ и из филмова, срео сам га касније када је кривична пријава у којој је адв Прелевић изјавио приговор и када је одбијен приговор и к.пријава постала правноснажна, нисам га никада ни заступао, не знам Лечића, знам адв који заступа ДС, тражио сам му Лечићев број, и да ме најави, то вече сам му испричао садржај мојих разговора са Данијелом, као што сам у исказу навео, тада ме је питао шта да радим, рекао сам му да оде у МУП, да одговори на сва питања и да тражи полиграф, што је он и урадио, и то је изашло у свим новинама. Након десетак дана инспекторка ме је звала да ме пита да ли би хтео да дам изјаву, на шта сам ја пристао и отишао сутрадан да дам изјаву која уз све друге прикупљене доказе у истрази је довела до тога да не ја, како се наводи у тексту, већ надлежни заменик ВЈ тужиоца одбаци кривичну пријаву Данијеле Ш., ни тада се нисам упознао са Лечићем тек након одбијања приговора као што сам навео.

Што се тиче навода "Весићев донатор...", могу да кажем да када је Весић био заменик градоначелника, Београда, ја нити сам купио нити донирао, већ сам изнајмио камп приколицу граду Београду, а надлежни Секретаријат града Београда је то доделио Весићу да са тим направи покретну канцеларију, ја сам то дао на употребу 6 месеци, о чему постоје уговори, све је транспарентно плаћено и то нисам радио као адвокат већ као физичко лице, а у тексту се тврди да ја држим монопол над јавним предузећима. Што се тиче да заступах сва јавна предузећа, истичем да заступах само ЈП Паркинг сервис Београда али за подручје НС, тј за грађане Новог Сада са прекршајем у Београду.

У тексту се наводи да сам ја гонио старца од 98 година, ја никога нисам годинао већ сам заједно са Давидом Зеленкапићем, поднео кривичну пријаву, јер нам је тај господин Славиша Попов из Новог Сада, продао више фалсификованих слика, а сада пок Станислав Живковић као историчар уметности је мени и Зеленкапићу потврдио да се ради о оригиналима те смо из тог разлога поднели кривичну пријаву. Тужилаштво је након тога против њих подигло оптужницу, Живковић је преминуо а ових дана треба да буде завршна реч против Попова у кривичном поступку. У парничном поступку за повраћај новца сам правноснажно добио против Попова али се нисам наплатио.

Што се тиче навода да је моје обезбеђење пребило сина Јованке Табаковић, наводи да су ти наводи нетачни, тај наводни догађај се десио у петак, текст је изашао у уторак у Блицу, а што је пренео и Куир, а у понедељак пре објављивања текста су ме контактирале новинарке из Блица, које су иначе добиле отказ због тог текста и то пре правноснажне прсуде, ја сам скинуо снимак догађаја и послао га преко курира гувернерки на руке, као и свим члановима извршних и управних одбора банака и осигуравајућих друштава које заступах и сви су схватили да ничега није било, што је евидентно на снимку. Међутим због таквог писања, једна банка коју још увек заступах, 3 године нам обуставља достављање предмета због репутационог ризика. И у Куриру и у Блицу више не постоје наведени текстови, скинути су са интернета, тај текст врте само Нова С и Н1. Ја данас као адвокат заступах Блиц.

Наглашавам ја нити сам тукао гувернеркиног сина нити сам спасио Лечића.

Наводи да сам направио вашариште у судници, није тачно да сам направио вашар нити да сам бацао ништа по судници, била је присутна јавност и новинари, они би то сликали да се десило, али се јесте писало о томе 2015. године, тачно је да ме је поступајућа судија новчано казнила, а затим је та судија фалсификовала записник са

расправе, болдовала делове који су јој одговарали и доставила као дисциплинску пријаву Адвокатској комори, која пријава је против мене одбачена, а кривични поступак против ње се водио а по мојој пријави, заједнички пријатељ ме је замолио да не дајем исказ те га нисам ни дао. Ја јесам гласан и бучан, по природи а остало препишите мом црногорском менталитету.

Што се тиче дисциплинских и кривичних пријава, наводим да сам као адвокат уписан у комору од маја 2002. године, никада за 20 и нешто година нисам дисциплински опоменут камо ли кажњен, исто важи и за кривичне поступке, против мене не постоји ни један кривични поступак, нити нека судска опомена. Стално позивање на дисц.и кривичне пријаве у текстовима туженог, крши елементарно уставно право – презумција некривице. Било је гомила поступака али ниједним нисам окривљен или осуђен ни пред судом ни пред органима Коморе.

Због ових текстова ми је пре 3-4 године преписана терапија од стране психијатра, пре 4 године сам завршио у Ургентном због повишеног шећера 39,65 био сам у шећерној коми, имам 4 деце, не могу више да читам те бљувотине. моја деца су одрасла имају 9, 16, 19 и 23 године сви су они изложени тим текстовима, како ко од њих уђе у пубертет, ја сваком детету заједно са својом супругом морам да објашњавам та новине пишу неистине о њеном оцу. За 6 година морам најмлађој ћерци да објашњавам да њен отац није спасио силоватеља, гонио деду од 96 година, није кривично осуђиван и све што пишу по новинама. Само моја адвокатска канц има 320 запослених. Сваки пут када се објаве овакве свињарије ја морам својим клијентима да шаљем чланке, образложење, допис, уверења да се не воде кривични поступци, да фактички браним себе пред својим клијентима.

Што се тиче навода да хоћу да будем председник АК Војводине то је такође нетачно, у АК Војводине имамо делегатски систем, адвокати наше коморе нису чланови скупштине коморе, по окрузима бирамо одређени број адвоката, ја сам иначе био само предлагач листе која нема везе са СНС иначе, нисам био ни кандидат нити би могао да будем председник Коморе, славно сам изгубио тј мој предлог није прихваћен. Да СНС стоји иза мог предлога сигурно не би изгубио. Шта више у Комори нисам био око 4 године, све завршавам електронски.

На питање пун.тужиоца како се тужилац осећао када је поново прочитао спорне текстове, изјави да је увек у анксиозности, опет објашњава свима сваку појединачну лаж, бежи кући раније јер не може да издржи притиса, деца која расут кући такође питају, моја супруга која је јавни бележник, стално питају за наводе у новинама да ли су тачни. Сматрам да постоји један одређени део лажи које се пишу који могу да се издрже и са којима бих могао да се изборим, али овде се ради о константним нападима на мене и лажима, и ја не могу да изађем на крај са притиском.

На питање пун.тужиоца да ли је икада позивао адвокате АК Војводине да гласају за њега, изјави да он нити неко од његових 320 запослених никада није био кандидат те самим тим није могао ни да их позива

На питање пун.тужених да ли је дао изјаву 07. априла 2021. године Управи криминалистичке полиције... која је предмет текста изјави да је дао изјаву што је навео у исказу када су га позвали и не зна у чему је проблем.

Пуномоћник тужиоца истиче да овај суд још није одлучио о изузимању наведене изјаве из доказа у овом спору. Предлаже да суд одлучио о ранијем предлогу тужилачке стране за изузимање изјаве.

На питање пун.тужених да ли је тужилац у наведеној изјави датој МУП рекао да је Данијела Ш., причала о новцу.

Тужилац наводи да не спори вердостојност докуметна МУП-а, али се не сећа детаља своје изјаве.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ питање пуномоћника тужених као сувишно.

На питање пун.тужених да ли му је у телефонском разговору са Данијелом Ш., изјавила да је силована,

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ питање пуномоћника тужених као одговореном у исказу.

На питање пун тужених да ли је наведени разговор вођен због евентуалног ангажовања тужиоца али под његовим условом да то буде пред државним органима а не пред медијима

Пуномоћник тужиоца сматра да се тужилац већ изјаснио.

Тужилац изјави да јој је изричито рекао да њега изнуде новца путем кривичних пријава, медији и сл. не занимају и да то никада није радио, да са податцима које није дала, не може ништа да уради, а да не би пристао под било којим условима да је заступа, с обзиром да прича само о новцима о милионима а не даје податке о наводном силовању, изричито је рекла да консултује три или четири адвоката да одлучи кога ће да ангажује, ја сам јој рекао да мене сигурно неће ангажовати, зато што ја не желим да се ангажујем у њеном случају под таквим условима.

На питање пун.тужених зашто у МУПу није причао о предлогу Данијеле Ш., за изнуду тј о њеном питању колико новца може да добије.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ питање пуномоћника тужених као сувишно.

На питање пун.тужених да ли је тужиоцу познат чл. 14 ст. 2 тачка 2 Кодекса проф етике адвоката, који се тиче адвокатске тајне, да је представљају поверљиви подаци које је адв сазнао од лица чијег заступања се није прихватио

Пун.тужиоца се противи овако постављеном питању, с обзиром да је уз тужбу достављено да против тужиоца није вођен дисц.поступак, тј да до сада никада није дисциплински одговарао, да је прекршио било коју одредбу Кодекса, био би дисциплински кажњен, сматра да је предуслов за овакво питање евентуално покренут дисц.поступак за кршење ове одредбе а што није случај.

На питање пун.тужених да ли је тачан извештај АК Војводине да је против њега поднето 12 дисц.пријава, јер текст говори о поднетим пријавама а не о казнама, изјави да му је познато, да он мисли да их је сигурно више од 12, с обзиром да свако може да поднесе дисциплинску пријаву, да важи презумција некривице, али да стално инсистирање на броју поднетих пријава а просечни читалац не разликује број поднетих пријава и број осуђујућих решења или пресуда. Хиљаду пута поновљена лаж постаје истина.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОПОМИЊУ СЕ пуномоћник тужених и тужилац да једно другоме не упадају у реч, као и да тужилац не говори пуномоћнику тужених "да заћути када одговара суду".

На питање пун.тужених да ли је Горан Весић пријатељ тужиоца а у вези навода уступања кампер возила, с обзиром да је Горан Весић у више интервјуа датих низу новина у којим је навео да је тај кампер њему уступио његов пријатељ адв Немања Алексић из Новог САДа,

Пуномоћник тужиоца сматра да је питање ирелевантно да нема везе са предметом спора а изјаву коју помиње пун.тужених је дао Весић те питање треба бити упућено њему, а и сама изјава Весића није предмет овог спора, а у тужби се налазе докази на који начин и како је тужилац кампер изнајмио граду.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ питање пуномоћника тужених с обзиром да је тужилац већ одговорио а што се тиче познанства са Г Весићем и изјаве Г. Весића исти су ирелевантни за овај поступак.

Пуномоћник тужених одустаје од даљих питања тужиоца с обзиром да суд обија 90% питања. Приговара исказу тужиоца у целости као осмишљеном зарад успеха у спору имајући у виду да су наводи из исказа тужиоца у супротности са писаним доказима у предмету. Не тражи изузеће поступајуће судије.

Следеће рочиште на коме ће бити изведен доказ саслушањем трећетуженог Војисава Милованчевића се заказује за:

25.10.2023. године у 13,00 часова *A.B.*

Што је присутнима саопштено па их не позивати.

Присутни упозорени у смислу члана 105 ЗПП-а на последице изостанка са рочишта.

На рочиште позвати:

1. трећетуженог позивом за сс преко првотуженог

Довршено у 14,25 часова.

Записничар

Оверава

СУДИЈА

P U N O M O Ć J E

Ovim putem ovlašćujem da

DEJAN P. BOGDANOVIĆ
KATARINA M. RADOVIĆ
VLADIMIR M. DJERIĆ
MARA V. JANKOVIĆ
LENA M. PETROVIĆ
NEVENA S. MARINKOVIĆ

advokati iz Beograda,
Vlajkovićeve 28

mogu da zastupaju privredno društvo United Media Digital d.o.o. iz Beograda u postupku koji se vodi pred Savetom za štampu u Beogradu povodom žalbe Nemanje Aleksića zbog teksta objavljenog 23.01.2024. godine pod naslovom „Ko zastupa državni Fond za razvoj u kome sede ministri: Jedan advokat dao pokretnu kancelariju Vesiću, drugi brani Belivuka na sudu“.


United Media Digital d.o.o.
Mihailo Jovicević, direktor

